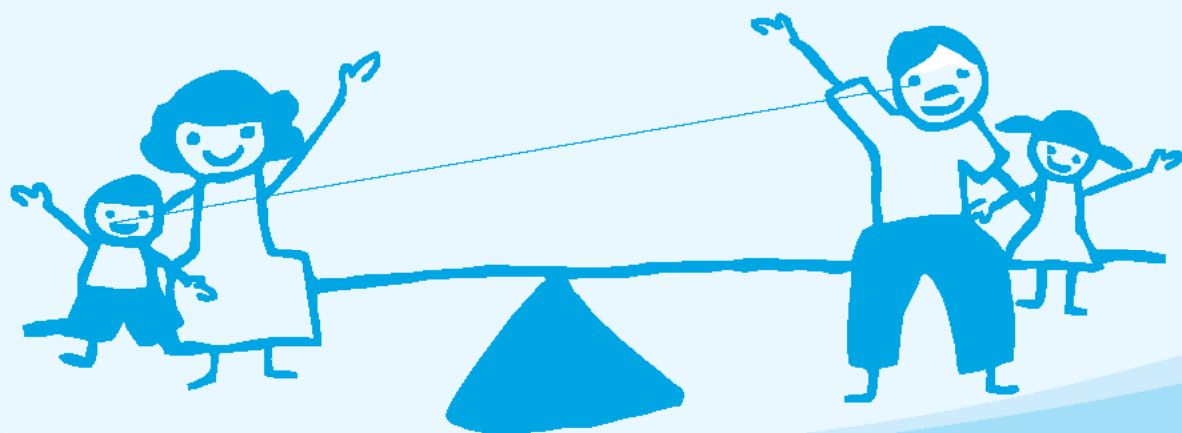

ការជំរុញអោយមានសមភាពនៃយើង ក្នុងសកម្មភាពប្រឆាំងនឹងពលកម្មកុមារ និងការជួញដូរ

ចក្ខុវិស័យចាក់ស្រោចសំរាប់អង្គការ

Nelien Haspels និង Busakorn Suriyasarn

បាងកក ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៣

អង្គការពលកម្មអន្តរជាតិ (ILO)

កម្មវិធីអន្តរជាតិស្តីពីការលុបបំបាត់ពលកម្មកុមារ (IPEC)

ការិយាល័យតំបន់សំរាប់អាស៊ី និង ប៉ាស៊ីហ្វិក (ROAP)

ការិយាល័យអនុតំបន់សំរាប់អាស៊ីខាងកើត (SRO-បាងកក)

I:\BS\GECL\Docs\Guide GECL-NH\BS(កញ្ញា 2003 doc.

ការជំរុញអោយមានសមភាពនៃយេនឌ័រក្នុង សកម្មភាពប្រឆាំងនឹងពលកម្មកុមារ និងការជួញដូរ មនុស្សក៏ដាក់ស្វែងសំរាប់អង្គការ

Nelien Haspels និង Busakorn Suriyasarn

បាងកក ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៣

អង្គការពលកម្មអន្តរជាតិ (ILO)

កម្មវិធីអន្តរជាតិស្តីពីការលុបបំបាត់ពលកម្មកុមារ (IPEC)

ការិយាល័យតំបន់សំរាប់អាស៊ី និង ប៉ាស៊ីហ្វិក (ROAP)

ការិយាល័យអនុតំបន់សំរាប់អាស៊ីខាងកើត (SRO-បាងកក)

I:\BS\GECL\Docs\Guide GECL-NH\BS(កញ្ញា 2003 doc.

ក្បួនវិធី C អង្គការពលកម្មអន្តរជាតិ 2003 បោះពុម្ពផ្សាយលើគណៈប្រតិភូ 2003

ការបោះពុម្ពផ្សាយរបស់ការិយាល័យពលកម្មអន្តរជាតិទទួលបានច្បាប់ក្បួនវិធីក្រោមពិធីការ 2 នៃអនុសញ្ញានៃច្បាប់ក្បួនវិធីជាសកល។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយការដកស្រង់ខ្លីៗពិការបោះពុម្ពផ្សាយទាំងនេះអាចធ្វើទៅបានដោយមិនបាច់មានការអនុញ្ញាតិ ក្នុងលក្ខខណ្ឌណាដែលប្រភពត្រូវបានបង្ហាញ។ ចំពោះសិទ្ធិនៃការបោះពុម្ពជាថ្មីឬការបកប្រែត្រូវធ្វើសំណើទៅកាន់ការិយាល័យបោះពុម្ពផ្សាយ (សិទ្ធិ និងការអនុញ្ញាតិ របស់ការិយាល័យពលកម្មអន្តរជាតិ អស័យដ្ឋាន CH-1211 Geneva 22, Switzerland)។ ការិយាល័យពលកម្មអន្តរជាតិទទួលស្វាគមន៍សំណើទាំងនេះ។

បណ្តាញយ ស្ថាប័ននិងអ្នកប្រែប្រាស់ទាំងឡាយដែលបានចុះបញ្ជីនៅក្នុង United Kingdom ចក្រភព (អង់គ្លេស ជាមួយទីភ្នាក់ងារផ្តល់អជ្ញាបណ្ណក្បួនវិធី អស័យដ្ឋាន 90 Tlittenhaml Court Road, London W 1T 4LP (Fax +442076315500, email: cla@cal.co.uk) នៅក្នុងសហរដ្ឋ ជាមួយមជ្ឈមណ្ឌលក្បួនវិធី អស័យដ្ឋាន 222 Rosewood Drive, Danvers MA 01923 (Fax +19787504470, e-mail: info@copyright.com) ឬនៅក្នុងប្រទេសដទៃទៀតជាមួយអង្គ រសិទ្ធិបោះពុម្ពជាថ្មីដែលពាក់ព័ន្ធ ពួកគេអាចធ្វើការថតចម្លងបានដោយអនុលោមតាមអជ្ញាបណ្ណដែលបានចេញឱ្យពួកគេសំរាប់គោលបំណងនេះ។

Nelien Haspels និង Busakorn Suriyasarn

ការលើកកំពស់សមភាពយើងផ្អែកលើសកម្មភាពប្រឆាំងការជួញដូរពលកម្មកុមារ។ មគ្គុទ្ទេសក៍អនុវត្តសំរាប់អង្គការ Bangkok, International Labour Office, 2003

ជាភាសាអង់គ្លេស Print : ISBN 92-2-115098-4, Web version, pdf. ISBN 92-2-115099-2

ក៏អាចរកបាននៅក្នុង

ជាភាសាចិន Print : ISBN 92-2-515098-9, Web version, pdf : ISBN 92-2-515099-7

ជាភាសាខ្មែរ Print : ISBN 922-815102-1, Web version, pdf ISBN 92-2-815103-X

ជាភាសាឡាវ Print : ISBN 92-2-815104-8, Web version, pdf. ISBN 92-2-815105-6

ជាភាសាថៃ Print: ISBN 92-2-815100-5, Web version, pdf. ISBN 92-2-815101-3

ជាភាសាវៀតណាម Print : ISBN 92-2-815098-X, Web version, pdf. ISBN 92-2-815099-8

ការទទួលខុសត្រូវចំពោះមតិដែលបានសម្តែងក្នុងអត្ថបទដែលចុះហត្ថលេខាហើយការសិក្សានិងការរួមវិភាគទានដ៏ទៃទៀតស្ថិតនៅតែជាមួយអ្នកនិពន្ធអត្ថបទឬការរួមវិភាគទានទាំងនោះ ចំណែកឯការបោះពុម្ពផ្សាយមិនបង្កើតនូវ ចំណាណូនដោយការិយាល័យពលកម្មអន្តរជាតិអំពីមតិដែលបានសម្តែងក្នុងនោះទេ។

យោងដល់ឈ្មោះក្រុមហ៊ុននិងផលិតផលពាណិជ្ជកម្មនិងដំណើរការ មិនបង្ហាញថាឈ្មោះទាំងនោះត្រូវបានគាំទ្រដោយ ការិយាល័យពលកម្មអន្តរជាតិទេ ហើយការអាក់ខានមិនបានរៀបរាប់ដំណើរការ ឈ្មោះក្រុមហ៊ុនឬផលិតផល ពាណិជ្ជកម្មពិសេសណាមួយមិនមែនជាសញ្ញានៃការមិនយល់ព្រមទទួលស្គាល់នោះទេ ។

ចំពោះព័ត៌មានអំពីរបៀបទទួលបានការបោះពុម្ពផ្សាយនេះ សូមសរសេរសំណើរទៅកាន់ការិយាល័យតំបន់សំរាប់អាស៊ីបូព៌ា និងប៉ាស៊ីហ្វិក អស័យដ្ឋាន 11th floor, United Nation Building, Rajdamnern Nok Avenue, Bangkok, 10200 Thailand, Fax +662288 3062, e-mail: lbroap@ilo.org. សំរាប់ Web version, visit our website www.ilo.org/asia/librally/pub4.htm ។ កូនសៀវភៅ (catalogues) និងបញ្ជីនៃការបោះ ពុម្ពផ្សាយដែលនឹងចេញរបស់ ILO ក៏អាចរកបានដោយឥតគិតថ្លៃពីអស័យដ្ឋានដដែលនេះដែរ ។

សេចក្តីផ្តើម

ភាគ ១

បុព្វកថា.....

១ គំនិតជាមូលដ្ឋាន

- ១.១ តើពាក្យយ៉ាងណាមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច ?
- ១.២ តើពាក្យថាសមភាពយើងមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច ?
- ១.៣ តើពាក្យថាការរើសអើងនៃយើងមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច ?
- ១.៤ តើសិទ្ធិមនុស្សមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច ?
- ១.៥ តើសិទ្ធិជាមូលដ្ឋាននៃការងារមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច ?
- ១.៦ តើសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានសំរាប់កម្មករស្ត្រីមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច ?
- ១.៧ តើសិទ្ធិកុមារមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច ?
- ១.៨ តើពលកម្មកុមារមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច ?
- ១.៩ តើការជួញដូរមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច ?
- ១.១០ ទំនាក់ទំនងរវាងការផ្លាស់ប្តូរទីលំនៅ ការជួញដូរ និង ការកេងប្រវ័ញ្ចពលកម្ម.....
- ១.១២ បញ្ហាប្រឈមមុខក្នុងការអនុវត្តច្បាប់

២ សនិទានភាពនិងភាពខុសគ្នានៃយើងដ៏សំខាន់ៗ នៅក្នុងពលកម្មកុមារ

- ២.១ ហេតុការណ៍ជាក់ស្តែងនិងតួលេខ
- ២.២ បទពិសោធន៍ខុសគ្នារបស់កុមារានិងកុមារី
- ២.៣ កុមារីនិងស្ត្រីនៅក្នុងសង្គមដែលកំណត់ឱ្យមានឋានៈទាប
- ២.៤ ការអប់រំ និងការបំពាក់បំប៉ន សំរាប់ការងារ
- ២.៥ ការងារដែលមិនបានទទួលប្រាក់កំរៃ និងការងារដែលមិនអាចមើលឃើញ

២.៦	ការងារដែលមានគុណភាពខ្ពស់-ទាប.....
២.៧	ការងារដែលមិនមានការការពារ និងខុសច្បាប់
២.៨	ប្រាក់ចំណូល និងប្រាក់ចំណាយ.....
២.៩	ចំណង់ចំណូលចិត្តចំពោះកម្មករជាស្ត្រី និងកុមារី.....
២.១០	ចំណង់ចំណូលចិត្តនៃកម្មករជាស្ត្រី និងកុមារី
២.១១	ទំនាក់ទំនងរវាង យុទ្ធសាស្ត្រអោយរស់របស់គ្រួសារ ការងាររបស់ស្ត្រី និងពលកម្មកុមារ.....
២.១២	ការចែករំលែកចំពោះការទទួលខុសត្រូវក្នុងគ្រួសារ
២.១៣	ការធ្វើតំណាងក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្ត

៣ គោលការណ៍បឋម និងយុទ្ធសាស្ត្រសំរាប់ជំរុញអោយមានសមភាព ផែនយើងដ៏

ក្នុងកម្មវិធីប្រឆាំងទីពឹងលើកម្មកុមារ

៣.១	គោលការណ៍សំខាន់ដើម្បីជំរុញឱ្យមានសមភាពយើងដ៏
៣.២	ការបញ្ជ្រាប យើងដ៏ ឧបករណ៍សំខាន់ៗ.....
៣.៣	យុទ្ធសាស្ត្របឋមអ្វីដែលត្រូវធ្វើ និង ត្រូវធ្វើដូចម្តេច.....

តារាង ២ ឧបករណ៍អនុវត្ត

១~ ឧបករណ៍មគ្គុទេសក៍យោងក្នុងការបណ្តុះបណ្តាល :គោលគំនិតសំខាន់ និង យុទ្ធសាស្ត្រ

១.១ គោលគំនិតជាមូលដ្ឋាន

១.២ ភាពខុសគ្នានៃយើងដ៏សំខាន់ៗក្នុងពលកម្មកុមារយុទ្ធសាស្ត្រចំបងដើម្បីជំរុញឱ្យមានសមភាពយើងដ៏ក្នុងសកម្មភាពប្រឆាំងពលកម្មកុមារ

១.៣ ឧបករណ៍សំខាន់ៗជំរុញឱ្យមានសមភាពយើងដ៏

២~ មគ្គុទេសក៍ : របៀបបញ្ជ្រាបយើងដ៏ក្នុងការរៀបចំគំរោងសកម្មភាព

២.១ ប្រវត្តិ និងការកែតម្រូវ.....

២.២ ក្រុមគោលដៅ.....

២.៣ ក្របខណ្ឌនៃស្ថាប័ន.....

២.៤ ទិសដៅ

២.៥ លទ្ធផលសំខាន់ៗ និងសកម្មភាព

២.៦ សុច្ឆន្ទៈ ការសន្មត ហើយនិងកាតព្វកិច្ចអទិភាព

២.៧ ផែនការ និងទំរង់ការ ការត្រួតពិនិត្យ និងនៃការវាយតម្លៃ

២.៨ ធនធាន

៣~ តារាងត្រួតពិនិត្យ: តើអង្គការរបស់អ្នកបានរួមបញ្ចូលបញ្ហាយើងដ៏ក្នុងការរៀបចំកម្មវិធីសកម្មភាពឬទេ ?

៤~ តារាងត្រួតពិនិត្យ:តើបញ្ហាយើងដ៏ត្រូវបានរួមបញ្ចូលក្នុងគំរោងស្រាវជ្រាវរបស់អ្នកឬទេ?

៥~ តារាងត្រួតពិនិត្យ : ទៅក្នុងសកម្មភាពប្រឆាំងពលកម្មកុមារ តើអ្នកបានប្រើប្រាស់យុទ្ធសាស្ត្របញ្ជ្រាបយើងដ៏ឬទេ?

៦~ តារាងត្រួតពិនិត្យ : តើអង្គការរបស់អ្នកដោះស្រាយការជំរុញឱ្យមានសមភាពយើងដ៏យ៉ាងដូចម្តេច?

ប្រភពព័ត៌មាន.....

បុព្វកថា

គ្រួសារទាំងឡាយនៅក្នុងសង្គមទាំងអស់ប្រាថ្នាចង់ឱ្យបុត្រ និងបុត្រីបានបស់ខ្លួនមានភាពល្អប្រពៃបំផុត។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយនៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូលយុវវ័យនិងកុមាររាប់លាននាក់បានធ្លាក់ខ្លួនជាជនរងគ្រោះក្នុងពល កម្មយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ និងការរំលោភសិទ្ធិមនុស្ស ទាសភាពក្នុងសេវាកម្មបំរើតាមផ្ទះ ក្នុងឧស្សាហកម្មកម្មកម្មសាលាក្នុងការកំសាន្តសប្បាយ ឬលើដី។ ភាគច្រើនបំផុតនៃជនរងគ្រោះទាំងនោះគឺក្មេងស្រីនិងនារីជំទង់ ប៉ុន្តែក្មេងប្រុសក៏ត្រូវបានគេ រកឃើញក្នុងចំណោមនោះដែរ។ ជារឿយៗពួកអ្នកទាំងនោះបានធ្វើចំណាកស្រុក ឬត្រូវបានគេជួញដូរ។ ពួកគេធ្វើការងារ និងរស់នៅក្នុងបរិយាកាស មួយដែលពួកគេមិនស្គាល់នៅក្រោមលក្ខខណ្ឌដែលនៅឆ្ងាយពីកុមារភាព និងសុខភាពរបស់ពួកគេ ហើយបំបាត់ចោល នូវការគោរពជាមូលដ្ឋាននិងដកហូតសិទ្ធិរបស់កុមារទាំងនោះដែលពួកគេ ត្រូវបានទទួលក្នុងឋានៈជាមនុស្សជាតិ។

ការជួញដូរនិងការធ្វើអាជីវកម្មលើកម្លាំងពលកម្មកុមារមិនមែនជាបញ្ហាមួយសាមញ្ញនៃយុទ្ធសាស្ត្រជាត្រឹមត្រូវរស់រានរបស់ ជនក្រីក្រទេ។ ការបំបែកកុមារចេញពីគ្រួសារ- ទោះជាបានដឹងឬមិនដឹង-ដើម្បីធ្វើអាជីវកម្មអាចត្រូវបាន ពន្យល់ថាដោយសារ កង្វះនូវឱកាស។ ជាពិសេសស្ត្រីជាម្តាយតែងតែមានជីវិតមួយចំនួនតូចហើយក៏ដូចជាយុវវ័យទាំងស្រីទាំងប្រុសវ័យក្មេងត្រូវបាន នាំមកកាន់ទីក្រុង។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ បញ្ហានេះវាឆ្ងាយឬស្មើនឹងបញ្ហាសេដ្ឋកិច្ច និងមហិច្ឆតារបស់មនុស្សម្នាក់ៗទៅ ទៀត។ វាជាការកែច្នៃមុខមាត់ជាពហុភាពក្នុងទំហំទ្រង់ទ្រាយធំនិង បណ្តាលមកពីកត្តាអន្តរសកម្មភាពយ៉ាងស្មុគស្មាញមួយ។ ភាពមិនស្មើគ្នានៃសេដ្ឋកិច្ចនៅក្នុងប្រទេស និងរវាង ប្រទេសនិងប្រទេសតំរូវការតម្លៃកម្លាំងពលកម្មថោក ឋានៈទាបរបស់ស្ត្រី ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មនៃរាងកាយរបស់គេ និងការកើនឡើងនៃបណ្តាញឧក្រិដ្ឋកម្មយ៉ាងស្មាត់ជំនាញបានជំរុញឱ្យផ្នែកតំរូវការនៃ បញ្ហាទៅក្នុងបរិបទនៃសកល ភាវូបនីយកម្ម។ ភាពក្រីក្រ បំណងដែលចង់ឱ្យការរស់នៅកាន់តែប្រសើរឡើង និងទំនិញប្រើប្រាស់ ជម្លោះនយោ បាយ គ្រោះធម្មជាតិ រួមជាមួយនិងកង្វះការអប់រំ និងព័ត៌មានច្បាស់លាស់ កលល្បិចស្របច្បាប់និងកត្តាដទៃ ទៀតបានបន្តឱ្យមានការកើនឡើងនៃការផ្គត់ផ្គង់ក្មេងជំនាន់ក្រោយសំរាប់ការធ្វើអាជីវកម្មកេងប្រវ័ញ្ចក្នុងទំរង់ផ្សេងៗជាច្រើន

យុវវ័យនិងកុមារដែលបានធ្លាក់ខ្លួនក្នុងកន្លែងការងារនិងលក្ខណៈរស់នៅដែលទទួលរងនូវការធ្វើអាជីវកម្មនិងការរំលោភ បំពានបានចែករំលែកនូវបញ្ហាមួយចំនួន៖ ពួកគេប្រឈមមុខនឹងការរើសអើង និងវិសមភាពក្នុងសង្គមពី ព្រោះពួកគេនៅក្មេង និងក្រ ពួកគេជាកូនចៅរបស់ក្រុមជនជាតិភាគតិច និងជននិរូបរើស ហើយក្នុងករណីរបស់ ក្មេងស្រីគឺពីព្រោះពួកគេជានារី ភេទទទេនខ្សោយ។ តម្លៃនៃយើងដ៏ជាប្រពៃណីនិងវប្បធម៌បានកំណត់ស្ត្រីនិងកុមារ ក្នុងលំដាប់ទាបបំផុតក្នុង ឋានានុក្រមនៃគ្រួសារនិងសហគមន៍។ វប្បធម៌និងប្រពៃណីនេះបានធ្វើឱ្យមានការមិន គោរពសិទ្ធិស្ត្រីនិងកុមារហើយបានធ្វើ ឱ្យពួកគេងាយរងគ្រោះដោយមិនហ៊ាននិយាយអំពីវាសនារបស់ពួកគេផ្ទាល់។ ការយល់ដឹងអំពីយើងដ៏ អំពីវ័យ និងទំហំនៃការធ្វើ អាជីវកម្មលើកម្លាំងពលកម្មនិងការជួញដូរនិងទំនាក់ទំនងជាមួយនិងវិសមភាពសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម គឺជាគន្លឹះនៃការចាប់ផ្តើម ធ្វើសកម្មភាពដោយមាននិរន្តរភាពដើម្បីលុបបំបាត់ចោលនូវការរំលោភបំពានទាំងនេះ។

សៀវភៅមគ្គុទេសក៍អនុវត្តសំរាប់អង្គការ "ការជំរុញឱ្យមានសមភាពយើងដ៏រីករាយក្នុងសកម្មភាពប្រឆាំងនឹងការជួញដូរនិងពលកម្មកុមារ" នេះមានបំណងដើម្បីបំរើជាក្បួនខ្នាតតូចងាយប្រើប្រាស់សំរាប់អ្នករៀបចំផែនការយោបាយនិងអ្នកអនុវត្តទាំងឡាយដែលប្តេជ្ញាចិត្តដោះស្រាយបញ្ហាជួញដូរនិងអាជីវកម្មលើកម្លាំងពលកម្មដ៏ធ្ងន់ធ្ងរក្នុងចំណោមក្មេង ប្រុស ក្មេងស្រី បុរសនិងស្ត្រី។ សៀវភៅមគ្គុទេសក៍នេះបានទទួលប្រយោជន៍ពីទុន ជាច្រើនពីអ្នកជំនាញនិងអ្នកអនុវត្តមានបទពិសោធន៍យ៉ាងល្អក្នុងវិស័យនេះពីរដ្ឋជាសមាជិកជាច្រើនរបស់អង្គការ ILO ក៏ដូចជាសហប្រតិបត្តិការយ៉ាងជិតស្និទ្ធក្នុង ILO ដោយមានធនធានផ្តល់ដោយរដ្ឋាភិបាលរបស់អង់គ្លេស (UK) និងហូល្លង់។ គេសង្ឃឹមថា សៀវភៅមគ្គុទេសក៍នេះនឹងចូលរួមវិភាគទានក្នុងការស្វែងរកវិធីសាស្ត្រយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាពដើម្បីកាត់បន្ថយនូវ ភាពងាយរងគ្រោះរបស់ក្មេងប្រុស ក្មេងស្រី និងគ្រួសាររបស់ពួកគេហើយផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវមធ្យោបាយ ដើម្បីសម្រេច នូវបទដ្ឋាននៃការរស់នៅយ៉ាងសមរម្យតាមរយៈការផ្តល់អំណាចនយោបាយ សង្គមនិងសេដ្ឋកិច្ចដល់ខ្លួន។

Chris Evans-Kloc
នាយក ការិយាល័យអនុតំបន់សំរាប់អាស៊ីបូព៌ា

Alice Ouedraogo
នាយកសាខាគោលនយោបាយ IPEC

ILO Bangkok និង Geneva, ខែកញ្ញាឆ្នាំ 2003

សេចក្តីផ្តើម

ការលុបបំបាត់ពលកម្មកុមារ ការជួញដូរ និងការលើកកម្ពស់សមភាពរវាងក្មេងប្រុស ក្មេងស្រី បុរស និងស្ត្រីត្រូវបានគេ រួមផ្សំគ្នាអនុវត្ត ។ ពលកម្មកុមារ គឺជាការងារដែលបណ្តាលឱ្យកុមារទទួលបានការកេងប្រវ័ញ្ច និងការរំលោភបំពាន ។ ការជួញដូរ លើការ កេងប្រវ័ញ្ចពលកម្មមានន័យថា គឺជាការយកក្មេងឬមនុស្សម្នាក់ទៅ

កន្លែងដទៃទៀត ដើម្បីធ្វើការ ហើយការងារទាំងនោះ គឺជាការងារដែលផ្ទុយនឹងឆន្ទៈរបស់ពួកគេ ។ ការលើកកម្ពស់សមភាព នៃយើងដរ មានន័យថា ជាការផ្តល់ឱកាសស្មើគ្នា ចំពោះក្មេងប្រុស និងក្មេងស្រី បុរស និងស្ត្រី ។ ការប្រើប្រាស់ Gender Lens គឺសំខាន់សំរាប់ការពារ និងដោះស្រាយ ចំពោះបញ្ហាការជួញដូរពលកម្មកុមារ ។

ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងចំពោះការជួញដូរពលកម្មកុមារ និងការលើកកម្ពស់សមភាពរវាងបុរស និងស្ត្រីរវាងដោះស្រាយសិទ្ធិ កម្មករនិងសិទ្ធិមនុស្សជាមូលដ្ឋានក្នុងជីវិតរស់នៅនិងនៅកន្លែងធ្វើការ។ ទាំងនេះជាចំណុច សំខាន់នាំទៅរកនិរន្តរភាព អង្គការ មហាជន ការអភិវឌ្ឍន៍សង្គម និងសេដ្ឋកិច្ចនៃប្រទេសនានាក្នុងសេដ្ឋកិច្ចសកល ។ សកម្មភាពប្រឆាំងការជួញដូរពលកម្មកុមារ ហើយនិងការលើកកម្ពស់សមភាពយើងដរ មិនមានន័យថា ការប្តូរយករបស់ថ្មី នៃផលចំណេញក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ដទៃ ទៀតតែមួយមុខនោះទេប៉ុន្តែជាការបង្កើនគុណភាពនៃការរស់នៅសំរាប់ទាំងអស់គ្នា ជាមួយនឹងការផ្តល់នូវផលប្រយោជន៍ ដែលគ្មានទីបញ្ចប់ដល់កុមារ គ្រួសារ សហគមន៍និងសង្គមទាំងឡាយ ។

ទាំងក្មេងប្រុស និង ក្មេងស្រីដែលកើតចេញពីស្រទាប់គ្រួសារដែលមានចំណូលតិចតួច គឺធ្លាប់បានពាក់ព័ន្ធ ក្នុងពលកម្មកុមារ ហើយស្ត្រី និងបុរសគ្រប់វ័យ ក៏អាចក្លាយជាជនរងគ្រោះនៃការជួញដូរដែរ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ភស្តុតាងបង្ហាញថា ក្មេងស្រី និង ស្ត្រី ជាញឹកញាប់ត្រូវបានគេរកឃើញថាបំពេញការងារក្នុងទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរនៃ ពលកម្ម ដែលទាក់ទងទៅនឹងការ ផ្តល់អោយពួកគេស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពទាបក្នុងសង្គមជាច្រើន។ ក្មេងស្រីជាទូទៅគឺជាជនងាយរងគ្រោះចំពោះអំពើកេងប្រវ័ញ្ច កម្លាំងពលកម្ម ប្រឈមមុខបញ្ហាខុសគ្នាជាច្រើន ហើយមានយុទ្ធសាស្ត្រដោះស្រាយច្រើនជាងក្មេងប្រុស។ កម្មវិធីទាំងឡាយ ដែលធ្វើការប្រឆាំងការជួញដូរពលកម្មកុមារ ចាំបាច់ត្រូវការយកបញ្ហាខុសប្លែកគ្នាទាំងនោះមកដើម្បីពិចារណា ប្រសិនបើគេ មានបំណងធ្វើការអោយមាន ប្រសិទ្ធភាពចំពោះក្មេងស្រីនិងក្មេងប្រុស ។

លើសពីនេះទៅទៀត ខណៈដែលតួនាទីដ៏សំខាន់របស់ឪពុកម្តាយ ក្នុងការថែរក្សាសុខុមាលភាពកូនចៅត្រូវបានគេ ដឹងព្រមទាំងពិភពលោកក៏ដោយ ក៏ឪពុកម្តាយជាច្រើននៃក្រុមដែលមានប្រាក់ចំណូលតិចមិនមានលទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់ដើម្បី ធ្វើការងារខាងលើបានទេ។ ជាពិសេស ម្តាយដែលរស់តែឯង តែងប្រឈមមុខនឹងឧបសគ្គជាច្រើននៅក្នុងការងារនិងជីវិត ពីព្រោះគាត់ក្រហើយគាត់ជាស្ត្រី។ ផ្ទុយទៅវិញ ឪពុកជាច្រើនមិនបានចូលរួមគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការថែរក្សាកូនទេ។ ដូច្នេះវាមានភាពចាំបាច់ណាស់ដើម្បីឱ្យឪពុកម្តាយមានលទ្ធភាពធ្វើការចែករំលែកការទទួល ខុសត្រូវក្នុងគ្រួសារទាក់ទង ទៅនឹងការធ្វើឱ្យមានភាពត្រចះត្រចង់ចំពោះអនាគតកូនចៅរបស់ពួកគេ ។

ដោយទទួលស្គាល់នូវបញ្ហាទាំងឡាយរបស់ស្ត្រីនៅក្នុងពិភពនៃការងារ រដ្ឋសមាជិករបស់ (ILO) បាន ផ្ដោតការ យកចិត្តទុកដាក់លើសារៈសំខាន់នៃការផ្តល់ការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងពិសេស លើការលើកកម្ពស់ឱកាសស្មើគ្នា និង ឱកាសសម្រាប់បុរស និងស្ត្រីនៅ កន្លែងការងារ និង ក្នុងការរស់នៅគ្រប់កន្លែងទាំងអស់ដែលILO ធ្វើសកម្មភាព ។ កម្មវិធីអន្តរជាតិ ស្តីពីការលុបបំបាត់ពលកម្មកុមារ (IPEC) របស់ ILOបានកំណត់ក្មេងស្រីជាក្រុមគោលដៅ អាទិភាពចាប់តាំងពីការចាប់ផ្ដើមរបស់ខ្លួននៅក្នុងទសវត្សរ៍ឆ្នាំ៩០ ។ នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៩ គោលការណ៍ណែនាំស្តី អំពីដំណោះស្រាយលើតម្រូវការរបស់ក្មេងស្រី គឺត្រូវបានគេយកមកពិភាក្សាវិញ នៅក្នុងអនុសាសន៍របស់ ILO ស្តីពីទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ។ បទពិសោធន៍របស់ ILO បានបង្ហាញថា ការធ្វើសកម្មភាពព្រមគ្នា គឺចាំបាច់ណាស់ដើម្បីធានាថា ក្មេងស្រី និង ក្មេងប្រុសដែលបានពាក់ព័ន្ធ ឬ បានធ្លាក់ទៅក្នុងសកម្មភាពពលកម្មកុមារ ត្រូវបានផ្តល់ជាមួយនឹងការទប់ស្កាត់ដ៏មានប្រសិទ្ធភាព ឬ សេវាកម្មសុខភាព ហើយដើម្បីធានាថាគោលការណ៍ សមភាពត្រូវបានអនុវត្តនៅពេលមានការផ្តល់នូវការលើកទឹកចិត្តដល់ឪពុកម្តាយ និងអ្នកផ្តល់ការថែទាំដ៏ទៃ ទៀតៗ ដែលពុំបានគិតពីភាពខុសគ្នានៃភេទ និង យើងដឹង ។

សៀវភៅមគ្គុទេសក៍ណែនាំសម្រាប់អង្គការ ផ្តល់នូវទិដ្ឋភាពនៃយុទ្ធសាស្ត្រ និងឧបករណ៍រួមដើម្បីនាំទៅដល់ ក្មេងស្រី និងក្មេងប្រុសនៅពេលប្រយុទ្ធប្រឆាំងការអនុវត្តពលកម្មកុមារដ៏គ្រោះថ្នាក់ និង ការរំលោភការជួញដូរដ៏ធ្ងន់ធ្ងរដល់កុមារ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅ នឹងឧបសគ្គជាក់លាក់ ដែលក្មេងស្រី និងស្ត្រីវ័យជំទង់កំពុងប្រឈមនឹងបញ្ហា ឬដែលបានធ្លាក់ទៅក្នុងពលកម្មកុមារ និងដើម្បីពង្រឹងតួនាទីនៃឪពុកម្តាយក្នុងការអប់រំកូនចៅរបស់ពួកគេនិងការពារពួកគេពីការកេងប្រវ័ញ្ចកម្លាំងពលកម្ម ។ មគ្គុទេសនេះ មានបំណងណែនាំផ្តល់ដល់បុគ្គលិករដ្ឋាភិបាល និង អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលទាំងឡាយដែលធ្វើ ការពាក់ព័ន្ធការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងពលកម្មកុមារ និងការជួញដូរ។ អ្នករៀបចំគោលនយោបាយ ដែលចូលរួមលើកកម្ពស់ សិទ្ធិកុមារ និងស្ត្រីគោលការណ៍ ច្បាប់ជាមូលដ្ឋាន និងសិទ្ធិនៅកន្លែងធ្វើការងារក៏អាចប្រើប្រាស់សៀវភៅមគ្គុទេសក៍នេះបានដែរ ។

មគ្គុទេសក៍ណែនាំនេះ មានបំណង :

- ផ្តល់ព័ត៌មានដល់អ្នកជំនាញនិងបុគ្គលិកកម្មវិធីនៅក្នុងកិច្ចការពលកម្មកុមារហើយដែលមិនមានការយល់ច្បាស់ពីបញ្ហាសមភាព យើងដឹង ឬ ចំពោះអ្នកដែលមានបំណងរំលឹកនូវចំណេះរបស់ពួកគេចំពោះប្រធានបទនេះ ។
- ជួយបុគ្គលិកនិងអង្គការជាដៃគូនៃកម្មវិធីអន្តរជាតិរបស់អង្គការ ILOស្តីអំពីការលុបបំបាត់ការងារពលកម្មលើកុមារ(IPEC) របស់ILO នៅក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ អនុវត្តន៍ និងការវាយតម្លៃលើកម្មវិធីសកម្មភាពឆ្លើយតបផ្នែកយើងដឹង ។

មគ្គុទេសក៍ដែលណែនាំនេះមានពីរផ្នែក :

- ផ្នែកទី១ផ្តល់នូវនិយមន័យជាមូលដ្ឋាន និង យុទ្ធសាស្ត្រសំរាប់ការលើកកម្ពស់អោយមានភាពស្មើគ្នានៃយើងក្នុងគោលនយោបាយ និង កម្មវិធីប្រឆាំងនឹងការជួញដូរកុមារ និង ពលកម្មកុមារ ។ ផ្នែកនេះផ្តល់នូវទិដ្ឋភាពរួមមួយក្នុងការបង្ហាញលើភាពខុសគ្នានៃយើងដ៏សំខាន់ក្នុងពលកម្មកុមារនិង ការរៀបចំឧបករណ៍ដែលអាចដោះស្រាយវិសមភាពនៃយើងក្នុងនយោបាយ និងកម្មវិធីប្រឆាំងនឹងការងារពលកម្មលើកុមារនិងការជួញដូរកុមារ ។
- ផ្នែកទី២ មានឧបករណ៍អនុវត្តន៍ចំនួនប្រាំមួយមគ្គុទេសក៍ណែនាំពីរ និងតារាងត្រួតពិនិត្យបួន :
 - គោលការណ៍ណែនាំទីមួយ ផ្តល់នូវការសង្ខេបនិយមន័យដ៏សំខាន់ ឧបករណ៍ជំនួយស្មារតី និង យុទ្ធសាស្ត្រដែលបានពន្យល់នៅផ្នែកទីមួយ ។ គោលការណ៍ណែនាំនេះអាចត្រូវបានប្រើក្នុងការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងឬសកម្មភាពបណ្តុះបណ្តាលឬធ្វើជាមគ្គុទេសក៍យោងមួយដ៏លឿន ។
 - គោលការណ៍ទីពីរទាក់ទងជាមួយនិងប្រព័ន្ធការបញ្ចូលគ្នានៃបញ្ហាយើងក្នុងតំបន់កម្មវិធីសកម្មភាពប្រឆាំងពលកម្មកុមារ ។ គោលការណ៍ណែនាំនេះបន្ថែមលើកសារកម្មវិធីសកម្មភាពក្នុងស្តង់ដារនីតិវិធីប្រតិបត្តិការ របស់IPEC ។
 - តារាងត្រួតពិនិត្យទីមួយអាចត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីវាយតម្លៃលើកំរិតនៃកង្វល់ពីបញ្ហាយើងក្នុងតំបន់កម្មវិធីសកម្មភាព ។
 - តារាងត្រួតពិនិត្យទីពីរផ្តល់នូវឧបករណ៍មួយដើម្បីពិនិត្យឡើងវិញលើតំបន់ស្រាវជ្រាវកំរិតណាដែលផ្តល់ការណែនាំដែលពាក់ព័ន្ធនឹងអនុវត្តការវិភាគអំពីយើង ។
 - តារាងត្រួតពិនិត្យទីបីអាចត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីពិនិត្យឡើងវិញនូវការប្រើប្រាស់យុទ្ធសាស្ត្របញ្ហាយើងក្នុងគោលនយោបាយនិងកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ ។
 - តារាងត្រួតពិនិត្យទីបួនផ្តល់នូវឧបករណ៍មួយដើម្បីវាយតម្លៃសមត្ថភាពរបស់អង្គការក្នុងការដោះស្រាយវិសមភាពនិងលើកកម្ពស់សមភាពយើងក្នុងសកម្មភាពប្រឆាំងការជួញដូរនិងពលកម្មកុមារ ។

មគ្គុទេសក៍ណែនាំនេះឆ្លើយតបទៅនឹងផែនការសកម្មភាពរបស់អង្គការ ILO ស្តីពីការបញ្រៀបយើងដ៏សំខាន់សមភាពយើងដែលត្រូវបានយល់ព្រមទទួលយកនៅក្នុងឆ្នាំ២០០០ ។ វាជាផ្នែកនៃការខិតខំប្រឹងប្រែងកសាងសមត្ថភាពរបស់ILOដើម្បីដោះស្រាយ ចំពោះវិសមភាពយើងក្នុងសកម្មភាពប្រឆាំងនឹងទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរនៃពលកម្មកុមារនិងបង្កើនការយល់ដឹងលើសិទ្ធិមនុស្សជាមូលដ្ឋាននិងបទដ្ឋានការងារ និង សិទ្ធិរបស់កុមារនិងស្ត្រីក្នុងចំណោមក្រុមមនុស្សដែលរងគ្រោះនូវការកេងប្រវ័ញ្ចខាងពលកម្មធ្ងន់ធ្ងរ ។ មគ្គុទេសក៍ណែនាំនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងក្រោមតំបន់សាកល្បងមួយ "ការលើកកម្ពស់ឱ្យមានសមភាពយើងក្នុងសកម្មភាពប្រឆាំងពលកម្មកុមារក្នុងអាស៊ីបូព៌ា(GECL)"ដែលអនុវត្តដោយការិយាល័យអនុតំបន់ ILOសំរាប់អាស៊ីបូព៌ា(SRO-Bangkok) ក្នុងកិច្ចប្រតិបត្តិការជាមួយ IPEC ។ យុទ្ធសាស្ត្រដ៏សំខាន់របស់តំបន់រួមមាន :

- ការកសាងសមត្ថភាពដៃគូក្នុងការបញ្ជ្រាប ការដោះស្រាយសិទ្ធិនិងភាពស្មើគ្នាក្នុងការរៀបចំគម្រោងការ និង ឧបករណ៍ត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃនិងដំណើរការកម្មវិធី ។
- ការអភិវឌ្ឍន៍ឧបករណ៍ថ្មីដើម្បីការរៀបចំការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចខាងសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមដល់កុមារ យុវជន និងក្រុមគ្រួសារ ។
- ការពង្រឹងការចែករំលែកចំនេះដឹង និងបណ្តាញការងាររវាង ពលកម្មកុមារ និង អ្នកឯកទេស យើងដំរើនៅ អាស៊ីភាគខាងកើត ។

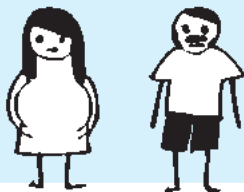
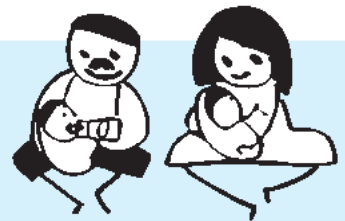
ផ្នែកទី ១: គំនិត និង យុទ្ធសាស្ត្រជាមូលដ្ឋាន

១. គំនិតជាមូលដ្ឋាន :

១.១ តើយើងជំរេនយើងយើងយើងយើងយើង ?

កុមារភេទត្រូវបានកើតឡើងជាមួយឥទ្ធិពលដែលមានឱកាសរបស់ពួកគេ ស្របគ្នាជាមួយភាពខុសគ្នា សំខាន់ ដ៏ទៃទៀត ដូចជា ឋានៈ ឬ វណ្ណៈ សេដ្ឋកិច្ចសង្គម ពូជសាសន៍ ឬជនជាតិភាគតិច ។ ភាពខុសគ្នាពីកំណើត ក្នុងការចាប់កំណើតជាក្មេងប្រុស ឬក្មេងស្រីបាន ត្រឡប់ ជាមានភាពសំខាន់នៅពេលក្រោយ នៅពេលដែលក្មេង បានទៅដល់វ័យគ្រប់ការ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ចាប់ពីខណៈដែល គេបានចាប់កំណើត សង្គមបានផ្តល់តួនាទី កំណត់លទ្ធផល និង ឱកាសផ្សេងគ្នាចំពោះក្មេងប្រុស និងក្មេងស្រី ។ ពួកគេបានសម្របខ្លួន ដើម្បីប្រតិបត្តិតួនាទី ជាបុរស និងស្រ្តីនៅក្នុងសង្គមរបស់ពួកគេ ដោយយោងទៅលើគំនិតក្នុងសង្គមនោះដែលកំណត់ថា តើបុរស ឬស្រ្តី ត្រូវមានឥរិយាបថបែបណា ។ អត្ថន័យសង្គមទាំងនេះ បានផ្តល់ទៅឱ្យជីវិតសាស្ត្រខុសគ្នានៃភេទពីកំណើត ដែលគ្របដណ្តប់ដោយពាក្យថា “យើងដឹង” ។

- យើងដឹង សំដៅទៅលើភាពខុសគ្នានៃសង្គម និងទំនាក់ទំនងរវាង ក្មេងស្រី និងក្មេងប្រុស ស្រ្តី និងបុរស ដែលបានដឹង និងធ្វើអោយមានភាពខុសប្លែកគ្នាយ៉ាងទូលំទូលាយរវាងប្រពៃណី និងការផ្លាស់ប្តូរតាមពេល វេលា។ ឧទាហរណ៍ : នៅប្រទេសជាច្រើន ស្រ្តីជាអ្នកថែរក្សា កូនចៅ ប៉ុន្តែបុរសជាអ្នកមើលថែរក្សា ក្មេងក៏កើតឡើងមានចំនួនច្រើនផងដែរ ។

- ភេទ សំដៅទៅលើភាពខុសគ្នាជាលក្ខណៈជីវសាស្ត្រ ពីកំណើតរវាងបុរស និងស្រ្តី ជាលក្ខណៈទូទៅ ហើយដែល មិនអាចមានការផ្លាស់ប្តូរបានឡើយ ។ ឧទាហរណ៍ : ស្រ្តីគឺជាអ្នកផ្តល់កំណើត ហើយមានតែបុរសទេដែល ដុះពុកចង្កា (ពុកមាត់) ។

យើងដឹង គឺជាភាពខុសគ្នានៃសេដ្ឋកិច្ចសង្គម ដើម្បីវិភាគរកភាពខុសគ្នារវាងក្មេងប្រុស និងក្មេងស្រី បុរស និងស្រ្តី ដោយយោងទៅលើ :

- តួនាទី ការទទួលខុសត្រូវ និងសេចក្តីត្រូវការ
- ឧបសគ្គ និងឱកាសផ្សេងៗ

គំនិត និងការអនុវត្តន៍នៃក្មេងប្រុស បុរស ក្មេងស្រី និងស្រ្តីអាចមានធ្វើខុសគ្នាពីប្រទេសមួយទៅប្រទេស មួយទៀត ។ ជួនកាលភាព ខុសប្លែកគ្នាធំៗអាចកើតមានឡើងនៅក្នុងប្រទេសតែមួយ ។ ឧទាហរណ៍ : នៅក្នុងប្រទេសខ្លះ ស្រ្តីមិនធ្វើការទេក្នុងផ្នែកសាងសង់ ហើយបុរសមិនចេះត្បាញ ឬក៏ដេរបាក់នោះទេ ខណៈ ដែលប្រទេសខ្លះទៀត វាជាការសមញ្ញទៅហើយ ដែលយើងឃើញពួកគេ ធ្វើការក្នុងផ្នែកនេះ ។

វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ ដើម្បីធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នារវាងតំលៃ យើងដឹង, បទដ្ឋាន ផ្គត់ រូបារម្មណ៍ (ផ្គត់គំនិត) និងតួនាទី ។

- តំលៃនិងបទដ្ឋានរបស់ យើងដឹង នៅក្នុងសង្គម គឺសំដៅទៅលើគំនិតដែលមនុស្សមានចំពោះអ្វី ដែលបុរស និងស្រ្តីនៅគ្រប់ជំនាន់ ទាំងអស់ត្រូវតែប្រព្រឹត្តខ្លួនដូចជាអ្វីមួយ ។ ឧទាហរណ៍ : នៅក្នុងសង្គមជាច្រើន ក្មេងស្រី ត្រូវត្រូវបានឱ្យស្តាប់បង្គាប់ និង

- ផ្គត់រូបារម្មណ៍នៃយើងដឹង គឺជាគំនិតដែលមនុស្សមានចំពោះក្មេងប្រុសនិងបុរស ក្មេងស្រីនិងស្រ្តីមានលទ្ធភាពក្នុង ការ ធ្វើអ្វីមួយ ។ ឧទាហរណ៍: គំនិតដែលថាស្រ្តីគឺជាទូទៅធ្វើការផ្ទះបានល្អជាងបុរស ហើយបុរសធ្វើការប្រសើរ ជាមួយ និងគ្រឿងម៉ាស៊ីន ឬក៏ថាក្មេងប្រុស ច្រើនពូកែក្នុងគណិតវិទ្យា ហើយក្មេងស្រីច្រើនពូកែក្នុងការងារផ្ទះ ។

- តួនាទីរបស់យើងដ៏រ សំដៅទៅលើសកម្មភាពដែលភេទទាំងពីរអនុវត្តជាក់ស្តែង ។ ឧទាហរណ៍៖ ក្មេងប្រុស តែងជួយឪពុក របស់គេក្នុងការងារក្រៅផ្ទះ ហើយជួយទៅវិញ ក្មេងស្រីជួយម្តាយរបស់គេក្នុងការងារផ្ទះ សម្លែង ។

តួនាទីយើងដ៏រត្រូវបានពង្រឹងឡើងដោយតំលៃយើងដ៏រ បទដ្ឋាន និងផ្នត់ រូបារម្មណ៍ដែលបានកើតមានឡើងនៅ គ្រប់សង្គម ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ តួនាទីយើងដ៏រ អាចនឹងពិតជាមានការផ្លាស់ប្តូរ ជាញឹកញាប់វាមាន លក្ខណៈរហ័សជាងកំរិតដែល មនុស្សមាន ចំពោះក្មេងស្រី និងក្មេងប្រុស បុរស និងស្រី ដែលថា គួរប្រមូលគ្នាមាន ឥរិយាបថបែបណាមួយនោះ ។ ឧទាហរណ៍ ៖ ក្មេងស្រី និងស្រីនៅគ្រប់សង្គមទាំងអស់ ត្រូវបានគេសន្មតថាជាភេទ ទន់ខ្សោយ ហើយពួកគេត្រូវតែត្រូវបានការពារពីបន្ទុកការងារ ធ្ងន់ធ្ងរ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ជាលក្ខណៈ ជាក់ស្តែង ក្មេងស្រី និង ស្រីដែលមកពីក្រុមនៃប្រជាជនក្រីក្រ តែងបានធ្លាក់ទៅក្នុងការងារធ្ងន់ធ្ងរ ក្នុងរយៈពេល ច្រើនម៉ោងដូចគ្នា នឹងក្មេងប្រុស និងបុរសដែរ ។

ជាមួយគ្នានេះផងដែរនៅក្នុងគ្រប់សង្គមទាំងអស់ ឪពុកម្តាយដែល មានធនធានស្តុកស្តើង

មានការលំអៀងក្នុងការជំរុញការសិក្សានៃកូនប្រុសរបស់ពួកគេជាងកូនស្រី ពីព្រោះ

កូនប្រុសត្រូវបានគេសង្ឃឹមថាជាអ្នកផ្តល់ការផ្គត់ផ្គង់សំរាប់ គ្រួសារនៅពេលអនាគត ។

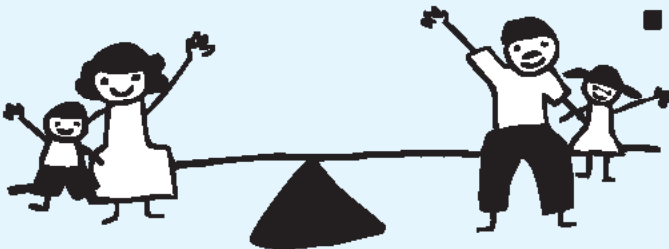
បច្ចុប្បន្ននេះតំលៃសេដ្ឋកិច្ច របស់កូនស្រីបានកើនឡើងនៅក្នុងសង្គមពីព្រោះថាក្មេងស្រីអាចនាំចំណូល

ទៀងទាត់ចូលគ្រួសារពីការងារជាកម្មករ រោងចក្រឬក៏ស្រ្តីជាអ្នកធ្វើការងារក្នុងសេវាកម្មកំសាន្តសប្បាយ ។ បញ្ហានេះបានបង្ហាញថា ឥរិយាបថស្តីពីតួនាទី យើងដ៏ររបស់ក្មេងស្រីមានការផ្លាស់ប្តូរទោះបីថាការផ្លាស់ប្តូរនេះវា មិនចាំបាច់ធ្វើអោយជីវិតបាន ល្អប្រសើរសំរាប់ក្មេងស្រីក៏ដោយ ។

១.២ តើការក្រសួងសមភាពនៃយើងដ៏រមានន័យដូចម្តេច ?

នៅក្នុងសង្គមភាគច្រើន វាមានភាពខុសគ្នានិងមានភាពមិនស្មើរវាង ក្មេងស្រីនិង ក្មេងប្រុស ស្រ្តីនិងបុរស នៅក្នុងឱកាសការទទួលខុសត្រូវ សិទ្ធិ និងផលប្រយោជន៍ដែល ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យពួកគេ និងសំរាប់សកម្មភាពដែល ពួកគេបានធ្វើកន្លងមក ។ ខណៈដែលមានភាពខុសគ្នាជុំវិញវប្បធម៌ វាមានលក្ខណៈពិសេសរួមមួយ ។ យើងដ៏រ នៅជុំវិញពិភពលោកត្រូវបានចាត់ទុកដោយវិសមភាព និង មិនតុល្យភាពគ្នាក្នុង ទំនាក់ទំនងរវាងភេទទាំងអស់ ។ ឧទាហរណ៍ភាពផ្សេងគ្នានេះបានកើតឡើងរវាង ក្មេងស្រី និងក្មេងប្រុស ក្នុងការទទួលបានការអប់រំ និងការហ្វឹកហ្វឺន រវាង បន្ទុកការងារ ស្រ្តីនិង បុរស ការទទួលបានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ និង គ្រប់គ្រងរក្សាទុកធនធាន និង ផល ប្រយោជន៍ផ្សេងៗក្នុងតួនាទីរបស់ បុរសនិង ស្រ្តីក្នុងការធ្វើសេចក្តីសំរេចចិត្ត ។

■ សមភាពយើងដ៏រ ឬសមភាពរវាងបុរស និង ស្រ្តីសំដៅសិទ្ធិស្មើគ្នា ការទទួលខុសត្រូវ ឱកាសថែរក្សា និង ការឱ្យតំលៃដូចគ្នារវាងបុរស និង ស្រ្តីដូចជា ៖

- នៅក្នុងការងារ
- នៅក្នុងទំនាក់ទំនងការងារ និង ការរស់នៅ

សមភាពនៃយើងដ៏រមានន័យថាមនុស្សនៅគ្រប់កំរិតអាយុ ហើយនិងភេទទាំងពីរត្រូវតែមានឱកាសស្មើគ្នា ដើម្បីធ្វើអោយមាន ជោគជ័យក្នុងការរស់នៅ ។ វាមានន័យថា គ្រប់មនុស្សជាតិទាំងអស់ត្រូវតែមានភាពស្មើគ្នា ពាក្យម្យ៉ាងទៀត ដែលយើងអាច ហៅ គឺភាពមិនលំអៀង និងយុត្តិធម៌ ក្នុងការទទួលបាននិងការគ្រប់គ្រងធនធាន និងផលប្រយោជន៍ផ្សេងៗដើម្បីឱ្យគ្រប់គ្នា អាចទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីការចូលរួមក្នុងការងារអភិវឌ្ឍន៍ ។

■ **ការវិវត្តអោយមានសមភាពយើង**៖ បាននាំទៅរកការធានាបាននូវការចែករំលែក និងទទួលបានលទ្ធផលស្មើគ្នារវាងបុរស និងស្ត្រី ដើម្បីឱ្យមនុស្សយើងទាំងអស់ត្រូវបានគេផ្តល់នូវសេចក្តីថ្លៃថ្នូរនិងត្រូវបានគេអនុញ្ញាតិអោយធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍ នូវសក្តានុពល ទាំងអស់ដែលនាំឱ្យមានគុណភាពនៃការរស់នៅប្រសើរជាងមុនសំរាប់ជនគ្រប់រូប ។ វាមិនមានន័យថា បុរស និងស្ត្រីចាំបាច់ត្រូវតែ ដូចគ្នា សុទ្ធសាទរនោះទេ ប៉ុន្តែវាមានន័យថា ពួកគេមានសិទ្ធិការទទួលខុសត្រូវនិងឱកាសដូចគ្នានៅក្នុងមធ្យោបាយមួយដែលការងារ និង ខ្លួនរបស់ពួកគេត្រូវបានគេអោយតម្លៃ ដោយមិនគិតដល់ពួកគេកើតមកជាស្រី ឬប្រុសនោះទេ ។ ថ្វីត្បិតតែបុរសនិងស្ត្រី អាចនឹង មានភាពផ្សេងគ្នាមែនប៉ុន្តែពួកគេគួរអោយមានសិទ្ធិការទទួលខុសត្រូវនិងឱកាសដូចគ្នា ។ ដូច្នេះហើយ សមាសភាពយើងនឹងមាន រួមទាំងសិទ្ធិមនុស្សសិទ្ធិការងារនិងមានតម្លៃដូចគ្នា ហើយជាការចែករំលែកនៃ ៖

- ការទទួលខុសត្រូវ និង ឱកាស
- បន្ទុកការងារ និង ការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្ត

១.៣ តើការរើសអើងយើងដោយមានន័យដូចម្តេច ?

ការរើសអើង គឺមានការបែងចែកជាច្រើន ការមិនរាប់បញ្ចូល រឺ ការស្រឡាញ់ចូលចិត្តដែលស្ថិតនៅលើភេទ យើង (ឬក៏ការចាត់ ថ្នាក់ផ្សេងៗទៀតនៅក្នុងសង្គម ដូចជា ជាតិសាសន៍ ពណ៌សំបុរ សាសនា និង គំនិតនយោបាយ) ដែលវាធ្វើអោយទទួលបាននូវការខាត ផលប្រយោជន៍ ឬ ក៏សមភាពថយចុះទាំងឱកាស និង ការទទួលស្គាល់អោយតម្លៃ ។

ការរើសអើងមានពីរបែប ៖

■ **ការរើសអើងដោយផ្ទាល់** ៖ ជាទូទៅគឺស្តែងឡើងដោយបំណង ឬ ចែងឡើងយ៉ាងជាក់លាក់ ។ ជួនកាលការរើសអើងដោយផ្ទាល់ អាចត្រូវបានគេរកឃើញមានចែងឡើងនៅក្នុងច្បាប់ ។ នេះគេហៅថា ការរើស អើង "de jure" ។ ឧទាហរណ៍ នៅក្នុងប្រទេស ជាច្រើន ៖

- ស្ត្រីមិនអាចគ្រប់គ្រងលើទ្រព្យសម្បត្តិផ្ទាល់ខ្លួន ដូចជាដីធ្លី ឬផ្ទះសំបែង
- ស្ត្រីដែលរៀបការហើយ មិនបានចុះហត្ថលេខា លើឯកសារស្របច្បាប់ណាមួយទេ
- អាចចូលនិវត្តន៍របស់បុរស និងស្ត្រីមានការខុសប្លែកពីគ្នា
- ស្ត្រីត្រូវបានគេហាមឃាត់ដោយច្បាប់ចំពោះការងារមួយចំនួន

ស្ត្រីមានសិទ្ធិស្មើ
នាយកចាត់ចែងទីផ្សារ

ជាស្ត្រីដែលមានភាពទាក់ទាញ អាយុចាប់ពី ១៨ ទៅ ២២ឆ្នាំ ត្រូវបានផ្តល់អធិភាព ដោយភ្ជាប់ មកជាមួយនូវរូបថត និង ប្រវត្តិប្រសង្ខេបមកជាមួយផង

ត្រូវការអ្នកបើកបរថយន្តជាបន្តបន្ទាប់

បុរសមានកាយសម្បទាមាំមួន ត្រូវបានគេផ្តល់អធិភាព ដោយភ្ជាប់ មកជាមួយនូវប័ណ្ណបើកបរ និងប្រវត្តិប្រសង្ខេប

ការរើសអើងដោយផ្ទាល់រវាងបុរសនិងស្ត្រី កំពុងត្រូវបានថយចុះនៅក្នុងប្រទេសជាច្រើន ដោយ ហាមឃាត់មិនអោយមានការរើសអើង លើមូលដ្ឋានភេទឬយើងនោះទេ ហើយនិង បានជំរុញនូវសមភាព រវាងបុរស និងស្ត្រី នៅ ក្នុងច្បាប់ទៀតផង ។ ទោះបីជាយ៉ាងណា ក៏ដោយ ទំរង់នៃការរើសអើងដោយ ផ្ទាល់ ក្នុងន័យម្យ៉ាងទៀតថា "de facto" ការរើស អើងនៅតែបន្តរីកសាយភាយនៅក្នុងការ អនុវត្តជាក់ស្តែង ។ ឧទាហរណ៍ការផ្សាយ ដំណឹងជ្រើសរើសបុគ្គលិកអោយបំរើការងារ នៅក្នុងប្រទេសជាច្រើនមានន័យ ដូចជា ៖

■ **ការរើសអើងដោយប្រយោល**៖ សំដៅទៅស្ថានភាពស្តែងចេញភាពមិនលំអៀង បទបញ្ញត្តិ ឬក៏ការ ប្រតិបត្តិដែលជាក់ស្តែងផ្តល់ លទ្ធផលក្នុងការអោយតម្លៃមនុស្សទាំងឡាយមិនស្មើគ្នា ។ នេះជាការបដិសេធ ចោល ព្រោះតែសេចក្តីស្រឡាញ់ពេញចិត្ត ឬ ផ្គត់ រូបារម្មណ៍ ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ជាក់ ស្តែងចេញនូវច្បាប់មានភាពអព្យាក្រឹតឬក៏ការប្រតិបត្តិដែលមិនមានផលប៉ះពាល់ អវិជ្ជមានទៅភាពមិនមានសមាមាត្រលើក្រុមណាមួយ ។ ឧទាហរណ៍

- សហគ្រាសមួយចំនួនតែងតែចូលចិត្តជ្រើសរើសកម្មករជាបុរស ជាងកម្មករស្ត្រី ដែលមានវ័យពរពោះ ពីព្រោះតែពួកគេគិត ថាស្ត្រីអាចនឹងអវត្តមាននឹងការងារច្រើន ដោយហេតុតែមានផ្ទៃពោះ និងការទទួល ខុសត្រូវក្នុងគ្រួសារ ។
- គូនាវិទូកម្រិតខ្ពស់ជាតិជាតិជាត្រូវបានបំពេញដោយបុរស ព្រោះស្ត្រីមិនត្រូវបានគេចាត់ទុកជាមេដឹកនាំ ដ៏ល្អ ពីធម្មជាតិ ដូចបុរសនោះទេ ។

គូសកម្មភាពប្រឆាំងនឹងការរើសអើង និងការប្រើប្រាស់

នៅពេលការរើសអើងដោយ "de jure" ផ្ទាល់រវាងបុរស និងស្ត្រី បាននិងកំពុងកាត់បន្ថយ ព្រោះសព្វថ្ងៃនេះបណ្តាប្រទេស ភាគច្រើនបានហាមឃាត់មិនអោយមានការរើសអើង ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានភេទ និង យើងដឹងនៅក្នុងច្បាប់ ការរើសអើងដោយ ផ្ទាល់ និងដោយប្រយោលនៅតែបន្តជាធម្មតា ក្នុងការប្រតិបត្តិ នៅក្នុងសង្គមជាច្រើន និងនៅទីកន្លែងធ្វើការងារជាច្រើន ហើយជា ទូទៅផ្តល់អោយស្ត្រី និងកុមារនូវនាទីប្រកប ដោយគុណវិបត្តិជាតិក្នុងសង្គម ។ ការរើសអើងបែបនេះតែងតែកើតឡើង មិនមែនព្រោះតែប្រជាជន នៅក្នុងសង្គមបង្កើតឡើងប្រកបដោយបំណងទេ ប៉ុន្តែវាកើតឡើងព្រោះតែប្រពៃណី និងទំនៀមទម្លាប់ អោយ តំលៃច្រើនទៅបុរស និង ក្មេងប្រុសៗ ហើយមាត់ទុកស្ត្រី និងក្មេងស្រីៗមានតួនាទីបន្ទាប់ពីខ្លួន ។

ការរើសអើងដោយផ្ទាល់ និងដោយប្រយោលមិនត្រូវបានគេយល់ច្រឡំជាមួយនិងគំនិតនៃសកម្មភាពវិជ្ជមាន ឬក៏ការរើស អើងវិជ្ជមានដែលវាគឺជាឧបករណ៍ដ៏មានសារៈសំខាន់សំរាប់ប្រយុទ្ធបាត់ផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាននៃការ រើសអើងដែលកើតមាន ឡើងក្នុងអតីតកាលជាហូរហែរមកនោះទេ ។ ព័ត៌មានបន្ថែមសូមមើលចំណុចទី ៣ នៅក្នុងផ្នែកទី ១ ។

១.៤ តើសិទ្ធិមនុស្សមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច ?

■ **សិទ្ធិមនុស្ស :** គឺជាសិទ្ធិមូលដ្ឋានពេញលេញដែលមនុស្សម្នាក់ៗមានព្រោះអ្នកទាំងអស់នោះ គឺជាមនុស្ស ជាតិ ។ ពួកគេទទួល ស្គាល់នូវភាពងាយរងគ្រោះ ក្នុងថ្នាក់ជាមនុស្សជាតិស៊ីវិល នយោបាយ សេដ្ឋកិច្ចសង្គម និងការវិវត្តន៍នៃវប្បធម៌ និងផ្តល់នូវ ការការពារ ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏មនុស្សម្នាក់ៗមានសិទ្ធិទាំង នេះជាវិសាលភាពបើទោះជាពួកគេត្រូវបានជំរុញ ការប្រតិបត្តិខុសគ្នាពីប្រទេសមួយទៅប្រទេសមួយក៏ដោយ ។

មានសិទ្ធិទើបមានកាតព្វកិច្ច និងការទទួលខុសត្រូវមកជាមួយ ។ នៅក្នុងការការពារសេរីភាព សិទ្ធិ និង យុត្តិធម៌សំរាប់មនុស្ស ទាំងអស់គ្នា មនុស្សម្នាក់ៗមានការទទួលខុសត្រូវក្នុងការគោរពច្បាប់ ហើយ ម្នាក់ៗមានកាតព្វកិច្ចនៅក្នុងសហគមន៍ទៀតផង ។ នៅក្នុងការប្រើប្រាស់សេរីភាពនិងសិទ្ធិវិញ គឺម្នាក់ៗ ជាតិក្នុងការត្រូវតែគោរពដល់សិទ្ធិនិងសេរីភាពអ្នកដទៃផងដែរ ។

នៅឯកំរិតអន្តរជាតិភាគច្រើននៃសិទ្ធិមនុស្សសំខាន់ៗទាំងនេះត្រូវបានពិពណ៌នានៅក្នុងសេចក្តីថ្លែងការណ៍ជា សកលស្តីអំពីសិទ្ធិ មនុស្សរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិឆ្នាំ ១៩៤៨⁽¹⁾ ។ សិទ្ធិមនុស្សសំខាន់ៗមាន :

- សិទ្ធិក្នុងការទទួលបានការគោរព និង គ្មានការរើសអើង
- សិទ្ធិក្នុងការមានសញ្ជាតិ
- សិទ្ធិក្នុងការមានទ្រព្យសម្បត្តិផ្ទាល់ខ្លួន
- សិទ្ធិក្នុងការអប់រំ
- សិទ្ធិក្នុងការធ្វើការងារសមរម្យមានយុត្តិធម៌ និងមានលក្ខខណ្ឌការងារសមស្រប
- សិទ្ធិក្នុងការមានសេរីភាពពិសោសភាព និង ពលកម្មដោយបង្ខំ
- សិទ្ធិទទួលបានការប្រើប្រាស់សេវាសាធារណៈស្មើគ្នានៅក្នុងប្រទេស
- សិទ្ធិក្នុងការមានសេរីភាពផ្លាស់ទីលំនៅ
- សិទ្ធិក្នុងការមានសេរីភាពក្នុងការគិត ការបញ្ចេញមតិ និង ការនិយាយស្តី
- សិទ្ធិសេរីភាពក្នុងការរៀបចំសមាគម

¹ បរិច្ឆេទផ្សេងៗទៀតរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិមាន : អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិខាងផ្នែកនយោបាយ និង ស៊ីវិល (ICCPR ចុះឆ្នាំ ១៩៦៦) ហើយនិងស្តីពីសិទ្ធិខាងផ្នែកវប្បធម៌ សេដ្ឋកិច្ច និង សង្គម (ICESCR)

១.៥ តើសិទ្ធិជាមូលដ្ឋាននៅក្នុងការធ្វើការងារមានន័យដូចម្តេច ?

នៅក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ បណ្តាវដ្តជាសមាជិកនៃអង្គការពលកម្មអន្តរជាតិ បានអនុម័តនូវលេខក្តីប្រកាសស្តីពី គោលការណ៍ និងសិទ្ធិសំខាន់ៗនៅក្នុងការធ្វើការងារដែលបានដាក់ចេញនូវគោលការណ៍ពលកម្មជាមូលដ្ឋានដែលជាគ្រឹះនៃសិទ្ធិមនុស្សជាតិនៅក្នុងការងារ ដោយគេមិនបានគិតដល់កំរិតនៃការអភិវឌ្ឍន៍នៅក្នុងប្រទេសនីមួយៗឡើយ ។ គោលការណ៍ពលកម្មស្តង់ដារយល់ព្រមដោយ សហគមន៍អន្តរជាតិ នោះគ្របដណ្តប់លើចំនុចសំខាន់៤^(២) :

- ការលុបបំបាត់ចោលនូវទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរនៃពលកម្មដោយបង្ខំ និង បង្គាប់បញ្ជាទាំងអស់
- ការលុបបំបាត់នូវពលកម្មកុមារ
- ការលុបបំបាត់ចោលនូវការរើសអើងក្នុងការបំរើការងារនិង ក្នុងមុខរបរ
- សេរីភាពក្នុងការចូលរួម និង សេរីភាពក្នុងការទទួលស្គាល់សិទ្ធិក្នុងការពិភាក្សាដោះស្រាយ (ធរចា)

១.៦ តើសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានសំរាប់កម្មករជាស្ត្រីមានន័យដូចម្តេចខ្លះ ?

អនុសញ្ញារបស់អង្គការសហប្រជាជាតិស្តីអំពីការលុបបំបាត់នូវរាល់ទម្រង់នៃការរើសអើងប្រឆាំងនឹង ស្ត្រីភេទ (CEDAW) ជាគន្លឹះមួយដែលជាបរិច្ឆេទ (ឯកសារ) របស់អង្គការសហប្រជាជាតិសំរាប់ជំរុញដោយ មានសមភាពយើង។ វាត្រូវបានអនុម័តនៅឆ្នាំ ១៩៧៩ ដោយមានគោលបំណងប្រយុទ្ធប្រឆាំង និងការរើសអើងដែលនៅតែមានជាបន្តចំពោះស្ត្រី ព្រោះបរិច្ឆេទសិទ្ធិមនុស្សកាលដើមឡើយភាគច្រើនបានផ្ទុះបញ្ចាំងក្នុងលំនឹង មនុស្សជាតិដែលច្រើនបំផុតចំពោះបុរស។ វាចងបង្ហាញថាចំណុចជាច្រើនដែលមានឥរិយាបថរើសអើងចំពោះស្ត្រីភេទ ។ ឧទាហរណ៍ទាក់ទងក្នុងសិទ្ធិខាងនយោបាយក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍ គ្រួសារ និងនៅក្នុងការងារ ។ អនុសញ្ញានេះបានដាក់ចេញនូវគោលបំណងនិងវិធានការណ៍ជាក់លាក់ដែលត្រូវអនុវត្តដើម្បីសំរួលក្នុងការបង្កើតសង្គមទូទាំងសកលលោកដែលស្ត្រីទទួលបាននូវសមភាពពេញលេញនឹងបុរសដែរ។ ហេតុដូច្នេះហើយធ្វើអោយពួកគេមានការយល់ដឹង យ៉ាងពេញលេញអំពីចំពោះសិទ្ធិមនុស្សរបស់គេដែលមានការធានា ។

បន្ថែមលើសិទ្ធិសំខាន់ៗក្នុងការធ្វើការងារដែលបានពិពណ៌នាខាងលើមានបទដ្ឋាន^(៣) (ស្តង់ដា) ពល កម្មអន្តរជាតិពីរផ្សេងទៀតដែលផ្តល់សារៈសំខាន់ក្នុងការឆ្លើយតបនឹងការរើសអើងដែលរីកសាយភាយ ហើយវាជាឧបសគ្គយ៉ាងធំសំរាប់កម្មករស្ត្រី :

- ការគាំពារមាតុភាពដែលវាបានការពារដល់មុខងារជីវិតសាស្ត្ររបស់ស្ត្រីមុនពេល កំឡុងពេល និងក្រោយពេល សំរាលកូន ។
- ការផ្តល់នូវឱកាសស្មើភាពគ្នាដល់បុគ្គលិកដោយមានការទទួលខុសត្រូវក្នុងក្រុមគ្រួសារដែលជាភារកិច្ចទាក់ទងការបន្តពូជក្នុងបរិយាកាសសង្គម ដែលស្ទើរតែបានប្រគល់ទៅអោយជាពិសេសដល់ក្មេងស្រី និង ស្ត្រីទាំង ឡាយក្នុងសង្គមជាច្រើន ។

^២ អនុសញ្ញាឆ្លើយតបសំខាន់ ៨ និង អនុសាសន៍ ៤ ដែល គឺ :

- អនុសញ្ញាលេខ ២៩ (ចុះឆ្នាំ ១៩៣០) ស្តីពីពលកម្មដោយបង្ខំ
- អនុសញ្ញាលេខ ១០៥ (ចុះឆ្នាំ ១៩៥៧) ស្តីពីការលុបបំបាត់ពលកម្មដោយបង្ខំ
- អនុសញ្ញាលេខ ១៣៨ និង អនុសាសន៍លេខ១៤៦ (ចុះឆ្នាំ ១៩៧៣) ស្តីពីអាយុអប្បបរមា (ការងារ)
- អនុសញ្ញាលេខ១៨២ និង អនុសាសន៍លេខ១៩០ (ចុះឆ្នាំ ១៩៩៩) ស្តីពីទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរនៃពលកម្មកុមារ
- អនុសញ្ញាលេខ ១០០ និង អនុសាសន៍លេខ ៩០ (ចុះឆ្នាំ ១៩៥៣) ស្តីពីការសងសឹក
- អនុសញ្ញាលេខ ១១១ និង អនុសាសន៍លេខ ១១១ (ចុះឆ្នាំ ១៩៥៨) ស្តីពីការរើសអើង (ការជ្រើសរើសបុគ្គលិកបំរើ ការងារ និង មុខរបរ)
- អនុសញ្ញាលេខ ៨៧ (ចុះឆ្នាំ១៩៤៨) ស្តីពីសេរីភាពក្នុងការរៀបចំសហគមន៍ និងក្នុងការការពារសិទ្ធិ ដើម្បីរៀបចំ
- អនុសញ្ញាលេខ ៩៨ (ចុះឆ្នាំ ១៩៤៩) ស្តីពីសិទ្ធិក្នុងការរៀបចំ និង ពិភាក្សាដោះស្រាយ។

^៣ អនុសញ្ញា ឆ្លើយតប ២ និង អនុសាសន៍ គឺ

- អនុសញ្ញាលេខ ១៥៦ និង អនុសាសន៍លេខ១៦៥ (ចុះឆ្នាំ ១៩៨១) ស្តីពីកម្មករ និងការទទួលខុសត្រូវលើគ្រួសារ
- អនុសញ្ញាលេខ ១៨៣ និង អនុសាសន៍លេខ ១៩១ (ចុះឆ្នាំ ២០០០) ស្តីពីការគាំពារពេលមាតុភាព ។

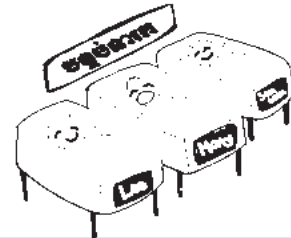
១.៧ តើសិទ្ធិកុមារមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច ?

សិទ្ធិមនុស្សគេអនុវត្តន៍ចំពោះក្មេងស្រី និង ក្មេងប្រុសទាំងអស់។ ក្នុងពេលដែលសង្គមមានមនុស្សខុសប្លែក គ្នាស្តីពីកុមារភាព និងការវិវត្តន៍របស់កុមារ រឿងមួយដែលគេគ្រប់គ្នាយល់ស្រប គឺជាសារៈសំខាន់នៃសុខុមាលភាពរបស់កុមារ ។ បញ្ហានេះ ត្រូវបាន គេទទួលស្គាល់យ៉ាងច្បាស់នៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលក្មេងៗទាំងអស់ត្រូវការការការពារ ទាំងការការពារជាពិសេស សំរាប់ការវិវត្តន៍ ផ្នែក សុខភាព ដោយសារសេចក្តីត្រូវការជាពិសេស និង ភាពងាយរង គ្រោះរបស់ពួកគេ ។ ឧបករណ៍ពិសេសត្រូវបានធ្វើឡើងដើម្បីការពារ ជំរុញការ អនុវត្តសិទ្ធិកុមារ ។ ស្តង់ដាដែលបានទទួលស្គាល់ពីអនុសញ្ញារបស់អង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ CRC ដែលគេ បានកាត់តែង ឡើងនៅឆ្នាំ១៩៨៩ ហើយត្រូវបានផ្តល់សច្ចាបណ៍ស្ទើរតែគ្រប់ប្រទេសទាំងអស់ក្នុងពិភពលោក វាគ្របដណ្តប់ គ្រប់ មនុស្សទាំងអស់ដែលមានអាយុក្រោម ១៨ឆ្នាំ ។

សិទ្ធិកុមារត្រូវបានកំណត់ដោយអនុសញ្ញា CRC រួមមាននគោលការណ៍ដែលជាចំណុចសំខាន់៤ ដូចខាងក្រោម^៤

■ ភាពស្មើគ្នា(ឬសមភាព)៖ ដូចមនុស្សពេញវ័យដែរ កុមារអាចងាយនឹងទទួលបានការរើសអើង ដែលជាឥទ្ធិពល អវិជ្ជមានមួយ លើឱកាស និងស្ថានភាពរស់នៅរបស់កុមារ ។ ដូច្នេះហើយគ្រប់ក្មេងទាំងអស់ត្រូវតែមានសិទ្ធិ ស្មើគ្នា ហើយរដ្ឋាភិបាលមាន កាតព្វកិច្ច មួយត្រូវគាំទ្របញ្ហានេះ ។ ឧទាហរណ៍ដូចជា៖

- សិទ្ធិក្នុងការចុះបញ្ជីកំណើត
- សិទ្ធិក្នុងការដាក់ឈ្មោះ និង សញ្ជាតិ
- សិទ្ធិក្នុងការការពារពីគ្រប់ទម្រង់រំលោភទាំងឡាយ ការព្រងើយកន្តើយ ការរើសអើង និងការកេងប្រវ័ញ្ច ។

សិទ្ធិរស់រានមានជីវិត និង ការវិវត្តន៍ផ្នែកសុខភាព ក្មេងគ្រប់រូបទាំងអស់មានសិទ្ធិ ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ សក្តានុពលដ៏ពេញលេញ បំផុតរបស់ខ្លួនហើយពួកគេមានសិទ្ធិដូចខាងក្រោម ៖

- សិទ្ធិទទួលបានសេចក្តីត្រូវការជាមូលដ្ឋានសំរាប់រស់នៅដូចជា៖ អាហារ ទីជម្រក សំលៀកបំពាក់ និង មានសិទ្ធិ បានទទួលសេវាថែទាំសុខភាព ។

- សិទ្ធិក្នុងការរៀនសូត្រដោយសេរីនៅសាលាបឋមសិក្សា

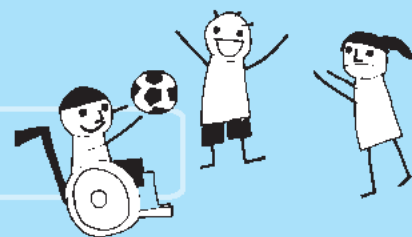

- សិទ្ធិជាកុមារភាព សិទ្ធិក្នុងការសំរាក និង លេងកំសាន្ត និងមានមិត្តភក្តិ

- សិទ្ធិក្នុងការការពារពីការកេងប្រវ័ញ្ចផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច ឬការងារណាមួយដែលរំខានដល់ការរៀនសូត្រ ឬដែល ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ និងប៉ះពាល់ដល់សុខភាពរាងកាយ សតិអារម្មណ៍ និងការវិវត្តន៍ក្នុងសង្គម

- សិទ្ធិក្នុងការទទួលបានជំនួយសំរាប់កុមារដែលមានសេចក្តីត្រូវការ ពិសេសដូចជា៖ ជនរៀនខ្លួនជាកុមារ ក្មេងៗគ្មានទីជម្រក ក្មេងៗ ដែលជាជនរងគ្រោះពីការរំលោភ និងក្មេងពិការ ។

^៤ សំរាប់គោលការណ៍នៃនាំជាច្រើនស្តីអំពី វិធីសំរាប់អនុវត្តសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានអោយបានលឿនទៅជិតការបង្កើតកម្មវិធី ឃើញនៅក្នុងក្បួន នៃការជួយសង្គ្រោះអន្តរជាតិលើសម្ព័ន្ធភាពកុមារ ការបង្កើតកម្មវិធីសិទ្ធិកុមារ ២០០២

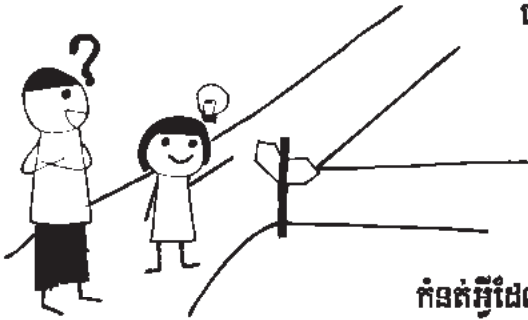

- **ការចូលរួម៖** ក្មេងប្រុសនិងក្មេងស្រីដោយយោងទៅតាមអាយុនិងភាពចាស់ទុំផ្សេងពីគ្នាគឺមានសិទ្ធិចូលរួមក្នុង ការសំរេចចិត្ត មួយដែលអាចជះឥទ្ធិពលដល់ពួកគេ ។ ក្មេងប្រុស និងក្មេងស្រីទាំងអស់ត្រូវបានលើកទឹកចិត្តក្នុង ការចូលរួមធ្វើការសំរេចចិត្ត នៅផ្ទះ នៅសាលារៀន និងនៅសហគមន៍ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ ។ សិទ្ធិក្នុងការ ចូលរួមដ៏សំខាន់នោះមាន ៖

- សិទ្ធិមានសេរីភាពខាងការនិយាយស្តី និង បញ្ចេញមតិ
- សិទ្ធិក្នុងការទទួល និង ផ្តល់ព័ត៌មានក្នុងទម្រង់ដែលអាចប្រើប្រាស់ និងយល់បាន
- សិទ្ធិក្នុងការធ្វើជាសមាជិកសកម្មរបស់សហគមន៍ការមានអំណរក្នុងវិស័យវប្បធម៌របស់ខ្លួនជំនឿខាងសាសនា និងការប្រើប្រាស់ភាសារបស់ខ្លួន ។
- សិទ្ធិក្នុងការធ្វើជាសមាជិកម្នាក់ក្នុងក្រុមណាមួយ

- **ចំណុចចាប់អារម្មណ៍បំផុតរបស់កុមារ** មានការយល់ដឹងពីរបស់កុមារ គឺមួយជាមនុស្សដែលមាន សមត្ថភាព និងម្យ៉ាងទៀត ជាក្មេង ដែលងាយរងការរងគ្រោះផ្សេងៗ ហើយត្រូវការការពារ ។ ចំណុចទាំងពីរនេះអាចបង្កជាទំនាស់នៅពេលធ្វើសេចក្តីសំរេចចិត្តពីអ្វីមួយដែលជាផលប្រយោជន៍ដ៏ល្អបំផុតសំរាប់កុមារគោលការណ៍ នេះផ្តល់នូវដំណោះស្រាយមួយ ចំពោះបញ្ហានេះ ។ រាល់ការសំរេចចិត្តទាំងអស់ដែលជះឥទ្ធិពលដល់កុមារា និងកុមារី ត្រូវផ្តល់ការពិចារណាជាចម្បងដល់ពួកគេ ។ ក្នុងការកំណត់អ្វីដែលល្អបំផុតសំរាប់ពួកគេជាសំខាន់ៗត្រូវស្វែងយល់ដឹង ពីទស្សនៈរបស់ក្មេងប្រុស និងក្មេងស្រី ដែលបានទទួលរងការប៉ះពាល់ ។

១.៩ តើពលកម្មកុមារមានន័យដូចម្តេច ?

គ្រប់ការងារមិនមែនសុទ្ធតែមិនល្អដល់កុមារនោះទេ វាអាចផ្តល់សុខភាពដល់ពួកគេ ប៉ុន្តែវាក៏អាចជាការ បំផ្លាញយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដល់ការវិវត្តរីកចម្រើនរបស់កុមារដែរ ។ ដើម្បីសំរេចថាតើសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចណាដែលផ្តល់ សុខភាព ឬ បំផ្លាញកុមារ សហគមន៍អន្តរជាតិបានកំណត់នូវកត្តាជាច្រើនដូចតទៅ ៖

ការងារកុមារ

- ជាការងារស្រាលៗ(តិចជាង១៤ម៉ោងក្នុងមួយអាទិត្យ) សំរាប់ក្មេងដែលមានអាយុចាប់ពី១២ឆ្នាំដល់១៧ឆ្នាំ
- មិនបង្កអោយមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាព និងការរីកលូតលាស់របស់កុមារ
- មិនរារាំងស្ទះដល់ការរៀនសូត្រ ឬ ការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- មិនបង្កអោយមានគ្រោះថ្នាក់តាមធម្មជាតិ

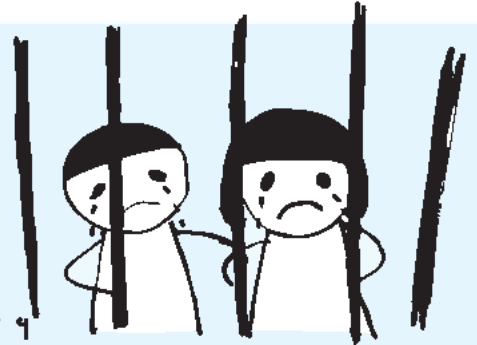
ពលកម្មកុមារ

- ការងារទៀងទាត់ (ពី១៤ ដល់ ៤៣ ម៉ោងក្នុងមួយអាទិត្យ)
- បណ្តាលអោយគ្រោះថ្នាក់ដល់ផ្លូវកាយនិង ផ្លូវចិត្ត
- ធ្វើអោយរារាំងស្ទះដល់ការរៀនសូត្រ និងការវិវត្តខាងផ្លូវកាយ និងខាងផ្លូវចិត្ត
- ក្មេងក្រោមអាយុអប្បបរមាដែលកំណត់ដោយអនុសញ្ញារបស់អង្គការ ILO លេខ ១៣៨
- ការងារដែលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ត្រូវបានកំណត់ដោយការផ្តល់ដោយអនុសញ្ញារបស់អង្គការ ILO ១៨២

ទំនប់ទប់ប្រឆាំងពលកម្មកុមារ

- គ្រប់ទំនប់ជាលក្ខណៈទោសភាព ឬការអនុវត្តប្រហាក់ប្រហែលទៅនឹងទោសភាព ដូចជាការលក់និងការ ជួញដូរកុមារ ទោសភាពខាងបំណុល និងការងារពលកម្ម ដោយបង្ខំ រួមមានការកែប្រែក្មេងដោយបង្ខំអោយ ធ្វើទាហានដើម្បីប្រើក្នុងជម្លោះ ដោយអាវុធ ។
- ការប្រើក្មេងសំរាប់អំពើពេស្យាបាទ ការផលិត ឬការសំដែងពីរូបភាពអាសអាភាស ។
- ការប្រើក្មេងសំរាប់សកម្មភាពខុសច្បាប់ផ្សេងៗ ជាពិសេសសំរាប់ការផលិត និងជួញដូរថ្នាំញៀន ។
- ការងារដែលជាលក្ខណៈម្នាតិ ឬ ក្នុងកាលៈទេសៈត្រូវអនុវត្តដែលមើលទៅហាក់ដូចជាប៉ះពាល់សុខភាព សុវត្ថិភាព សុជីវធម៌របស់ក្មេង ។

១.៩ តើការជួញដូរមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច ?

កង្វះឱកាសធ្វើសេដ្ឋកិច្ចនៅផ្ទះ ជម្លោះដោយអាវុធ ឬគ្រោះធម្មជាតិ អាចនាំអោយពួកគេចាកចេញពីផ្ទះ ដោយបង្ខំ ។ ជារឿយៗ ពួកគេច្រើនចេញពីជនបទចុងកាត់មាត់ពួក មកកាន់ទីក្រុងហើយជួនកាលត្រូវឆ្លងកាត់ ព្រំដែន ។ ខណៈពេលការធ្វើ(បំណាស់លំនៅ) អាចជាបទពិសោធន៍វិជ្ជមានមួយ ដែលផ្តល់នូវឱកាសកាន់តែប្រសើរ ឡើងសំរាប់មនុស្សជាច្រើន ។ បញ្ហានេះអាចនាំដល់អំពើ រំលោភធ្ងន់ធ្ងរដល់សិទ្ធិមនុស្ស និងការងារពល កម្មរបស់ពួកគេ ហើយមានការគ្រប់សង្កត់កាន់តែកើនឡើងលើស្ត្រីដើម្បី គាំទ្រផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុដល់ក្រុមគ្រួសារ របស់ពួកគេ និងការផ្លាស់ប្តូរតួនាទីជាប្រពៃណីបណ្តាលអោយស្ត្រីភាគច្រើនចាកចេញ ពីកន្លែងផ្ទះកំណើតរបស់ពួក គេ ដើម្បីទៅរកការងារធ្វើនៅកន្លែងផ្សេង វាជាដំណើរមួយដែលធ្វើឱ្យស្ត្រីធ្វើចំណាកស្រុក ។ ពួកគេ តែងតែ មិនយល់ដឹងអំពីគ្រោះថ្នាក់ដែលមាន ជារឿយៗ ពួកគេត្រូវបានបញ្ចប់ការស្រមៃរបស់ពួកគេ ដោយត្រូវបានចោក សំរាប់ការជួញដូរ និងការងារកេងប្រវ័ញ្ចខាងផ្លូវភេទ ។

ការរំលោភសិទ្ធិមនុស្សអាចកើតឡើងពីដំណាក់កាលដែលទើបនឹងជ្រើសរើសមកធ្វើការ ទៅរហូតដល់ការ បញ្ជូនទៅកន្លែងផ្សេង និងក្នុងខណៈពេលដែលរស់នៅនិងធ្វើការតាមគោលដៅរៀងៗខ្លួន ។ នៅដំណាក់កាល ទាំងនេះស្ត្រី និងកុមារ អាចដឹងដោយខ្លួនឯងថា ពួកគេត្រូវបានកេងប្រវ័ញ្ចរំលោភ ឬជួញដូរ ។

■ ការជួញដូរមនុស្ស៖ គឺជាទំនប់រំលោភមានលក្ខណៈជាក់លាក់ដែលកើតមាននៅក្នុងការធ្វើ(បំណាស់លំនៅ) វាត្រូវបានគេអោយ អត្ថន័យដោយការប្រើឥរិយាបថខុសឆ្គង ដែលមិនធ្វើឡើងដោយមិនការយល់ព្រម ឬកិច្ចសន្យា និងជាការជាប់ទាក់ទង និងការរំលោភសិទ្ធិមនុស្សដ៏ធ្ងន់ធ្ងរមួយចំនួនទៀតរួមមានការងារពលកម្ម ដោយបង្ខំ ការកេងប្រវ័ញ្ចខាងផ្លូវភេទ និងការងារពលកម្ម អំពើហិង្សានិងការរំលោភជនរងគ្រោះ (GENPROM, 2002) ។

១.១០ ទំនាក់ទំនងរវាងចំណាកស្រុក ការជួញដូរ និងការកេងប្រវ័ញ្ចការងារពលកម្ម

យុវវ័យនិងក្មេងៗច្រើនងាយរងគ្រោះបំផុត និងការកេងប្រវ័ញ្ចការងារពលកម្មធ្ងន់ធ្ងរដែលញឹកញាប់មកពីក្រុមមួយដែលងាយ រងគ្រោះ ឬក្រុមដែលគេបោះបង់មិនអើពើ និងជាក្រុមដែលគេចាត់ចោលក្នុងសង្គម ។ ពួកគេទាំង នេះរួមមានក្មេងកំព្រា ក្មេងដែល មានតែឪពុក ឬមានតែម្តាយ ឬក្មេងដែលជាមេគ្រួសារ ក្មេងៗក្រុមកុលសម្ព័ន្ធ ឬក្មេងៗជនជាតិភាគតិច ក្មេងរស់នៅតាម ចិញ្ចើមថ្នល់ ក្មេងធ្វើនិប្រវេសន៍ និង ក្មេងជាជនរៀនខ្លួន ។

ក្មេងជំងឺៗច្រើនតែធ្វើនិប្រវេសន៍ជាមួយឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេ ហើយក្នុងភាពជំងឺជំងឺ ពួកគេអាច ជ្រើសរើសដើរតាមផ្លូវ របស់ពួកគេ ។ ទោះបីជាគ្មានការទាក់ទងគ្នាច្បាស់លាស់រវាងការធ្វើនិប្រវេសន៍ និង ពលកម្មកុមារ យ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ការសិក្សា ស្រាវជ្រាវមួយចំនួនបានស្នើយោបល់ថាក្មេងៗដែលកើតនៅក្រៅ ប្រទេសត្រូវបានគេរកឃើញថាទទួលរង នូវការកេង ប្រវ័ញ្ចនិងការងារគ្រោះថ្នាក់ជាងក្មេងៗដែលកើតក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួនដោយសារខ្វះខាតខាងផ្លូវច្បាប់ក្នុងប្រទេសដែលជា ម្ចាស់ស្រុកនិងការរើសអើងពីប្រជាជនក្នុងស្រុកប្រឆាំងនឹងជនជាតិបរទេស ឬអ្នកចំណូលថ្មី ។

ក្មេងដែលធ្វើនិប្រវេសន៍ ឬក៏ត្រូវបានជួញដូរតែម្នាក់ឯងនៅដាច់ពីបណ្តាញគាំទ្ររបស់ក្រុមគ្រួសាររបស់ពួកគេ ជាញឹកញយ ត្រូវបានគេចាត់ទុកជាអមិត្ត ហើយបរិយាកាសដែលពួកគេជួបប្រទះនោះគឺមិនចេះភាសា ត្រូវបាន បដិសេធការចូលរួមក្នុងសង្គម និងមិនមានលទ្ធភាពចូលរៀនក្នុងសាលា ឬក៏ទទួលបានសេវាថែទាំសុខភាព ពីព្រោះពួកគេមិនមានឯកសារចាំបាច់ដែលត្រូវ បង្ហាញ ។ ក្មេងៗដែលកើតក្នុងគ្រួសារដែលធ្វើនិប្រវេសន៍ជាច្រើន នៅក្នុងក្រុង ឬប្រទេសថ្មីដោយមិនអាចចុះបញ្ជីនិងធ្វើ សំបុត្រកំណើតទេ ។ លទ្ធផលនេះបង្ហាញពីភាពគួរឱ្យក្រៃបេតិកភណ្ឌ (ឬគ្មានក្រៅវេជ្ជ) ហើយនិងការដកពួកគេចេញពីសង្គម និងឱកាសសេដ្ឋកិច្ច ដែលធ្វើអោយពួកគេទទួលបាននូវ ទំរង់ជាច្រើននៃការរើសអើង ។

នៅក្នុងស្ថានភាពដូចនេះយើងតែមួយគត់ដែលបន្សល់ដល់ពួកនិប្រវេសន៍ និងកម្មករដែលត្រូវបានជួញដូរគឺ ត្រូវធ្វើការនៅក្នុង ការងារ "3D" (គឺការងារលំបាក ក្រខ្វក់ និង គ្រោះថ្នាក់) ។ ការងាររបស់ពួកគេជាញឹកញាប់ គ្មានឯកសារ គ្មានការការពារ និង មិនស្របច្បាប់ ។ ភាគច្រើននៃពួកគេខ្វះការទទួលស្គាល់ស្របច្បាប់ ហើយពួកគេក្លាយជាគោលដៅដ៏សំខាន់សំរាប់ប្តឹងស វាយបង្ក្រាប ឃុំខ្លួន និងការនិរទេស ។ វាជារឿងធម្មតាទេ សំរាប់ ពួកអ្នកធ្វើនិប្រវេសន៍ដែលត្រូវបានសួរដោយពួកអាជ្ញាធរ ហើយផ្តល់សំណួរ និងសំរាប់ស្ត្រីរកស៊ីផ្លូវភេទ ដែលត្រូវ បានគេស្នើសុំដើម្បីរួមភេទដោយមិនផ្តល់ប្រាក់ ដើម្បីជៀសវាងការដាក់ ទណ្ឌកម្មនោះ (មជ្ឈមណ្ឌល និរ្រវេសន៍ អាស៊ាន(AMC) ២០០២) ។

មានអាយុនិងទំហំយើងដ៏ច្បាស់លាស់នៅក្នុងការជួញដូរកុមារ នៅក្នុងការងារពលកម្មដោយបង្ខំ ។ នោះគឺថាក្មេងៗ ជំទង់ ទំនងជាអាចតែងតែជួបការងារពលកម្មដោយបង្ខំតិចតួចណាស់ លើសពីនេះក៏មានក្មេងប្រុស និងក្មេងស្រីផ្សេងៗទៀតដែល មានបំណងចូលរួម និងសកម្មភាពផ្សេងៗទៀតនេះបើមានការងារជាន់គ្នាច្រើនយ៉ាងណាក៏ដោយ ។ ប៉ុន្តែក្មេងស្រីមានចំនួនច្រើន ជាង ដែលធ្លាក់ទៅក្នុងការកេងប្រវ័ញ្ចខាងផ្លូវភេទ និងការងារតាមផ្ទះ ឯក្មេងប្រុសត្រូវបានគេបញ្ជូនចិតដោយបង្ខំ និងជា អ្នកលើសលែងសំរាប់យោធាសំរាប់ជម្លោះដោយអាវុធនៅមជ្ឈិមបូព៌ា ។ (ILO អនាគត ដែលគ្មានពលកម្មកុមារ ២០០២) ។

យើងដឹង ជាបញ្ជាក់ណាស់មួយក្នុងការជួញដូរទាំងខាងផ្គត់ផ្គង់ និងតម្រូវការ ។ នៅក្នុងតំបន់មួយចំនួនជន រងគ្រោះមួយចំនួនគឺជា មនុស្សប្រុស ។ ឧទាហរណ៍ជនធ្វើនិប្រវេសន៍ជាង ៨០% ត្រូវបានជួញដូរចូលក្នុងប្រទេស អ៊ុយក្រែន និងប្រទេសប៊ូលហ្គារី ដែលពួកគេ គឺជាបុរស^(៥) ។ ជាទូទៅ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយស្ត្រី និង ក្មេងស្រី ដែលជាជនរងគ្រោះក្នុងការជួញដូរ គឺទំនងជាមានច្រើនជាង បុរស និងក្មេងប្រុស ។ ស្ត្រី និង ក្មេងស្រី ជាញឹកញាប់ ត្រូវបានគេជួញដូរដើម្បីធ្វើជាពេស្យាចារ និងការកេងប្រវ័ញ្ចខាងផ្លូវភេទ ។ តែទោះបី ជាយ៉ាងណាក៏ដោយការ ជួញដូរមិនគួរចាត់ទុកចូលក្នុងអំពើពេស្យាចារ និងការកេងប្រវ័ញ្ចផ្លូវភេទ ដោយសារតែទំរង់ដ៏ទៃៗទៀត ជាច្រើននៃការកេងប្រវ័ញ្ចពលកម្មបានកើតឡើងផងដែរ ។ ការជួញដូរគឺជាសញ្ញាមួយដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនៃភាពក្រខ្វក់ ហើយក៏ជា ភារកិច្ចដ៏ លំបាករបស់ស្ត្រី និងក្មេងស្រីក្នុងការប្រឈមមុខជាមួយបញ្ហានៅក្នុងពិភពលោកដែលមានលក្ខណៈនៃការ រើសអើងយើងដឹង ទាំងនៅខាងក្នុង និងខាងក្រៅទីផ្សារពលកម្ម (GENPROM 2002) ។ ទាំងខាងផ្គត់ផ្គង់ និងតម្រូវការ ការរើសអើង និងភាព មិនស្មើគ្នា គឺជាការរាលដាលមួយដែលរារាំងស្ត្រី និងកុមារី ពីការគ្រប់គ្រងលើជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ ។

គន្ថរណ៍ពិស្រាងការជួញដូរស្ត្រី និង កុមារី

ផ្នែកទាបផ្គត់ផ្គង់	ផ្នែកទាបតម្រូវការ
— ផ្លូវទូរគមនាគមន៍ — ការគ្រាន់ការងារក្នុងកម្មវិធីនៃឱកាសសេដ្ឋកិច្ច — ការកើនឡើងនៃសំភារៈវិជ្ជាជីវៈ និងការប្រឆាំងនឹងជំងឺរាងកាយប្រសើរឡើង — ធនធានគ្រួសារគ្រប់គ្រងការធ្វើ គ្មានមុខរបរ — ភាពមិនស្មើគ្នានៃយើងដឹង ក្នុងឱកាសទទួលបានការ ណែនាំនិងការបណ្តុះបណ្តាល — ការខ្វះឱកាសដើម្បីទទួលបានព័ត៌មាន — ការរើសអើងនៃមូលដ្ឋានយើងនិង/ឬជនភាគតិច — បរិបទវប្បធម៌ និង វិធានរបស់សហគមន៍ និងការ អនុវត្តដែលរារាំងការងារការប្រើ អំពើហិង្សា ប្រឆាំង និងផ្ត្នើ — គោលនយោបាយការធ្វើនិប្រវេសន៍ ដែលផ្អែកលើ ការរើសអើងយើងដឹងផ្លូវភេទ — ច្បាប់ និង ក្របខណ្ឌការងារគ្មានប្រសិទ្ធភាព — បង្គោលទី និងការអុកអុករំខានដោយធម្មជាតិ និងវិសាលកម្មដែលបង្កើតឡើងដោយមនុស្ស	— ឱណេដកាត្រូវការការងារពលកម្មដែលមានតំលៃថោក និងដែលមានការប្រវ័ញ្ចខ្ពស់ — អតិថិជនទាមទារផ្លូវភេទទាំងឡាយ ដែលជួលកាយ ត្រូវ បានផ្តល់ដោយអ្នកដែលជួញដូរ — ការរើសអើងយើងដឹង — ការកើនឡើងនូវការទូទាត់ចាត់បង់ និង ព័ត៌មាន ក្នុងជីវិតពលកម្ម — ការរីកចំរើននៃឧស្សាហកម្មខាងផ្លូវភេទនិង ការកំណត់ សញ្ញា — ការជួញដូរដែលអាចទំនេរខ្ពស់ ហើយមានគ្រោះ ថ្នាក់តិច — ការខ្វះប្រសិទ្ធភាពនៃក្របខណ្ឌកងរដ្ឋ និងកងរដ្ឋនៃ ការ ដាក់អោយប្រតិបត្តិតាម — កងរដ្ឋការនិងក្រុមគ្រប់គ្រងព័ត៌មានដើម្បីរកមាត់ចងក្រង — ការអនុវត្តតាមវប្បធម៌សង្គមដែលមានការជិសគឺ ទាក់ទងនឹងការរៀបការ ការរំលោភសិទ្ធិមនុស្ស

ប្រភព : GENPROM ការការពារពីការរើសអើង ការកេងប្រវ័ញ្ចនិងការរំលោភបំពានលើ កម្មករស្ត្រី ដែល និប្រវេសន៍ : ការណែនាំព័ត៌មាន ល្បើវៅកូចលេខ ៦ ការជួញដូរស្ត្រី និង កុមារី ILO : ទីក្រុងស៊ីណៃ ២០០២ Text Box 5, p 24.

^៥ ការិយាល័យស្នងការដ្ឋានសំរាប់សិទ្ធិមនុស្ស " ការជួញដូរមនុស្ស : ជាបញ្ហាសិទ្ធិមនុស្ស " ព្រឹត្តិបត្រចេញ រៀងរាល់ បីខែម្តង ស្តីពីការជួញដូរអ្នកធ្វើ និប្រវេសន៍ លេខ ២៦ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០២ (ទីក្រុងស៊ីណៃ IOM 2002) <http://www.iom.int> ក្នុង GENPROM, 2002

១.១១ បញ្ហាប្រឈមមុខដ៏សំខាន់ក្នុងការអនុវត្តច្បាប់ ១

វាជាការទទួលយកជារួមដែលសិទ្ធិមនុស្សជាមូលដ្ឋានដែលបានពិពណ៌នានៅក្នុងសេចក្តីប្រកាសជាលក្ខណៈអន្តរជាតិ និងអនុសញ្ញាមិនអាចត្រូវបានបដិសេធ ចំពោះមនុស្សជាតិបានឡើយ ហើយរដ្ឋាភិបាលមិនអាច បដិសេធន៍ក្នុងការផ្តល់អោយសិទ្ធិទាំងនេះដល់ប្រជាជនរបស់ខ្លួនដោយគ្មានយុត្តិកម្មឡើយ ។ ឧទាហរណ៍មនុស្ស គ្រប់រូបមានសិទ្ធិក្នុងការរស់នៅ។ ក្នុងករណីមានសង្គ្រាម ទាហានទាំងអស់ដែលមកពីខាងសត្រូវអាចត្រូវបានបដិសេធមិនផ្តល់អោយនូវសិទ្ធិនេះប៉ុន្តែមិនមែនជាជនស៊ីវិលឡើយ ។ នៅក្នុងលក្ខណៈជាអន្តរជាតិមានការព្រមព្រៀងគ្នាថាគ្មានប្រទេសណាមួយដែលផ្អែកទាំងស្រុងលើអធិបតេយ្យភាពដើម្បីរំលោភច្បាប់លើសិទ្ធិមនុស្សជាមូលដ្ឋាន របស់ប្រជាជនខ្លួនទេ (របៀបវារៈរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិសំរាប់សន្តិភាព នៅឆ្នាំ ១៩៩២) ។ នេះនៅតែជាបញ្ហាស្នើបន្ទាន់យោបាយមួយប៉ុន្តែមានការយល់ព្រមលើការព្រមព្រៀងនេះកំពុងរីកសាយភាយទូទាំងពិភពលោក និងកើនឡើងលើប្រទេសមួយចំនួន ដោយមិនគិតពីកំរិតនៃការរីកចម្រើនរបស់ពួកគេទេ ។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយការអនុវត្តសិទ្ធិមនុស្សជាមូលដ្ឋានត្រូវបានដាក់ចូលក្នុងកំរិតជាលក្ខណៈអន្តរជាតិ និង ក្នុងច្បាប់ជាតិ ជាញឹកញយ។ ច្រើនមានបញ្ហាពីព្រោះសិទ្ធិអាចត្រូវបានដាក់អោយប្រតិបត្តិតាមនៅពេលមានមធ្យោបាយ ដោះស្រាយ គឺថាច្បាប់ ក្បួនច្បាប់ ឬនីតិវិធីព្រមទាំងប្រព័ន្ធតុលាការ (តុលាការនិងអង្គការអនុវត្តច្បាប់) ។ នេះគឺជាបញ្ហានៅក្នុងប្រទេសជាច្រើន ។ យន្តការថ្មីមួយ ក្នុងចំណោមយន្តការណ៍ថ្មីទាំងឡាយដែលផ្តល់អោយ ក្រុមដែលងាយរងគ្រោះជាមួយនិងមធ្យោបាយមួយទៀត ដើម្បីការពារសិទ្ធិមនុស្សជាមូលដ្ឋានរបស់ពួកគេ គឺការបង្កើតឡើងនូវគណកម្មាធិការ សិទ្ធិមនុស្សជាតិ នៅក្នុងប្រទេសជាច្រើន ។

ជួនកាលមានជំនឿផ្សេងៗទៀតក្នុងការការពារសិទ្ធិមនុស្ស ។ ឧទាហរណ៍សិទ្ធិក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ និង អវត្តមាននៃភាពក្រីក្រ សំរាប់ប្រជាជនទាំងអស់ មិនបានឆ្លើយតបដោយរដ្ឋាភិបាលជាច្រើន ដោយសារអ្នកពាក់ព័ន្ធ នយោបាយផ្សេងៗគ្នាជាមួយនិង រដ្ឋាភិបាលព្រមទាំងកង្វះការយល់ដឹងនិងជំនាញក្នុងចំណោមប្រជាជនដើម្បីបង្ហាញពីសិទ្ធិរបស់ពួកគេ ។

បទដ្ឋាន និង តំលៃវប្បធម៌ត្រូវបានដាក់ផងដែរតាមវាសនាក្រុមនៃសិទ្ធិហើយជាញឹកញាប់បានកំណត់ថា តើ ក្បួនច្បាប់ត្រូវបានធ្វើតាមយ៉ាងដូចម្តេច ។ សិទ្ធិកុមារនិងស្ត្រីបានដាក់ក្នុងឧបករណ៍សិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិ ហើយ ច្បាប់ជាតិ ជាញឹកញាប់ត្រូវបាន គេរំលោភ ពីព្រោះបទដ្ឋានសង្គម និងវប្បធម៌ បានផ្តល់ឋានៈដល់ពួកគេទាប ជាងបុរស ។

ការការពារសិទ្ធិរបស់អ្នកដែលធ្វើនិប្រវេសន៍ និងអ្នកដែលត្រូវបានជំរុញដូរ គឺសំខាន់ ។ ឧទាហរណ៍ក្នុងករណី ការជំរុញដូរមនុស្សពេញវ័យសំរាប់ការការពារសិទ្ធិនៃការកេងប្រវ័ញ្ចពលកម្មដែលជាធម្មតាទាក់ទិននឹងច្បាប់នៃការ ជំរុញដូរ ច្បាប់ពេស្យាធារ និងច្បាប់ពលកម្មកុមារ ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយច្បាប់ទាំងនេះមិនមាននៅ ក្នុងប្រទេសមួយចំនួននោះទេ ហើយនៅពេលច្បាប់ទាំងនេះមានការប្រតិបត្តិតាម គឺមានតិចតួច អំពើពុករលួយ ភាពផ្ទុយគ្នានៅក្នុងច្បាប់ និងភាពលំអៀងតាមប្រពៃណីប្រឆាំងនឹងស្ត្រី និងក្មេងស្រី ធ្វើអោយច្បាប់ទាំង នេះគ្មានប្រសិទ្ធភាព ។ ម្យ៉ាងវិញទៀតច្បាប់ទាំងនេះ ជាពិសេសច្បាប់ពេស្យាធារ ច្បាប់ការជំរុញដូរ ឬក៏ច្បាប់ ការងារដែលនិប្រវេសន៍បានដាក់ទម្ងន់ទៅលើការដាក់ទណ្ឌកម្មជាការការពារចំពោះជនរងគ្រោះកម្មករនិប្រវេសន៍ និងជនរងគ្រោះដែលត្រូវបានជំរុញដូរ ជាញឹកញយត្រូវបានដាក់ទោសហើយនិរទេសព្រោះការចូលដោយខុសច្បាប់ នៅពេលដែល និយោជកនិង អ្នកជំរុញដូរខុសច្បាប់ទាំងនោះកំរើនទទួលបានការដាក់ទោស ។ ក្នុងករណី ការជំរុញដូរ ពេស្យាធារកុមារ ការដាក់ទោស ចំពោះអតិថិជន គឺកំរើនធ្វើឡើងណាស់ ។ (Tumlin, 2000)

២. ភាពផ្សេងគ្នាជាច្រើននៃយើងរស់នៅ និងសិទ្ធិអាកាស នៅក្នុងពលកម្មកុមារ

នៅទូទាំងសកលលោកមានមតិស្របគ្នាកំពុងតែកើនឡើង ដែលមនុស្សជាតិគ្រប់រូបចាប់កំណើតដោយសេរី និង ស្មើគ្នាប្រកបដោយសេចក្តីថ្លៃថ្នូរនិងសិទ្ធិជាច្រើនហើយនិងសិទ្ធិមនុស្សរបស់បុគ្គលគ្រប់រូបដែល រួមមានទាំងកុមារ និងស្ត្រី ត្រូវការអោយគោរព ។ បញ្ហានេះត្រូវបានព្រឹត្តិយ៉ាងជាក់លាក់នៅ អង្គការសហប្រជាជាតិជាច្រើន (UN) និងអនុសញ្ញានៃអង្គការពលកម្មអន្តរជាតិ (ILO) ដែលត្រូវបានអភិវឌ្ឍន៍ ដោយសហគមន៍ពិភពលោក និងត្រូវបានគេអោយសច្ចាប័នក្នុងបណ្តាប្រទេសជាច្រើន ។

ការផ្តល់ឱកាសច្រើនស្មើគ្នាដល់ក្មេងប្រុស និងក្មេងស្រី បុរស និងស្ត្រីទាំងឡាយ គឺមិនត្រឹមតែជា បញ្ហារបស់សិទ្ធិមនុស្ស និងយុត្តិធម៌ក្នុងសង្គមប៉ុណ្ណោះទេ វាជាបញ្ហានៃការស្ថាបនាសង្គមការវិនិច្ឆ័យសេដ្ឋកិច្ច ទៀតផង ពីព្រោះកម្លាំងការងារមានសុខភាពបរិបូរណ៍មានការអប់រំ គឺជាធនធានមនុស្សសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចសង្គមដ៏មាននិរន្តរភាពរបស់ប្រទេសហើយសង្គមជាច្រើនមិនសំរេចនូវសក្តានុពលសេដ្ឋកិច្ចរបស់ពួកគេបានទេនៅពេលដែលធនធានមនុស្សរបស់ខ្លួនមិនត្រូវបានប្រើប្រាស់ពេញលេញទេនោះ ។ ដូច្នេះវាចាំបាច់ត្រូវអប់រំនិងបណ្តុះបណ្តាលទាំងក្មេងប្រុសទាំងក្មេងស្រីទាំងឡាយនិងការដាក់ ទំនាក់ទំនងទៅលើការទទួលខុសត្រូវរួមគ្នារបស់បុរសនិងស្ត្រីទាំងឡាយដើម្បីថែរក្សាអ្នកជំនាន់ក្រោយ ។

បទពិសោធន៍បានរៀនមកពីកិច្ចប្រឹងប្រែងនៃការអភិវឌ្ឍន៍នោះ មិនបានដោះស្រាយនូវបញ្ហានៃភាពមិនស្មើគ្នារបស់យើងដ៏មានបំណងដើម្បីធ្វើឱ្យការរស់នៅឱ្យយ៉ាងប្រសើរជាងការធ្វើឱ្យងាយស្រួលសំរាប់ក្មេងស្រី និងស្ត្រីទាំងឡាយ ។ នៅទូទាំងពិភពលោកស្ត្រីច្រើនជាងបុរសជាសមាជិកក្រុមក្រីក្រ ភាពក្រីក្ររបស់ស្ត្រីទាំងឡាយ គឺធ្ងន់ធ្ងរជាង និងភាពក្រីក្រក្នុងចំណោមស្ត្រីទាំងឡាយកំពុងតែកើនឡើង ។ ស្ត្រីក្រីក្រទាំងឡាយមិនអាច ថែរក្សាកូនរបស់ខ្លួនអោយបានគ្រប់គ្រាន់នោះទេ និងក្នុងចំណោមពួកគេជាច្រើននៅក្នុងភាពក្រីក្រពិសេស មួយទៅជំនាន់មួយ ។ ខូចនេះត្រូវការការអោយគេបំបែកដោយសារតែយុត្តិធម៌ក្នុងសង្គមទាំងការពិនិត្យពីច្បាប់ ដែលសំអាងលើហេតុការណ៍ ។ ការចរចាជាច្រើនបន្តឱ្យមានការវិនិយោគដល់ស្ត្រី ពីព្រោះពួកគេត្រូវដឹងប្រភពចំណាយនិងប្រាក់ចំណេញដែលពួកគេទទួល លើការកែលំអរសុខុមាលភាពសកម្មភាពនៃគ្រួសារទាំងឡាយរបស់ពួកគេទាំងទៅលើ ផ្ទាល់ខ្លួនឯងតែម្យ៉ាង ។

ការផ្សព្វផ្សាយនូវការលុបបំបាត់ពលកម្មកុមារ និងភាពស្មើគ្នារវាងភេទគឺមិនមែនតែជាសិទ្ធិ ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែជាការងារលំបាកដែលត្រូវធ្វើ ។

២.១ ហេតុការណ៍ជាក់ស្តែង និងគូលេខ

នៅដើមសហវត្សរ៍ ក្នុងឆ្នាំ 2000 កុមារ 211 លាននាក់មានអាយុពី 5-14 ឆ្នាំប្រមាណជា 18% នៃក្មេងប្រុស និងក្មេងស្រីក្នុងក្រុមអាយុនេះមានភាពសកម្មក្នុងសេដ្ឋកិច្ច គឺធ្វើការងារធ្វើការដើម្បីលុយឬក៏ដើម្បីសងបំណុលផ្សេងៗ ។ ៦០% នៃកុមារធ្វើការទាំងនេះ (១២៧លាននាក់) ត្រូវបានប្រទះឃើញ នៅអាស៊ី និងប៉ាស៊ីហ្វិក ម្នាក់ក្នុងចំណោមក្មេង ៥ នាក់ក្នុងប្រភេទអាយុបែបនេះគឺកំពុងធ្វើការក្នុងតំបន់នេះ នៅ Sub-Sahara Africa មានក្មេងចំនួន ៤៨ លាននាក់ពី ៥-១៤ ឆ្នាំ (22%) កំពុងតែធ្វើការម្នាក់ក្នុងចំណោមក្មេង ៣ នាក់ក្នុងប្រភេទអាយុបែបនេះ គឺកំពុងតែធ្វើការនៅក្នុងតំបន់នេះ ។ មានតែជាង ៦% (១៣.៤ លាននាក់) ត្រូវបានគេឃើញនៅអាហ្វ្រិកខាងជើង និងមជ្ឈិមបូព៌ាហើយ៨% (១៧.៤លាននាក់) នៅអាមេរិកឡាទីន និងការ៉ាអ៊ីប (ILO អនាគតដែលគ្មានពលកម្មលើកុមារ ២០០២) ។

តាមការអោយអត្ថន័យនៃពលកម្មកុមាររបស់ ILO ក្នុងឆ្នាំ 2000 ក្មេងប្រមាណ ២៤៥.៥ លាននាក់ ដែលមានអាយុពី ៥-១៧ឆ្នាំទូទាំងពិភពលោកគឺស្ថិតនៅក្នុងពលកម្មកុមារ ។ ក្រុមនេះមាន ១១០ លាននាក់ គឺមានអាយុ៥-១១ឆ្នាំ ។ កុមារពលកម្មទាំងអស់គឺប្រមាណជា ១៧០.៥លាននាក់គឺត្រូវបានគេឃើញនៅក្នុងការងារដែលមានគ្រោះថ្នាក់ហើយ៦០.៥លាននាក់ នៅក្នុងប្រភេទនេះគឺមានអាយុ៥-១១ឆ្នាំ (មើលប្រអប់ខាងក្រោម) ។

ស្ថិតិពលកម្មកុមារគួរពិនិត្យពីច្បាប់អោយបានដិតដល់ពីព្រោះជាវិធីនៃការកេងប្រវ័ញ្ចពលកម្មកុមារគឺត្រូវបានគេ បិទបាំងហើយការទទួលព័ត៌មានពិតប្រាកដគឺមានការពិបាក ។ ចំនួនក្មេងស្រីដែលកំពុងធ្វើការគឺជារឿយៗត្រូវបានគេវាយតម្លៃទាបដោយការស្ថាបនាស្ថិតិនោះដែលជាទូទៅមិនបានគិតពីសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច ដែលមិន បានទទួលប្រាក់កំរៃ ដូចជាការងារតាមផ្ទះ ឬក៏សកម្មភាពលាក់បំបាំងមួយចំនួនទៀត ដូចជាពេទ្យាចារ ប្រភេទ ការងារដែលក្មេងស្រីជាច្រើនបានទាក់ទង (ILO ឯកសារការងារស្តី ពីពលកម្មកុមារនៅអាស៊ី Volume 1, 2001) ។

ស្ថិតិពលកម្មកុមារ

(ចំនួនកុមារ ០០០០.០០០)

ក្រុមអាយុ និង ភេទ	កុមារដែលធ្វើ សកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចសកម្ម	ពលកម្មកុមារ	កុមារនៅក្នុងការងារ ដែលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់	ឆ្លើយតប លើពលកម្មកុមារ ដែលផ្អែកលើ អនុសញ្ញា របស់ ILO លេខ ១៣៨ និង ១៨២
5-11 កុមារ កុមារី	109.7 56.3 53.4	109.7 56.3 53.4	60.5 30.7 29.8	នៅក្នុងក្រុមអាយុ ៥-១១ ឆ្នាំ = កុមារទាំងអស់ នៅក្នុងសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចយ៉ាងទូទៅ
12-14 កុមារ កុមារី	101.1 52.7 48.4	78.8 41.5 35.1	50.8 30.6 20.2	នៅក្នុងក្រុមអាយុ ១២-១៤ ឆ្នាំ = កុមារទាំងអស់ នៅក្នុងសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចសកម្មលើក លែងតែសកម្មភាពទាំងនោះស្ថិតក្នុងការងារ ប្រឆាំង
15-17 កុមារ កុមារី	140.9 75.1 65.8	99.2 34.4 24.8	59.2 34.4 24.8	នៅក្នុងក្រុមអាយុ ១៥-១៧ ឆ្នាំ = កុមារ ទាំងអស់ ស្ថិតនៅក្នុងការងារ ដែលគ្រោះ ថ្នាក់ និងទំនងជូនចិត្ត បំផុត និងទំនងជូនចិត្ត ខ្ពស់នៃពលកម្មកុមារ
សរុប (5-17) កុមារ កុមារី	351.7 184.1 167.6	245.5 132.2 113.3	170.5 95.7 74.8	ស្ថិតិមិនបានរាប់បញ្ចូលកុមារដែលធ្លាក់នៅក្នុងការងារ ដែលគិតមិនបានពីផល សកម្ម ភាពសេដ្ឋកិច្ច ដូចជា ការងារផ្ទះ ដែលកុមារី ជាញឹកញយត្រូវបានគេ ប្រទះឃើញ

ប្រភព : ILO ចំនួនកុមារទាំងអស់ : ការប៉ាន់ប្រមាណ នៃពិភពលោកជាថ្មីស្តីអំពីពលកម្មកុមារ . ILO :

តើពលកម្មកុមារធ្វើអ្វី ?

- ៧០.៤% កសិកម្ម នេសាទ ប្រមាញ់ និង ការដាំដើមឈើ
- ៨.៣% ផលិតកម្ម
- ៨.៣% ការលក់ដុំ ការរកស៊ីលក់រាយ អាជីវកម្មផ្ទាល់ និង សណ្ឋាគារ
- ៦.៥% សហគមន៍ សង្គម និង សេវាកម្មផ្ទាល់ខ្លួន
- ៣.៨% ដឹកជញ្ជូន កន្លែងធ្វើការវាស់ និង គមនាគមន៍
- ២.៧% ការសាងសង់ ការដឹករំលឹ និង ការគាស់យកកម្ម

ប្រភព : ILO អនាគតដែលគ្មានពលកម្មលើកុមារ

កុមារនៅក្នុងទំនងជូនចិត្តបំផុតនៃពលកម្មកុមារ

ទំនងជូនចិត្តនៃពលកម្មកុមារ	ការប៉ាន់ប្រមាណក្នុងពិភពលោក	ការប៉ាន់ប្រមាណក្នុងអាស៊ី-ប៉ាស៊ីហ្វិក
ពលកម្មដោយបង្ខំ និងជំពាក់បំណុល	5.7	5.5
ការជ្រើសរើសដោយបង្ខំក្នុងជំនឿប្រដាប់អាវុធ	0.3	0.12
ពេស្យាបារ និង ការថតរូបអាសអាភាស	1.8	0.59
សកម្មភាពខុសច្បាប់	0.6	0.22
កុមារត្រូវបានជួញដូរ*	[1.2]	[0.25]
សរុបផ្នែក	8.4	6.43
កុមារក្នុងការងារដែលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់	170.5	104**
សរុប	178.9	110.5

កំណត់ចំណាំ : * ចំនួននៃកុមារដែលត្រូវបានជួញដូរពីមិនរាប់បញ្ចូលចំនួនសរុបនៃកុមារនៅក្នុងទំនងជូនចិត្តខ្ពស់ៗទៀតនៃ ពលកម្មកុមារទេ ។

** តួលេខពិការិយាល័យតំបន់ IPEC សំរាប់អាស៊ី-ប៉ាស៊ីហ្វិក ។

ប្រភព : ILO ចំនួនក្មេងទាំងអស់ ការប៉ាន់ប្រមាណនៃសកលលោកជាថ្មីស្តីអំពីពលកម្មកុមារ ILO : ទីក្រុងស៊ីណៃ (២០០២) ភាគទី ៩ និង ១០ ។

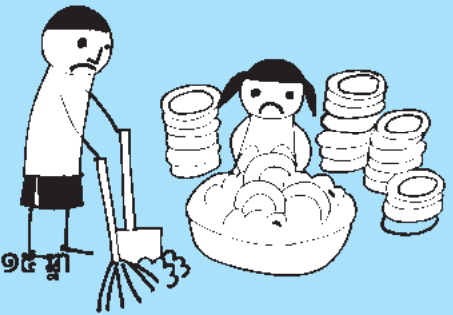

កាលរាលដាលមួយនៃនៃការកេងប្រវ័ញ្ចពលកម្មកុមារ គឺការងារតាមផ្ទះ ។ តាមធម្មតាការងារតាមផ្ទះ គឺត្រូវតែរកឃើញថាវាជាការងារដែលងាយស្រួល និងមានសុវត្ថិភាពសំរាប់កុមារ ជាពិសេសសំរាប់ក្មេងស្រី ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ វាត្រូវបានគេបង្ហាញក្នុងពេលថ្មីៗនេះថា ការងារតាមផ្ទះអាចចូលទៅក្នុងចំណោម ការងារដែលគ្រោះថ្នាក់បំផុតសំរាប់កុមារ ហើយត្រូវបានគេទទួលស្គាល់ថា ជាទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរនៃពលកម្មកុមារ ។ ខណៈដែលការងារតាមផ្ទះធ្វើជាមួយម្ចាស់ផ្ទះដែល ល្អអាចផ្តល់ដល់កុមារដែលក្រីក្រអោយមានឱកាស ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ ទទួលបានការអប់រំហើយអាចរកស៊ីចិញ្ចឹមជីវិត ការងារតាមផ្ទះនៅក្នុងប្រទេសជាច្រើន មានឋានៈទាបបំផុត ហើយស្ថិតក្នុងចំណោមការចំណាយទាបបំផុត ហើយពលករកុមារតាមផ្ទះជាច្រើនបានធ្លាក់ទៅក្នុងការកេងប្រវ័ញ្ច ។ ដោយសារតែកុមារបំរើការងារតាមផ្ទះភាគច្រើនរស់នៅក្នុងផ្ទះហើយមានសេរីភាពតិចតួចការរស់នៅហើយនិងសុវត្ថិភាពរបស់ពួកគេជារឿយៗអាស្រ័យទៅលើការសណ្តោសប្រណីរបស់ម្ចាស់ផ្ទះ ។ ភាគច្រើនដំណើរការនៃកុមារបំរើការងារតាមផ្ទះ គឺជាក្មេងស្រី ហើយបានប្រឈមមុខជាច្រើននិងការរំលោភផ្លូវកាយ ផ្លូវចិត្ត រឺ ការរំលោភផ្លូវភេទ ។

កុមារបំរើការងារតាមផ្ទះ ទៅអាស៊ី . មានគួរឆ្ងល់ខ្លះ៖

- ៣០០.០០០ CDWs មានអាយុពី ៧-១៧ឆ្នាំ ធ្វើការនៅក្នុងទីក្រុង ដាកា ប្រទេសបង់ក្លាដេស
- ៧០០.០០០ CDWs នៅក្នុងទីក្រុង Jakarta ប្រទេស ឥណ្ឌូនេស៊ី គឺនៅក្រោមអាយុ ១៨ ឆ្នាំ
- ក្នុងប្រទេសឥណ្ឌា ២០% នៃអ្នកបំរើតាមផ្ទះទាំងអស់ គឺនៅក្រោមអាយុ ១៤ ឆ្នាំ និង ៤០% នៃអ្នកបំរើតាមផ្ទះចំនួន ៤០០.០០០ នាក់ នៅក្នុងទីក្រុង Mumbai គឺក្មេងស្រីនៅក្រោមអាយុ ១៥ ឆ្នាំ
- ៥៥.៦០០ CDWs ធ្វើការនៅតាមផ្ទះក្នុងទីក្រុង Kathmandu ប្រទេស នេប៉ាល់ដែលភាគ ច្រើននៃ CDWs គឺជាក្មេងប្រុស
- មួយក្នុងចំណោម ១០គ្រួសារ ក្នុងទីក្រុង Galle ប្រទេស សេរីលង្កា បានប្រើប្រាស់ CDW មួយ ។
- ២៥.០០០ CDWs នៅក្នុងប្រទេសហ្វីលីពីន គឺមានអាយុពី ១០-១៤ឆ្នាំ និងលើចំនួន ២៧៥.០០០ គឺមានអាយុពី ១៥-១៩ ឆ្នាំ

ប្រភព: PIEC "ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃកុមារបំរើការងារតាមផ្ទះក្នុងអាស៊ី" ឯកសារនេះបានបង្ហាញនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំអាស៊ី

មានការប៉ាន់ប្រមាណថា ក្មេងជាង ១.២ លាននាក់ ត្រូវបានគេជួញដូរ សំរាប់ការកេងប្រវ័ញ្ចពលកម្ម និងការ កេងប្រវ័ញ្ចផ្លូវភេទ នៅក្នុងពិភពលោកប្រមាណ ២៥០.០០០ នាក់ នៅអាស៊ីប៉ាស៊ីហ្វិក ។ ទោះបីជាយ៉ាងណា ក៏ដោយ ការប៉ាន់ប្រមាណចំនួនកុមារដែលត្រូវគេជួញដូរជារឿយៗ គឺមានការប្រែប្រួលតាមប្រភពផ្សេងៗ ។ ឧទាហរណ៍ចំនួនក្មេងដែលត្រូវគេជួញដូរសំរាប់បរទេសកម្ម នៅឥណ្ឌាមានចន្លោះពី ២៥០០០ និង ៥០០០០០ ។ ដូច្នេះការប៉ាន់ប្រមាណត្រូវតែត្រូវបានគេពិចារណាដោយប្រុងប្រយ័ត្ន ។ ទោះបីជាមានការពិបាកក្នុងការកំណត់ ចំនួនពិត នៃកុមារដែលត្រូវគេជួញដូរក៏ដោយ មាននិន្នាការច្បាស់មួយថាវាកំពុងតែកើនឡើងពាសពេញ ពិភពលោក ជាពិសេសសំរាប់ការកេងប្រវ័ញ្ចផ្លូវភេទ ។ នៅអាស៊ី ខាងត្បូង និងអាស៊ីអគ្នេយ៍ ចំនួនដំណើរការនៃកុមាររង គ្រោះពីការជួញដូរ គឺក្មេងស្រី ប៉ុន្តែលើកលែងតែនៅប្រទេសសេរីលង្កា ហើយនិងមានចំនួនតិចនៅប្រទេសប៉ាគីស្ថាន ដែលក្មេងប្រុសត្រូវបានគេឃើញត្រូវគេជួញដូរសំរាប់កេងប្រវ័ញ្ចផ្លូវភេទដែរ (Tumlin, 2000) ។

២.២ បទពិសោធន៍ផ្សេងៗគ្នាដែលក្មេងប្រុស និង ក្មេងស្រី

នៅក្នុងការវិភាគពលកម្មកុមារជាសំខាន់ត្រូវស្វែងយល់ស្វែងយល់ថាក្មេងប្រុសនិងក្មេងស្រីមានបទ ពិសោធន៍ផ្សេងគ្នា ។

ទី១ : ជាដំបូងមាតាបិតាជាច្រើនមានបំណងនិងសេចក្តីសង្ឃឹមផ្សេងគ្នាទៅវិញទៅមក ក្នុងការត្រួតពិនិត្យ និងកូនប្រុស ។ កូនត្រូវបានកើតនៅក្នុងសង្គម មួយតាំងពីនៅក្មេង គឺជាបំណងនៃមាតាបិតាពួកគេ ឧទាហរណ៍ ក្មេងប្រុសត្រូវបានសង្ឃឹមថាធ្វើការងារជួយឪពុក និងក្មេងស្រីជួយការងារម្តាយរបស់ពួកគេ ។ នៅសង្គមជាច្រើន បញ្ហានេះមានន័យ ថាក្មេងប្រុសនិងក្មេងស្រីចាប់ធ្វើ ការងាររបស់ ក្នុងខណៈ ក្នុងរោងចក្រ

សកម្មភាពផ្សេងៗគ្នា ហើយគឺត្រូវបានដាក់ទៅក្នុងការងារ របស់បុរស និង ស្ត្រីរៀងៗខ្លួន ។ ឧទាហរណ៍ ទាំងក្មេងប្រុស ទាំងក្មេងស្រី ត្រូវបានគេប្រទះឃើញ ពេល កំពុងធ្វើការសំរាប់គ្រួសារនៅស្រែ និងនៅផ្ទះ ក្នុងភោជនីយដ្ឋានតូចៗ ឬក៏នៅ តាមផ្លូវ ក្មេងប្រុសជាញឹកញយ ត្រូវបានគេប្រទះឃើញក្នុងផ្នែកបុរសភាគ ច្រើនធ្វើដូចជា ការជីកដី និង នេសាទ ចំណែកក្មេងស្រីធ្វើការងារក្នុងផ្នែក ស្រ្តីរួមមានផលិតផលកាត់ដេរ និង សេវាផ្សេងៗទៀត ដូចជាការងារផ្ទះ និងកន្លែងកំសាន្តនានា ។

ទី២. ក្មេងប្រុស និងក្មេងស្រីមានការជំរុញ និង ហេតុផលផ្សេងគ្នាធ្វើអោយពួកគេប៉ះពាល់និងពលកម្មកុមារ ឬការចាកចេញ ពីផ្ទះ ។ ធម្មតាភាពក្រីក្រនិងគ្មានឱកាសជា កម្លាំងចលករដែលជំរុញចូលក្នុងពលកម្មកុមារ និងការចាកចេញពីផ្ទះ ដើម្បីស្វែងរកការងារ ។ មូលហេតុខ្លះក៏ដូចជា សេចក្តីសង្ឃឹមរបស់មាតាបិតា សេចក្តីប្រាថ្នាមុតមាំធ្វើអ្វីមួយផ្ទាល់ខ្លួន របស់កុមារ និងឆន្ទៈចង់ធ្វើការ និងនិយម ប្រើប្រាស់ទំនិញ ឬសេវា ដែលមាន បរិមាណខ្ពស់កាន់តែច្រើនឡើងៗជា រឿយដែលកំណត់របៀបកុមារានិង កុមារីធ្វើការផ្លាស់ទីនៅស្ថាន ឬក៏ត្រូវបានគេជំរុញដូរ ។ ហេតុផលដ៏ទៃ ទៀតរួមទាំងជម្លោះក្រុមគ្រួសារ ឬក៏ត្រូវបានគេជំរុញដូរ ។ ហេតុផលដ៏ទៃ គ្រួសារបែកបាក់ ការរំលោភផ្លូវកាយ និង ផ្លូវចិត្តស្ថានភាពនយោបាយ ក្នុងការដឹកនាំកុមារឱ្យចាកចោលផ្ទះសំបែងដែរ ។ តាមលទ្ធផល ទោទន់ទៅនឹងឆាប់ទទួលសម្ពាធពីមិត្តភក្តិក្នុងពេលដែលកុមារី ការស្រាវជ្រាវបានស្នើថាកុមារា ត្រូវបានដឹកនាំដោយគ្រួសារ និងសម្ពាធមិត្តភក្តិ (Wille 2002) ។

២.៣ កុមារី និងស្ត្រី : សេនេទក្នុងសង្គមមានឋានៈនាម

គ្រប់សង្គមទាំងអស់ប្រាថ្នាឱ្យមានភាពស្មើស្មើរវាងប្រុសនិងស្រី ក្នុងការចូលរួមក្នុងសង្គម និងត្រូវបានយល់ព្រមយ៉ាងទូលំទូលាយថា ក្មេងទាំង អស់មានសិទ្ធិចំពោះការអភិវឌ្ឍន៍សុខភាព ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នៅក្នុងសង្គមនិងគ្រួសារភាគច្រើនកុមារានៅតែមានសិទ្ធិ ជាងកុមារី ។ តាមពិតទៅការប្រព្រឹត្តិផ្សេងគ្នា ចាប់ផ្តើមនៅពេល ឃើញក្នុងការសំលាប់ទារិកាក្នុងផ្ទៃជាស្រីមុនពេលវាកើត និង អង្គជាតិចេញពីកុមារា ការនិយមអោយមានពិធីច្រើននៃកំណើត ការផ្លាស់ប្តូរក្នុងកិច្ចអាហាររបស់ពួកគេ ។

ឪពុកម្តាយដែលក្រីក្រតែងចំណាយទុនច្រើនលើកូនប្រុសពួកគេ ហើយនិង ដើម្បីជួយថែរក្សា តំរូវការក្រុមគ្រួសារជាមូលដ្ឋាន ។ សូម្បីនៅក្នុងករណីខ្លះ ឱកាសអោយរៀន ជាទីត្រូវការពួកគេយល់ថាជាកុមារាគឺជាប្រសើរនិងមាន កុមារី ។ នៅក្នុងវប្បធម៌ភាគច្រើនកុមារីមានអកប្បកិរិយាបែបនេះក្នុងខ្លួនដែលធ្វើអោយពួកគេមានខ្លាចអៀនជាញឹកញយនិងបង្ហាញ បុគ្គលិកលក្ខណៈមោះមុតតិចជាងកុមារា ។ លទ្ធផលនេះក្នុងការធ្វើឡើង ជាស្រ្តីភេទដោយមានកិច្ចការកាន់តែច្រើនឡើងនិងឱកាសកាន់តែ តិច ។ ផ្ទុយទៅវិញ ពួកគេមានសមត្ថភាពតិចតួចចំពោះឥទ្ធិពលវិជ្ជមានលើការរស់នៅនៃកូនស្រី របស់ពួកគេដោយនិយមនោះខ្ទប់នៃភាព ក្រីក្រនិងការកេងប្រវ័ញ្ចលើស្ត្រីពិជ្ជមានមួយទៅជំនាន់មួយទៀតនេះតែបន្តរហូត ។ វាជានោះទាបរបស់ស្ត្រីហើយនិងក្មេងស្រី គឺបានជ្រួតជ្រាបនៅក្នុងសង្គមវប្បធម៌ និងទំនៀមទំលាប់ដូចជាគេអាចឃើញ នៅក្នុងសុភាសិត ពីប្រទេសជាច្រើន ។ ឧទាហរណ៍

- ប្រសិនបើអ្នកមានកូនស្រី ១០នាក់ ប្រៀបដូចជាអ្នកគ្មានកូន តែប្រសិនបើអ្នកមានកូនប្រុសម្នាក់ ប្រៀបដូចអ្នក មានកូនមួយ
- មានកូនស្រីម្នាក់គឺ ដូចជាមានបង្កំនៅពីមុខផ្ទះអញ្ចឹង
- បុរសគឺជាជើងមុខហើយស្រ្តី គឺជាជើងក្រោយរបស់ជីវិត

២.៤ ការអប់រំ និង ការបណ្តុះបណ្តាលដើម្បីការងារ

បទដ្ឋានតំលៃ និងការអនុវត្តទាក់ទងនឹងសិទ្ធិកុមារាច្រើនជាងកុមារី ពិសេសចំពោះឱកាសទទួលបានការ អប់រំកំពុងផ្លាស់ប្តូរ និងការលូតលាស់គួរឆាប់អារម្មណ៍កំពុងត្រូវបានធ្វើ ជាពិសេសក្នុងការផ្តល់ឱកាសស្មើគ្នា រវាង កុមារា និងកុមារី ចំពោះការអប់រំជា មូលដ្ឋាន ប៉ុន្តែឧបសគ្គដ៏សំបើមនៅតែមាន ។ កុមារីនៅតែបន្ត ការទទួល ឱកាសតិចតួច ចំពោះការសិក្សា និងការបណ្តុះបណ្តាល ជាពិសេសនៅកំរិតមធ្យមសិក្សា និង ឧត្តម សិក្សា ។ នេះគឺជាការពិត នៅក្នុងសង្គម ដែលឋានៈរបស់ស្រ្តីនៅក្រោម ឋានៈរបស់បុរស ហើយក្មេងស្រី និងស្រ្តីត្រូវបានគេកំណត់ទៅលើកិច្ចការក្នុងផ្ទះដោយគ្មានប្រាក់កំរៃ ហើយថែរក្សាសមាជិកនៅក្នុងផ្ទះ និងសហគមន៍ ។

ក្នុងចំណោមក្មេងដែលមិនបានចូលទៅសាលាបឋមសិក្សាទូទាំងពិភពលោកមាន ៦០% ជាក្មេងស្រី ។ ទោះបីក្នុងចំណោមកុមារ ដែលកំពុងសិក្សាផងក៏ដោយ ឃើញថា ក្មេងស្រីមានការអប់រំតិចជាងក្មេងប្រុស (Wille 2002) ប្រពៃណីវប្បធម៌អាចរារាំង ក្មេងស្រីពីការចូលសាលារៀន ឧទាហរណ៍នៅក្នុងវប្បធម៌ខ្លះ ក្មេងស្រីគឺមិន ត្រូវអនុញ្ញាតិអោយចូលក្នុងផ្ទះរៀនជា មួយក្មេងប្រុសទេ ជួនកាលឪពុកម្តាយថែរក្សាកូនស្រីរបស់ពួកគេនៅផ្ទះ ដោយសារសាលានៅឆ្ងាយពេក មិនមានសុវត្ថិភាព ។ ជាធម្មតាពិព្រោះពួកគេត្រូវការជំនួយជាមួយការងារក្នុងផ្ទះ ។ លើសពីនេះទៅទៀតកង្វះខាតនៃការទទួលបាន នៃការអប់រំ ជាមូលដ្ឋានក្មេងស្រី គឺតែងតែត្រូវគេដាក់ទៅក្នុង ការងារដែលមានតំលៃទាប និងការងារនៅក្នុងលំដាប់សក្តិដែល មានកំរិតទាបជាងកុមារដែលមកពីគ្រួសារដែល មានកំរិតប្រាក់ចំណូលប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ។

ជាលទ្ធផលទូទាំងពិភពលោក ស្រ្តីមានការអប់រំតិចជាងបុរស កាលពីពួកគេនៅក្មេង ភាគច្រើននៃប្រជាជន ដែលមិនចេះអក្សរ គឺជាស្រ្តី ។ ពួកគេនៅតែបន្តការមានឱកាសតិចតួច ដើម្បីទទួលបានការ អប់រំនិងការបណ្តុះ បណ្តាល បើប្រៀបធៀបទៅនឹងបុរស ពេញវ័យមកពីប្រភេទដែលមានប្រាក់ចំណូលដូចគ្នា ។ បញ្ហានេះ ឱកាសដើម្បីប្រាក់ចំណូល អោយបានគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ខ្លួន មានន័យថា ស្រ្តីជាច្រើនដែលមានភាពក្រីក្រមិនមាន ពួកគេផ្ទាល់ និងសំរាប់កូនៗ របស់ពួកគេឡើយ ។

ប្រព័ន្ធនៃការអប់រំនិងការបណ្តុះបណ្តាល ជារឿយៗ សង្គម ។ ឧទាហរណ៍ កម្មវិធី និងការពណ៌នាអំពី ក្នុងបន្ទុក ឬក៏នៅ តំណែងក្រោមបង្គាប់ ឬក៏លក់ជា គ្រួសារ ។ បុរសគឺតែងតែដើរតួជាអ្នក សំរេចចិត្ត អ្នកបណ្តុះបណ្តាលលំអៀងបន្ថែមទៀតទៅលើភេទហើយនិងយើងដឹងនៅពេលផ្តល់ការណែនាំពីមុខរបរដែលវាគឺជាការពិបាកច្រើន សំរាប់ទាំងបុរសទាំងស្រ្តី ដើម្បីស្វែងរកការ ងារ និងប្រាក់ចំណូលនៅក្នុងមុខរបរ ដែលគេគិតថា ជាការងាររបស់បុរស និង ការងារ របស់ស្រ្តីផ្សេងៗ ។

បានបន្ថែមអោយមានភាពមិនស្មើគ្នានៅក្នុង សំភារៈបណ្តុះបណ្តាលក្មេងស្រីនិងស្រ្តីនៅ អ្នកមើលការខុសត្រូវកិច្ចការផ្ទះនៅក្នុង តែម្នាក់ឯង ហើយនិងជាអ្នករត់ការ ។

វិយោកកម្ម (ការញែក) ភេទនៅក្នុងវិស័យការងារគឺជាបញ្ហាធ្ងន់ធ្ងរ ។ ទូទាំងពិភពលោកមានបុរសធ្វើការ៧៥% ដូចស្រ្តី ចំពោះការងារក្រៅពីកសិកម្ម ហើយចំណែកក្នុងមុខតំណែងកំពូលរបស់ស្រ្តីនៅក្នុងក្រុមហ៊ុនធំៗបំផុត ទូទាំងពិភពលោកគឺមានតែ ២ ទៅ ៣ % (Anker 1998 និង Wirth 2001) ដំណើរការត្រូវបានដឹងថាជាវិយោកកម្មមុខ របរតាមខ្សែទទឹង និង ខ្សែបណ្តោយ ដោយភេទ ។

ការងារស្រ្តីជាច្រើនត្រូវបានគេប្រទះជារឿយៗមានឋានៈទាបជាងការងារបុរស ។ ឧទាហរណ៍ នៅក្នុងសង្គមជា ច្រើនវិជ្ជាជីវៈជាធម្មតាគឺជាបុរសហើយគណនាប្បដ្ឋានយិកា គឺភាគច្រើនជាស្រ្តី ។ នៅអឺរ៉ុបខាងកើត និងអឺរ៉ុប ខាងលិច USSR សាស្ត្រាចារ្យនៅវិជ្ជាជីវៈមានស្រ្តីភាគច្រើន ហើយត្រូវបានគេអនុញ្ញាតិអោយមានឋានៈទាប ជាង និង ទទួលបានប្រាក់ទាបជាង ការងារជាវិស្វករ ដែលមានបុរសភាគច្រើន ។

២.៥ ការងារដែលមិនបានទទួលបានត្រូវការកែតម្រូវ និងការងារដែលគេមិនអាចមើលឃើញ

ស្ត្រី និង កុមារីនៅតែបន្តអោយមានភាពទទួលខុសត្រូវជាចម្បងសំរាប់ការងារដែលមិនបានទទួលបានប្រាក់កម្ចី នៅក្នុងផ្ទះសម្បែង ដូចជា ការចម្អិនម្ហូបអាហារ សំអាតផ្ទះ ការថែរក្សាក្មេងៗ និងសមាជិកគ្រួសារដែល មានវ័យចំណាស់នៅក្នុងបន្ទុក ។ ប្រភេទនៃការងារនេះគឺមិនបានផ្តល់ជារង្វាន់ និងបានចាត់ទុកថាជាការងារ ដែលមានលក្ខណៈមិនមែនសេដ្ឋកិច្ចនោះទេ ។ ដូច្នេះជាទូទៅវាមិនត្រូវបានគេវាស់វែងនៅក្នុងស្ថិតិពលកម្មទេ ហើយដូចនោះក្លាយជាមិនអាចឃើញ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ពេលដែលរាប់នូវម៉ោងសរុបនៃការងារ បានចំណាយទៅលើសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច និងគ្រួសារ និងថែរក្សា ផ្ទះសម្បែង ស្ត្រីនិងក្មេងស្រីទាំងពីរពេលវេលាធ្វើការច្រើនម៉ោងជាងបុរស និងក្មេងប្រុសជាតិចកាល ។ ផ្ទុយមកវិញ ទាំងក្មេងប្រុស ទាំងបុរសបានទទួល ពេលវេលាច្រើនជាងស្ត្រី និងក្មេងស្រី ។

មានមនុស្សរាប់លាននាក់ជាពិសេស ស្ត្រីនិងកុមារធ្វើការជាកម្មករក្នុងគ្រួសារដែលមិនមានប្រាក់កម្ចី នៅលើដីធ្លី ឬនៅក្នុងសហគ្រិនគ្រួសារមួយ ជារឿយៗនៅក្នុងវិស័យមិនរៀបរយ ។ ការងារបែបនេះត្រូវទទួលបានស្គាល់ ជាផ្លូវការថា ជាសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច ប៉ុន្តែការឱ្យតម្លៃទាបបន្តកើតឡើង ពីព្រោះស្ត្រី និងកុមារ និងអ្នកចុះឈ្មោះ លើបញ្ជីដែលធ្វើបទសម្ភាសពួកគេមិនចាត់ទុកសកម្មភាពទាំងនេះជាការងារទេ ។

ក្មេងស្រីចាប់ផ្តើមធ្វើការនៅវ័យក្មេងជាងក្មេងប្រុស ជាពិសេសនៅក្នុងតំបន់ជនបទ ដែលជាកន្លែងមាន កម្មករកុមារ មួយភាគធំត្រូវបានគេប្រទះឃើញ។ កុមារទាំងនោះ ក៏ធ្វើការងារក្នុងគ្រួសារ ទាំងនៅតំបន់ ជនបទ ទាំងតំបន់ទីក្រុង។ កុមារភាគច្រើនត្រូវបានគេមិនអនុញ្ញាតអោយសិក្សា ឬ ទទួលរងបន្ទុក បីដងគឺ ការងារផ្ទះមួយ ការងារសាលាមួយ និងការងារសេដ្ឋកិច្ចមួយ ។

២.៦ ការងារធ្វើនៃមិនសូវមានគុណភាព

រយៈពេលបីទសវត្សរ៍ចុងក្រោយនេះបានបន្សល់ទុកភស្តុតាងនូវការកើនឡើងនៃការងារដែលមានប្រាក់កម្ចី សំរាប់ស្ត្រីជាសកល ជាដំណើរមួយដែលគេបានដឹងថា ជាការងារសំរាប់ស្ត្រី ប៉ុន្តែការងារនេះភាគច្រើនមានគុណ ភាពទាបណាស់។ នៅក្នុងបណ្តាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ទំរង់ការងារមានការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងវិធីដូចខាងក្រោម ៖

- នគរបូនិយកម្មនិងការអភិវឌ្ឍន៍យ៉ាងលឿននៃទីក្រុងនានានៅក្នុងបណ្តាប្រទេសជាច្រើនកំពុងទាក់ទាញបុរសច្រើនឡើងកម្រកាន់ទីក្រុងទាំងនោះ។ បញ្ហានេះបានធ្វើឱ្យស្ត្រីជាអ្នកធ្វើកសិកម្ម នៅក្នុងតំបន់ជនបទជាច្រើនដូចជានៅប្រទេសចិន និង ប្រទេសឥណ្ឌា ។
- យុវនារីដែលបានធ្វើចំណាកស្រុកពីតំបន់ជនបទត្រូវបានគេប្រទះឃើញភាគច្រើនធ្វើការនៅតាមរោងចក្រ ឬ កក់កន្លែងធ្វើការផ្សេងៗ ការងារក្នុងការផលិត ផលិតផលកសិកម្មក្នុងកាតាចេញតំបន់ឧស្សាហកម្មនានា ឬ នៅក្នុងសេវាកម្មនានា ។

- តម្រូវការសេដ្ឋកិច្ចគ្រួសារបានបង្កើនដោយស្ត្រីជាច្រើនមកពីគ្រួសារក្រីក្រក្លាយជាអ្នកប្រកបរបរទទួលបានក្នុងផ្នែកមិនរៀបរយដោយខ្លួនឯងនិងបង្កើនប្រាក់ចំណូលតាមរយៈការរកប្រកបរបរទទួលបានដោយខ្លួនឯង ដោយវិធីណាក៏ដោយពួកគេអាចការពារគ្រួសារពីគ្រោះអត់ឃ្លាន ។ ឧទាហរណ៍ការប្រកបរបរនៅតាមដងវិថី នៅក្នុងទីក្រុងនានាឬក៏ អ្នកបង្កើតរបរសិប្បកម្មនៅក្នុងតំបន់ជនបទ ។

- ចំនួនស្ត្រីចេះតែកើនឡើងក្នុងកិច្ចការផ្ទះ បង្កើតអត្រាការងារជាចំណែកសំរាប់ការបង្កើតសហគ្រាសកម្មសាលនៅពេលបញ្ចប់បណ្តាញក្រុមអ្នកម៉ៅការ ។

- ស្ត្រីធ្វើការនៅផ្នែកបំរើសេវាកម្មច្រើនជាងបុរស ។ នៅក្នុងប្រទេសជាច្រើន ស្ត្រី និង កុមារភាគច្រើនត្រូវបានប្រទះឃើញនៅក្នុងការងារដែលលំអៀងទៅតាមបង្គោលជាប្រពៃណីរបស់ស្ត្រីដូចជាការងារផ្ទះការបោសជូតការផ្តល់ការកំសាន្ត និងការងាររកស៊ីផ្លូវភេទ ។

កុមារទាំងឡាយ ជាពិសេសកុមារីជាញឹកញយធ្វើការនៅជិតម្តាយរបស់ពួកគេនៅក្នុងផ្នែកមិនរៀបរយនិងការងារនៅផ្ទះ ហើយជួនកាលកុមារីត្រូវធ្វើការនៅក្នុងឧស្សាហកម្មផលិតផល ។ នៅក្នុងករណីមួយភាគធំ ប្រាក់ចំណូលរកបាននិងលក្ខខណ្ឌ ការងារនិងលក្ខខណ្ឌការជួលទាបណាស់ ។

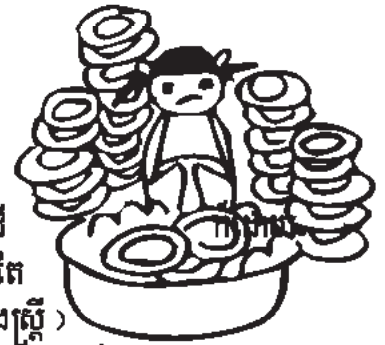
កម្មការនីដែលធ្វើការនៅក្នុងផ្នែកមិនរៀបរយបានត្រឹមតែគ្រប់គ្រាន់តែចិញ្ចឹមជីវិត ។ ភាគច្រើនមានកំរិតត្រឹមអាសនិងសរសេរនិងជំនាញជាគ្រឹះផ្នែកគណិតសាស្ត្រនិងចាប់ផ្តើមការរកស៊ីតូចដដែលៗ ។ បញ្ហានេះ ដឹកនាំទៅរកការកកស្ទះ និងការប្រកួតប្រជែង ។ កម្មករធ្វើការតាមផ្ទះនៅក្នុងក្រុមអ្នកម៉ៅការអាចធ្វើការតែម្យ៉ាង នៅពេលមានបញ្ហាហើយជាទូទៅពួកគេមានអំណាចចរាចរណ៍បន្តិចបន្តួចជាមួយអ្នកម៉ៅការ ។

ស្ត្រីបំរើការងារក្នុងឧស្សាហកម្មកម្មសាល ឧទាហរណ៍នៅក្នុងតំបន់ ឧស្សាហកម្មទាំងនោះជារឿយៗត្រូវបានជួលជាកម្មករដែលមិនមានជំនាញនិងត្រូវងាយស្រួលចេញពីការងារក្នុងករណីរៀបការឬក៏មានផ្ទៃពោះ ។ ម៉ោងធ្វើការក្នុងករណីទាំងបីមានរយៈពេលយូរ ហើយនិងការការពារពលកម្ម សន្តិសុខ និង សុវត្ថិភាពសង្គម និង ច្បាប់សុខភាព ជារឿយៗ មិនបានពង្រឹង ឬបានអនុវត្តមិនគ្រប់គ្រាន់ ។

២.៧ ការងារដែលមិនមានការការពារ ឬ ខុសច្បាប់

ក្នុងចំណោមពលករកុមារដែលមិនអាចមើលឃើញប៉ុន្មាននោះ ជាកុមារបំរើការតាមផ្ទះ ។ មានការទាក់ទង ជាក់លាក់រវាងកុមារដែលធ្វើការតាមផ្ទះនិងការជួញដូរកុមារសំរាប់ការកេងប្រវ័ញ្ចពលកម្មទាំងក្នុងប្រទេសទាំងឡាយកាត់ប្រទេស ។ ឧទាហរណ៍ ជាក់ស្តែងមួយនៃពលកម្មកុមារខុសច្បាប់ (និងមើលមិនឃើញ) គឺជាពាណិជ្ជកម្ម ភេទតែម្តង ។ ថ្វីត្បិតតែការជួញដូរកុមារ សំរាប់ពេស្យាកម្មបានទទួលការយកចិត្តទុកដាក់ច្រើនពីអាជ្ញាធរដែនដីសង្គមនិង ប្រព័ន្ធឃោសនាការជួញដូរ កុមារក្មេងខ្ចីសំរាប់ការងារតាមផ្ទះត្រូវបានគេទទួលស្គាល់តែម្យ៉ាងនាពេលថ្មីៗនេះ បើទោះបីជាបញ្ហាទាំងពីរ ជាបាតុភូតជាសាកលក៏ដោយ ។ ក្មេងស្រី (និងស្រី) មានឥទ្ធិពលលើប្រភេទការងារទាំងនេះដែលមិនត្រូវបានផ្តល់ការធានារ៉ាប់រងដោយច្បាប់ពលកម្ម និងការថែការពារ ។

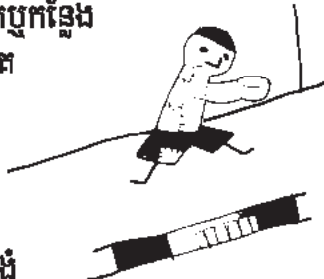

ដោយសារប្រភេទការងារទាំងនេះជាទូទៅទាក់ទងនឹងស្ត្រីក្នុងក្រុមគ្រួសារឯកជន ឬនៅក្នុងកន្លែងការងារដែលពិបាកចូលទៅជិតក្មេងៗដែលឡែកពីសង្គម ។ អោយពួកគេ ងាយដោយសារតែឋានៈរងគ្រោះជាញឹកញយៗនិងការគំរាមកំហែងធ្វើការក្នុងការងារទាំងនោះ ជាញឹកញាប់ត្រូវបានគេដាក់អោយដាច់ដោយឧទាហរណ៍ កុមារបំរើតាមផ្ទះ ត្រូវបានគេបំបែកចេញពីគ្រួសារពួកគេធ្វើទទួលរងគ្រោះ ពីការរំលោភលើផ្លូវចិត្ត ផ្លូវកាយ និងផ្លូវភេទ ។ លើសពីនេះទាប និងលក្ខណៈការងារមិនស្របច្បាប់កុមារកុមាររកស៊ីខាងផ្លូវភេទត្រូវដោយត្រូវបានបង្ខាំងទុក សំរាប់ការរំលោភធ្ងន់ធ្ងរលក្ខខណ្ឌកេងប្រវ័ញ្ចដល់ជីវិត ។

មិនត្រឹមតែក្មេងស្រី និងស្រីកាន់តែកើនឡើងប៉ុណ្ណោះទេ បុរស និងក្មេងប្រុសក៏អញ្ចឹងដែរ ត្រូវបានគេជួញដូរសំរាប់ការកេងប្រវ័ញ្ចពលកម្មធ្លាក់ទៅជាពេស្យាកម្ម បំរើតាមផ្ទះ រោងចក្រឬកន្លែងហ្នឹងធ្វើអោយពួកគេរងទុក្ខវេទនា ជាពិសេសប្រសិនបើពួកគេត្រូវបានគេជួញដូរសំរាប់ការកេងប្រវ័ញ្ចពលកម្មការងារតូចៗកិច្ចការទាំងអស់មិនចេះនិយាយភាសា ។

មិនមានឋានៈស្របច្បាប់ដែលអនុញ្ញាតអោយពួកគេការងារស្របច្បាប់ កុមារដែល ជាអ្នកផ្លាស់លំនៅមិនមានឯកសារស្របច្បាប់ច្បាស់លាស់ ។ ការទោរទងក្នុងភាពជាទោសករដែលជាប់បំណុល និងក្នុងពលកម្មដែលបង្ខំសិទ្ធិពួកគេមិនត្រូវបានគេទទួលស្គាល់ និងការពារ ។ ម្យ៉ាងវិញទៀតពួកគេអាចត្រូវបានគេកាត់ទោសថា ជាទោស ខុសច្បាប់ពេលចាប់ខ្លួនបានបង្កអោយពួកគេលាក់ខ្លួនពីអាជ្ញាធរ បញ្ហានេះបែរជាធ្វើអោយអជ្ញាធរកាន់តែពិបាករកពួកគេ ។

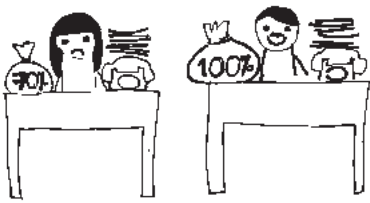

រស់នៅ ទៅរៀន ឬធ្វើបរទេសក៏ដូចជាកុមារក្នុងស្រុកជញ្ជក់ ផលប្រយោជន៍ពីកុមារនិងការកេងប្រវ័ញ្ចផ្លូវភេទ ។

២.៨ ប្រាក់ចំណូល និងប្រាក់ចំណាយ

ស្ត្រីជាមធ្យមរកប្រាក់បាន 2/3 នៃប្រាក់ចំណូលរបស់បុរសក្នុងសេដ្ឋកិច្ចនៃការងារគ្រប់បែបទម្រង់អស់ហើយស្ត្រីនៅតែរកប្រាក់បានតិចជាងបុរសរាល់កំរិតនៃចំណេះដឹង ។ ផ្នែកមួយនៃគម្លាតនេះ ក្នុងប្រាក់ចំណូលអាចត្រូវបានពន្យល់ដោយភាពផ្សេងគ្នារវាងការសំរេចនៃការសិក្សានិងបទពិសោធន៍ការងារដែលមានន័យថា ការរើសរើសនៃយើងដ៏រឹងក្នុងការទទួលប្រាក់ខែស្មើគ្នាសំរាប់ការងារដែលមានតំលៃដូចគ្នានៅតែរាលដាល ។

វាហាក់ដូចជាគោលការណ៍សំរាប់ក្មេងស្រី ។ ជាមធ្យមក្មេងស្រីត្រូវបានគេបើកប្រាក់តិចជាងក្មេងប្រុសចំពោះការងារដែលមានប្រភេទដូចគ្នា ។ ឧទាហរណ៍ ទីក្រុងដាកា ប្រទេសបង់ក្លាដេស ក្នុងមួយឆ្នាំ បើប្រៀបធៀបទៅលើការតាមផ្ទះជាកុមារា^(៦) ។ វាគឺជាភាពប្រាក់ខែទាបតែសោះ ចំពោះ ការងារដែលពួកគេត្រូវធ្វើ ។

ពាក់កណ្តាលនៃក្មេងស្រីដែលធ្វើការតាមផ្ទះនៅក្នុងតំបន់ណាមីប៊ីតជាង RS. 4000 (US\$51) ថា មានត្រឹមតែ ២៨% ប៉ុណ្ណោះ នៃអ្នកបំរើការងារធម្មតាសំរាប់ក្មេងស្រី ក្នុងការមិនទទួល

^៦ IL0/ប្រទេសបង់ក្លាដេស/ប្រទេសកូរ៉េ កិច្ចប្រជុំអាស៊ានស្តីពីសកម្មភាពប្រឆាំងនឹងកុមារបំរើការតាមផ្ទះថ្ងៃទី២-៤ ខែ តុលា ២០០២ ទីក្រុងឆេរៀងថៃ ប្រទេសថៃ

ជាងនេះទៅទៀត ក្មេងស្រី និងស្ត្រីមិនទុកដាក់ប្រាក់ចំណូលដែលពួកគេរកបាននោះទេ ពីព្រោះពួកគេត្រូវ អោយប្រគល់ ប្រាក់ចំណូលទាំងនោះទៅអោយឪពុកម្តាយ ឬក៏ប្តីរបស់ពួកគេ ។ នៅអាស៊ីខាងកើតស្ត្រីជាច្រើន មើលថែរក្សាការងារផ្ទះ ហើយពួកគេត្រូវតែធានាអោយមានប្រាក់ចំណូលដើម្បីបំពេញតម្រូវការមូលដ្ឋានរបស់ គ្រួសារ ។ នៅក្នុងករណីបែបនេះ ស្ត្រីមាន តួនាទីគ្រប់គ្រងប្រាក់ចំណាយប្រចាំថ្ងៃ ឬខ្លះជាញឹកញយពួកគេត្រូវទទួល ខុសត្រូវជាចម្បងសំរាប់ការរកប្រាក់ចំណូលដែល ជាតម្រូវការសំរាប់ចិញ្ចឹមជីវិត ។ លើសពីនេះទៅទៀត ការស្រាវ ជ្រាវបន្តបញ្ជាក់បន្ថែមថា ក្នុងករណីជាច្រើន ដែលក្មេងស្រី និង ស្ត្រីបានទុកដាក់ប្រាក់ចំណូល ពួកគេនឹងចំណាយ វាទៅលើតម្រូវការគ្រួសារចាំបាច់ក្នុងកិច្ចច្រើនជាងក្មេងប្រុស និងបុរស ។

២.៩ ចំណង់ចំណូលចិត្តចំពោះកុមារី និងកម្មករនិយោជិត

ស្ត្រី និងក្មេងស្រីចូលចិត្តធ្វើជាកម្មករ ពីព្រោះពួកគេមានតែមានបំណងប្រាថ្នាធ្វើការដ៏សកម្មក្រោមលក្ខខណ្ឌ ក្រីក្រ ។ ស្ត្រីបាននៅជាមួយអ្នកដទៃក្នុងសង្គមស្ថាប័នបង្គាប់គេ និង ជាកម្មករនិយោជិតកម្ម មិនតវ៉ា ឬក៏មិនស្ទើរសុំ ។ តាមពិតក្មេងស្រីជា ច្រើន គឺរងទុក្ខវេទនាជាពិសេសដោយសារតែវ័យពួកគេ ។ ស្ត្រីតែងតែធ្វើការក្នុងកត្តាជា ច្រើនដែលមិនត្រូវបានគេ បង្កើតជាសហជីព ។ សូម្បីនៅក្នុងផ្នែកដែលគេបង្កើតជាសហជីពក៏ដោយ ស្ត្រីតែងតែ ស្វែងរកវាដោយលំបាក ដើម្បីអោយ ក្លាយជាការពាក់ព័ន្ធដោយសកម្មក្នុងសហជីពដោយសារតែកិច្ចការផ្ទះសំបែង និងកាតព្វកិច្ចគ្រួសារជាច្រើន ។

២.១០ ចំណង់ចំណូលចិត្តរបស់កុមារី និងកម្មករនិយោជិត

ប្រសិនបើស្ត្រី និងកុមារីត្រូវបានគេផ្តល់អោយនូវជំរើសមួយ ពួកគេភាគច្រើនត្រូវតែមិនចូលចិត្តធ្វើការនៅ ក្រោមលក្ខខណ្ឌ ជាច្រើនដែលពួកគេនឹងកំពុងធ្វើនាពេលបច្ចុប្បន្ន។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ជាទូទៅពួកគេគិតថា ត្រូវតែធ្វើការ ដើម្បីរួមចំណែក ឆ្លើយតបតម្រូវការក្រុមគ្រួសារជាចាំបាច់ ។ ទោះជាងការងារហ្នឹង កខ្វក់ គ្រោះថ្នាក់ ថោកទាប និង មិនមាន បៀវត្សរ៍ គ្រប់គ្រាន់ក៏ដោយ ។

ការចង្អុលបង្ហាញជាច្រើនបង្ហាញថា ស្ត្រី និងកុមារីចូលចិត្តការងារដែលមានប្រាក់បៀវត្សរ៍ត្រូវការការងារដែល មិនមានប្រាក់ បៀវត្សរ៍ និងស្ម័គ្រចិត្តទទួលប្រាក់ខែទាប និងការរំលោភបំពានមួយចំនួនដូចជា ការបៀតបៀន ផ្លូវភេទ ឬក៏អំពើហិង្សា ផ្សេងៗ ។ ខណៈពេលដែលស្ត្រី និងក្មេងស្រីមិនទុកដាក់ប្រាក់ ចំណូលដែលរកបាននោះទេ កត្តាដែលថាពួកគេនឹងចែករំលែក ប្រាក់ចំណូលដល់គ្រួសារមានន័យថាមានការកើនឡើងនូវអំណាចចរចាក្នុងគ្រួសារ

២.១១ ទំនាក់ទំនងរវាងយុទ្ធសាស្ត្រនៃការចិញ្ចឹមគ្រួសារ ការងារស្ត្រី និងពលកម្មកុមារ

មានព័ត៌មានតិចណាស់ដែលអាចប្រើបានអំពីទំនាក់ទំនងរវាងការងារស្ត្រី និងពលកម្មកុមារ ។ ទោះជាយ៉ាង ណាក៏ដោយវា ច្បាស់ថា ឪពុកម្តាយពុះពារដើម្បីសំរេចបំណងរស់នៅរបស់ក្រុមគ្រួសារនិងដោះស្រាយពលកម្មកុមារ បានប្រសិនបើពួកគេ មិនមានជំរើសផ្សេងទៀត ។ ម្តាយទាំងពួងស្ថិតក្នុងស្ថានភាពនេះពួកគេចាំបាច់អោយគេដោះស្រាយដើម្បីធានាថាបញ្ហា ពលកម្មកុមារមិនបានបន្តពីជំនាន់មួយទៅជំនាន់មួយទៀតទេ ។ ទស្សនៈរួមនៃយុទ្ធសាស្ត្រនៃការ ចិញ្ចឹមជីវិតរបស់ក្រុមគ្រួសារ ជាប់ពាក់ព័ន្ធពលកម្មកុមារតាមគោលការណ៍ខាងក្រោម ។

- **គ្មានការរៀបចំផែនការគ្រួសារ និងសិទ្ធិមានកូនចៅ** គ្រួសារដែលមានកូនច្រើន តែងតែយល់ ឃើញដោយខ្លួនឯងថា គ្មានសមត្ថភាពផ្តល់លុយកាក់គ្រប់គ្រាន់សំរាប់ពួកគេទាំងអស់គ្នាបានទេ ។ ទោះបីជាអញ្ចឹងក៏ដោយ ការរៀបចំផែនការគ្រួសារបានប្រែក្លាយជាការរាលដាលក្នុងប្រទេសច្រើនបំផុតនៅតែមាន គ្រួសារភាគច្រើនតាមតំបន់ជនបទនិងក្រុមក្នុងសង្គម ដូចជាអ្នកផ្ទាល់ទីលំនៅដែលខ្វះការទទួលបានការរៀបចំ

- **ក្រុមគ្រួសារដែលស្ត្រីគេនាំមកគ្រួសារតែម្នាក់ឯង** តែម្នាក់ឯង ជាទូទៅខ្វះពលកម្ម អញ្ចឹងហើយពួកគេនាងភារកិច្ចនៅផ្ទះ និងរកប្រាក់ចំណូលដើម្បីឆ្លើយតបគ្រួសារភាគច្រើនដែលមានស្ត្រីម្នាក់ជាមេគ្រួសារ នៅគេត្រូវ ដោះស្រាយបញ្ហាពលកម្មកុមារ ក្នុងគោល

ស្ត្រីដែលទទួលបានខុសត្រូវក្រុមគ្រួសារត្រូវតែថែរក្សា កូនៗ យកចិត្តទុកដាក់ចំណាយតម្រូវការជាចាំបាច់របស់គ្រួសារ ។ ពេលពួកគេក្រព័ន្ធពីសេចក្តីមួយគត់របស់ពួកបំណងដើម្បីការរស់នៅ ។

- **ធ្វើការតាមម្ចាស់របស់ពួកគេ** ស្ត្រីទាំងឡាយសំរេចធ្វើការក្នុងកសិកម្ម ឬផលិតនៅ ឯផ្ទះនៅតាមផ្លូវ ឬក្នុងកន្លែងធ្វើការនានាផ្សេងទៀត ។ នៅពេលដែលការកុមារតូចៗ ហើយនិងការចូលសាលារៀនរបស់កូនឡង គឺមិនអាចធ្វើបាន ឬក៏ពុំម្តាយតែងតែអោយ កូនធ្វើការ កូនរបស់ពួកគេនិងចាប់ផ្តើមជួយធ្វើការម្តាយបន្តិចការងាររបស់នាង ។

ផល សម្រាប់ទីផ្សារថែទាំកុមារចំពោះមានលទ្ធភាពម្តង ៗ ជាមួយនិង

- **ការប្រឆាំងប្រឆាំងសម្រាប់** ការ ជួយស ម្រាលការងារឪពុកក្នុងបន្ទុកដ៏ ទៃទៀតទេ ការងារនេះនឹងរក្សាផ្ទះ សម្បែងនិងគ្រួសារ ។

កូនស្រីចូលទៅក្នុងគ្រួសារ ពេលម្តាយចេញទៅខាងក្រៅ ដើម្បីធ្វើសមាជិកគ្រួសារជំនួយដ៏ទៃទៀតមិនទំនេរដើម្បីថែរក្សាសមាជិកគ្រួសារតែងត្រូវប្រគល់អោយកូនស្រីជាបងដើម្បីអោយមើលការខុសត្រូវផ្ទះ

- ឱកាសកាន់តែច្រើននៃកុមារដែលក្លាយពាក់ព័ន្ធទៅនឹង **ទំលាក់កូននិងការកាត់ប្រុងព្យាបាលកុមារ** ។ ជារឿយៗក្មេងប្រុសប្រមាណៗក្មេងស្រី ត្រូវបានលក់អោយឈ្មួញកណ្តាល ជាមួយខ្លួនឯង និងឪពុកម្តាយពួកគេថាមានសុវត្ថិភាពការងារមានប្រាក់ខែកុមារជាច្រើនក្លាយខ្លួនជាទាសករកុមារក្នុងពេលស្នាក់នៅ ឬ រោងចក្រកំរិតតូចតាមផ្ទះ ឬ បំរើការតាមផ្ទះ នៅក្នុងស្ថានភាពជាងស្នាក់នៅ ឬ ធ្វើអ្វីដែលត្រូវបានគេបញ្ជាក់អោយធ្វើ ។ កើតឡើងចំពោះក្មេងជាពិសេសចំពោះក្មេងស្រីដែលត្រូវក្រីក្រទៅឱ្យ ឈ្មួញកណ្តាលជាច្រើនដែលសន្យាផ្តល់ការរស់នៅដ៏ប្រសើរជាងពួកគេនៅផ្ទះ ។ កុមារទាំងនេះតែងតែធ្លាក់ចូលទៅក្នុងស្ថានភាពក្រប ជំពាក់កញ្ជ័យឈាមកុមារ ជាកុមារដែលត្រូវបានគេលក់ដូរ ។

កិច្ចសន្យាក្លែងបន្លំចំពោះ ទាំងកុមារសម្រាប់កុមារនៅកន្លែងផ្សេងទៀត ។ ដែលមានការយំបំប្លែងទទួលប្រាក់ដែលពួកគេមិនមាន ជីវិតដ៏ទៃទៀតរូបភាពប្រហាក់ប្រហែលគ្នានេះអាចអនុញ្ញាតិអោយនៅឆ្ងាយដោយឪពុកម្តាយ

- **ការមានផ្ទៃពោះនៃក្មេងៗ** នៅតាមតំបន់ជនបទជាច្រើនក្មេងស្រីក្មេង និងត្រូវការប្រកាន់យកភារៈជាប្រពន្ធ និងជាម្តាយដោយមិនបានបណ្តាលបន្ថែម ។ ក្មេងស្រីដែលមានផ្ទៃពោះក្នុងភាពជាប្តីប្រពន្ធនិងគ្នាពួកគេត្រូវតែផ្គត់ផ្គង់ដោយខ្លួនឯងនិងកូនពេលដែលពួកគេនាងលែងជាផ្នែកបានក្លាយទៅជាកម្មករ ក្នុងភាពជាកុមារដោយខ្លួនឯងហើយនិងពាក់ព័ន្ធវាឡើង និងជួប បញ្ហាខ្វះជីវិតសំរាប់ជីវិតរបស់ពួកគេ ។

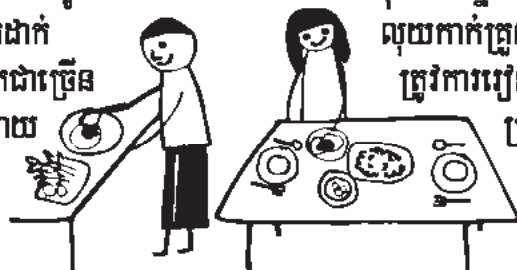

នៅតែបន្តការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅទទួលប្រយោជន៍ពីការអប់រំ និងបណ្តុះជាញឹកញាប់ត្រូវឈប់សិក្សា ។ នៃគ្រួសារប្រុសហតមន៍ ។ ដូច្នេះពួកគេដល់កូនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេនៅពេលធំ

២.១២ ការបែងចែកទីតាំង ការទទួលខុសត្រូវក្នុងគ្រួសារ

ការសិក្សាទូទាំងពិភពលោក បានអះអាងម្តងហើយម្តងទៀតថា ប្រពន្ធបានចំណាយប្រាក់ចំណូលគ្រួសារ ទៅលើសេចក្តីត្រូវការក្នុងគ្រួសារ ដូចជា អាហារ, ជម្រក, ការអប់រំកូន និងការថែរក្សា សុខភាពគ្រួសារ ក្នុងខណៈពេលដែលប្តីទោរទន់នៃលក្ខណៈធនធានសម្រាប់កន្លែងផ្សេងទៀត។ ជាទូទៅ បុរសជា អ្នកទុកដាក់ថវិកាគ្រួសារច្រើនជាងស្ត្រី សូម្បីលុយកាក់គ្រួសារក៏ដោយ។ ដូចនេះវា កំពុងតែក្លាយជា ត្រូវការរៀនបែងចែកអំណាចដែលសម្រេចចិត្តធ្វើអ្វីប្រាក់ចំណូលរបស់គ្រួសារ។

ការងារគ្រួសារដែលមិនមានការសំអាតផ្ទះ ចម្អិនម្ហូបអាហារ អនុវត្តន៍ដោយស្ត្រី និងក្មេងស្រី ទោះបីជាបុរស និង ក្មេងប្រុសចាប់ផ្តើមអនុវត្តការៈ កិច្ចគ្រួសារច្រើនជាងពីមុន ជាពិសេស ប្រសិនបើពួកគេបានសិក្សារៀនសូត្រនោះ។ នៅទូទាំងពិភព លោក បើទោះបីជាស្ត្រី និងក្មេងស្រីបន្តការងារដែលមានរយៈពេលយូរជាងបុរសក៏ដោយ។ ជួនកាលបញ្ហានេះ មានន័យថា ពួកគេបានបាត់បង់សុខភាព ពីព្រោះមិនបានសំរាកគ្រប់គ្រាន់។ មានន័យថា ស្ត្រី និងក្មេងស្រីមានពេល តិចជាងសម្រាប់ការនៅជាមួយអ្នកដទៃក្នុងសង្គម និងការបណ្តុះបណ្តាល។ លើសពីនេះទៀត ការថែរក្សា រំលែក ស្មើគ្នានៃការទទួលខុសត្រូវក្នុងគ្រួសារ រវាងបុរសនិងស្ត្រីគឺជាលក្ខខណ្ឌដ៏សំខាន់សម្រាប់សមភាពដែលសំរេចបានរវាងបុរសនិងស្ត្រីនៅក្នុងការងារ និងក្នុងការរស់នៅ។

២.១៣ ការគំនាទក្នុងជំនឿការតែងការសម្រេចចិត្តធ្វើអ្វីមួយ

ជាទូទៅស្ត្រីមិនមែនជាមនុស្សដែលមានអំណាចពេញទំហឹងនៅក្នុងកម្រិតដំណើរការនៃការសម្រេចចិត្តធ្វើអ្វីមួយ ក្នុងសហគមន៍នានា អង្គការ និង ក្រុមនយោបាយទេ ស្ត្រីតែងតែត្រូវបានហាមប្រាមពីដំណើរការដែលធ្វើដោយ ការសម្រេចចិត្តផ្ទាល់ខ្លួននិង មិនផ្អែកការ។ ការកំណត់នៃ សមត្ថភាពរបស់ស្ត្រីនេះ បញ្ហានានា ដែលស្ត្រីព្រួយបារម្ភតែខ្លួនឯង និងកូន។ ប្រើប្រាស់មូលនិធិសហគមន៍ក្នុង គ្លីនិកសុខភាព ផ្លូវផ្តល់, ទំនាក់ទំនងតែងត្រូវបានគេ ស្ត្រី។ ចំពោះកិច្ចសម្របសម្រួល ក្រុមស្ត្រីនៅតាមភូមិ ត្រូវបាននិយាយក្នុងកិច្ចការសាធារណៈនិងក្នុង សហគមន៍អំពី ឧទាហរណ៍ ការសម្រេចចិត្ត ថាតើត្រូវ មូលដ្ឋាន មួយ សម្រាប់អាគារសិក្សា, ប្រព័ន្ធទឹកស្អាត ឬ ការផ្គត់ផ្គង់អគ្គិសនី ឬ សម្រេចចិត្តដោយគ្មានការចូលរួមពាក់ព័ន្ធពី ស្ត្រីតែងតែត្រូវបានគេរៀបចំក្នុងគណកម្មការស្ត្រី ឬ នៅពេលដែលក្រុមស្ត្រីទាំងនោះ ចង់អោយមានការណែនាំសុខមាលភាពតែម្យ៉ាង។ នាឆ្នាំថ្មីៗនេះមានការកើតឡើងនូវការផ្លាស់ប្តូរចំពោះតួនាទីដែលមានសមត្ថភាពច្រើនឡើងសំរាប់អង្គការទាំងនេះ ក្នុងបណ្តាប្រទេសជាច្រើន។ ការផ្តល់អំណាចបញ្ចេញមតិបន្ថែមដល់ស្ត្រី ក្នុងអង្គការធ្វើការសម្រេចចិត្តជាផ្លូវការបន្តអោយមានការ ខិតខំអស់ពីសមត្ថភាពជាការប្រឈមមុខមួយ ក្នុងផ្នែកការងារគ្រាប់យ៉ាងក្នុងពិភពលោក។

ឧទាហរណ៍ការតំណាង របស់ពួកគេនៅក្នុងចំនួនក្រុមប្រឹក្សាភូមិភាគកម្ពុជាដែលជាប់ជាមួយប្រជាជនជាច្រើនប្រមាណជាងមួយភាគបីនៃចំនួនប្រជាជន។ នៅតាមសាលារៀនក៏ដូចជាផ្ទះស្រីបង្កើតបានជាគ្រូបង្រៀនមួយភាគធំ ប៉ុន្តែពួកគេមិនត្រូវបានគេប្រទះឃើញធ្វើជានាយកសាលាឬប្រធានរដ្ឋបាលក្នុងតំបន់។ ស្ថានភាពនេះត្រូវបានឆ្លុះបញ្ចាំងចំពោះកិច្ចថ្នាក់ជាតិ ដែលស្រីបង្កើតជាក្រុមភាគ ១ នៅក្នុងរដ្ឋបាលកិច្ចខ្ពស់ និងចរនាសម្ព័ន្ធនយោបាយ ។

ការកំណត់សេរីភាពរបស់ស្រី ក្នុងការដើរតួនាទីស្មើគ្នា សម្រាប់ដំណើរការសម្រេចចិត្តត្រូវបានគេស្គាល់ថា គឺ ឈឺចាប់ដល់ស្រី និងកូនជាញឹកញាប់ ។ សម្រាប់ហេតុផលនេះ ការអភិវឌ្ឍន៍ និងអង្គការស្រីជាច្រើនគាំទ្រសំរាប់ផ្លាស់ប្តូរវិស័យនេះ ។

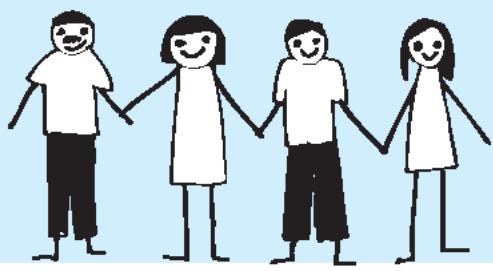

៣. គោលការណ៍នៃយុទ្ធសាស្ត្រដើម្បីជំរុញអោយមានសមភាពនៃយើងនៅក្នុងកម្មវិធីប្រចាំខែកុម្ភៈ

៣.១ គោលការណ៍សំខាន់ៗ សំរាប់ការជំរុញអោយមានសមភាពនៃយើង

៣.១.១ ដើម្បីទទួលបាននូវសមភាពនៃយើង គឺមិនត្រឹមតែជាការព្រួយបារម្ភលំអរបស់ស្ត្រីតែប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែជាការទទួលខុសត្រូវសំរាប់មនុស្សទាំងអស់នៅក្នុងសង្គម ។

កាលពីអតីតកាលក្រុមអ្នកតស៊ូមតិភាគច្រើនដើម្បីការជំរុញអោយមានភាពស្មើគ្នានៃយើងគឺជាស្ត្រី ។ ដូច្នេះហើយ ជួនកាលគេគិតថា ប្រធានបទនេះមានការព្រួយបារម្ភលំអរតែស្ត្រី ហើយមិនមានការព្រួយបារម្ភចំពោះបុរស ។ ទោះបីជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ គំនិតនេះកំពុងតែបាត់បង់ ឆាប់ៗនេះដែរ ។ ក្នុងនេះដែរ មានការបង្កើនឡើងនូវការព្រមព្រៀងភាពស្មើគ្នារវាងយើង គឺទាំងការងាររបស់ស្ត្រី និងការងាររបស់បុរស គឺជាការទទួលខុសត្រូវរបស់បុគ្គលគ្រប់រូបនៅក្នុងសង្គម និងតំរូវអោយមានការរួមចំណែក និងផ្តល់ចំណេះ ដឹងព័ត៌មានទាំងស្រុង និងបុរស ។

៣.១.២ ការជំរុញអោយមានភាពស្មើគ្នានៃយើង និងទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍នៅក្នុងសង្គម

ការផ្តល់អំណាចអោយស្ត្រី និង កុមារីឆ្ពោះទៅកាន់ការចូលរួមយ៉ាងច្រើនក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ មានន័យថា ធ្វើការ ឆ្ពោះទៅរកតុល្យភាពនិងអំណាចស្មើគ្នាដែលទាក់ទិនរវាងភេទ ។ ជួនកាលភាពភ័យខ្លាចដែលស្ថិតនៅជុំវិញមុខដំណែងឈានមុខគេ ចំពោះស្ត្រីឱ្យទៅមុខមានន័យថាការងារខ្លះត្រូវយកចេញពីបុរស ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការជំរុញអោយមានភាពស្មើគ្នានៃយើងមិនបង្កប់ន័យដែលផ្តល់អំណាចជាច្រើនទៀតអោយទៅស្ត្រីហើយយកអំណាចពីបុរសនោះទេ ។ ការជំរុញអោយមានភាពស្មើគ្នារវាងស្ត្រី និងបុរស គឺផ្តល់អំណាចទាំងបុរស ទាំងស្ត្រី ។ វាអនុញ្ញាតិ ទាំងបុរស ទាំងស្ត្រីដើម្បីចូលរួមយ៉ាងពេញលេញ ក្នុងសង្គមនិងជីវិតសេដ្ឋកិច្ចហើយឆ្ពោះទៅរកស្ថានភាពឆ្ពោះឆ្ពោះសំរាប់ទាំង បុរសនិងស្ត្រី ។

"Power over" ពោលទៅលើស្ថានភាពដែលនៅក្រោមបង្គាប់លើដៃម្ខាង និងការគ្របសង្កត់នៅដៃម្ខាង ទៀត គឺមិនយុត្តិធម៌ និងធ្វើអោយខូចប្រយោជន៍ទៅលើការអភិវឌ្ឍន៍ ដោយសារតែការផ្លាស់ប្តូរ មិនស្មើគ្នា ដែលវាតម្រូវ ។ ស្ថានភាពឆ្ពោះឆ្ពោះគឺត្រូវបង្កើតដោយការគាំពារ ។

- Power-to : ប្រភេទនៃអំណាចដែលប្រកបដោយប្រឌិតព្យាបាលនិងដែលបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលអាចអោយធ្វើអ្វីមួយទៅបាន ការអោយ អំណាចរបស់ប្រជាជន
- Power-with : អំណាចជាក្រុម អំណាចពេញលេញ គឺជាការ ការបូកបញ្ចូលគ្នានៃផ្នែករបស់វា
- Power-within : ភាពរឹងមាំខាងផ្លូវចិត្ត ជំនឿទុកចិត្តលើខ្លួនឯង

៣.១.៣ ភាពស្មើគ្នានៃយើងត្រូវការការឆ្លើយតបតាមគ្រប់កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ទាំងអស់ និងគ្រប់ដំណាក់កាលនៃវដ្តកម្មវិធី

ជួនកាលគេគិតថា ការជំរុញអោយមានភាពស្មើគ្នា រវាងបុរស និង ស្ត្រី ឱ្យមានទំនាក់ទំនងគ្នា នៅក្នុងវិស័យដូចជាការអប់រំសុខភាព និង សុខមាលភាព និង ការយកចិត្តទុកដាក់ផ្សេងៗទៀតនិងការងារផ្នែកលើសេវាកម្ម ហើយវាមិននៅក្នុងវិស័យដូចជាគោលនយោបាយ ម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច វិស្វកម្ម ការសាងសង់ ការអភិវឌ្ឍន៍ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក៏ធ្វើការសំរេចចិត្តក្នុងគោលនយោបាយ ។ ឧទាហរណ៍ផ្សេងទៀតគេគិតថា ភាពស្មើគ្នានៃយើង និង ទទួលបានជោគជ័យប្រសិនបើការងារមួយតូចតាចនិងការងារពិសេសត្រូវបានធ្វើឡើងយ៉ាងពិសេសចំពោះ ស្ត្រីនិងក្មេងស្រី ។

គំនិតទាំងនេះមិនបានឆ្ពោះទៅរកដំណើរការនៅក្នុងការអនុវត្តន៍ព្រោះថាភាពមិនស្មើគ្នានៃ យើងដ៏បានជ្រួតជ្រាបនៅក្នុងសង្គម សេដ្ឋកិច្ចវប្បធម៌និងនយោបាយសង្គម ។ ភាពមិនស្មើគ្នានៃយើងដ៏ជាបញ្ហាមួយដែលត្រូវការដោះស្រាយនៅក្នុងកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ ទាំងអស់គ្រប់ដំណាក់កាលនៃវដ្តកម្មវិធីនិងនៅក្នុងការធ្វើផែនការ និងការអនុវត្តន៍ ការត្រួតពិនិត្យ និងដំណាក់កាលនៃការវាយតម្លៃ ។

៣.១.៤ ត្រូវការវិធានការជាក់លាក់នៃយើងដ៏ក្នុងករណីមានភាពមិនស្មើគ្នា

ទំនាក់ទំនងរវាងការជំរុញអោយមានសមភាពនៃយើងដ៏ និងការរីកចម្រើនរបស់ស្ត្រីគឺមិនមែន តែងតែគេយល់ ថាល្អនោះទេ ហើយជួនកាលត្រូវគេគិតថា ទាំងនេះគឺជាបញ្ហាពីរផ្សេងពីគ្នា ។ នេះគឺមិនមែនជាករណីទេ ។ ការរីកចម្រើនរបស់ស្ត្រី និងកុមារ គឺជាយុទ្ធសាស្ត្រដ៏ចាំបាច់មួយនៅពេលដែលពួកគេនៅក្នុងមុខតំណែង ដែលចាញ់ ប្រៀបបើធៀបទៅនឹងបុរស និងកុមារ ។ តាមភាពមិនស្មើគ្នានាពេលបច្ចុប្បន្ននេះជារឿយៗគឺជាបញ្ហាធំណាស់ ការ ប្រព្រឹត្តិស្មើគ្នារបស់បុរសនិងស្ត្រីពិពេលនេះទៅជារឿយៗគឺមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់ទេពីព្រោះភាពមិនស្មើគ្នាដែលមានពីមុនអាចនៅ សេសសល់ឬក៏ថែមទាំងអាចក្លាយទៅជាច្រើនជាងមុនផង ។ វិធានការដ៏ជាក់លាក់នៃយើងដ៏ គឺជាធម្មតាត្រូវការដើម្បីកែឡើង វិញនូវអត្ថល្បភាពដែលមានពីមុនរវាងមុខតំណែងរបស់បុរស និងស្ត្រី រហូតទាល់តែស្ត្រី អាចចូលរួម និងទទួលបានផលប្រយោជន៍ពី ការអភិវឌ្ឍន៍លើជំហរស្មើគ្នាជាមួយនិងបុរស ។

តាមពិតទៅប្រសិនបើក្មេងប្រុស និងបុរសត្រូវបានគេចាត់ទុកថាមានប្រៀបតិចជាង បើប្រៀបធៀបទៅ ក្មេងស្រីនិងស្ត្រីវិធាន ការជាក់លាក់នៃយើងដ៏ ចាំបាច់យកមកអនុវត្តដើម្បីធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវតួនាទី របស់ពួកគេ ។ លើសពីនេះ ចូរកត់សំគាល់ថា វិធានការជាក់លាក់នៃយើងដ៏ អាចទាក់ទងទៅនឹងការងារ របស់ស្ត្រី បុរស ឬក៏ទាំងពីរ ។ ឧទាហរណ៍បុរសដែលជាអ្នកដឹកនាំ ត្រូវ លើកកម្ពស់ការយល់ដឹងនៃយើងដ៏ ដើម្បីធ្វើ អោយមានការប្តេជ្ញាចិត្តដើម្បីធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវតួនាទីរបស់ក្មេងស្រី និងស្ត្រីដែលមានការចាញ់ប្រៀប ។

៣.១.៥ ដោះស្រាយការអនុវត្តន៍ និង សេចក្តីត្រូវការរុញច្រាននៃយើងដ៏

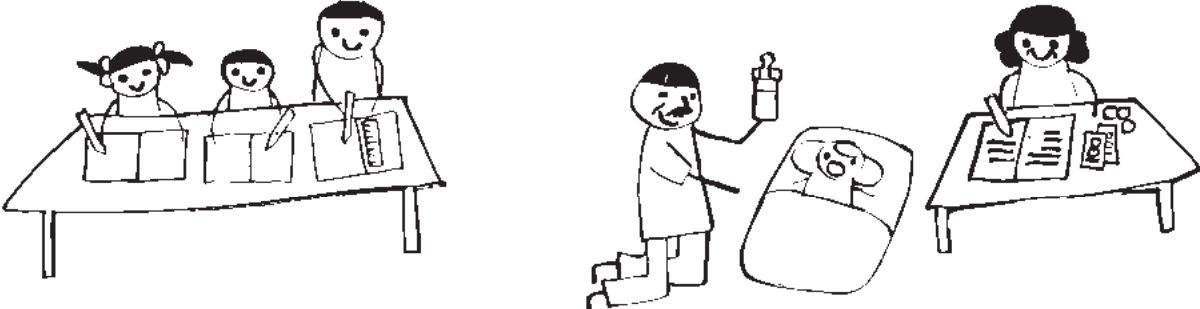
តួនាទីរបស់បុរស និងស្ត្រីនៅក្នុងសង្គមគ្រួសារកន្លែងការងារ និងស្ថាប័ននានា ជាទូទៅមានលក្ខណៈផ្សេងៗ ពីគ្នា ។ ដូច្នោះ ហើយ សេចក្តីត្រូវការរបស់ពួកគេ និងមានភាពផ្សេងៗពីគ្នាជាច្រើន ។ ប្រភេទសេចក្តីត្រូវ ការទាំងពីរធម្មតាត្រូវបានគេរក ឃើញដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ផែនយុទ្ធសាស្ត្រ ដែលជំរុញអោយមានភាពស្មើគ្នា រវាង បុរស និងស្ត្រី ។

- តម្រូវការជាក់ស្តែងសំដៅទៅលើតម្រូវការពាក់ព័ន្ធនឹងការចិញ្ចឹមជីវិតជាមូលដ្ឋាន ដូចជា អាហារទឹកជំរកប្រាក់ចំណូល សំលៀកបំពាក់និងការថែទាំសុខភាព ។
- តម្រូវការទាំងនេះកើតឡើងពីលក្ខខណ្ឌពិតប្រាកដដែលមនុស្សទទួលបានបទពិសោធន៍ ដោយសារតួនាទីយើងដ៏បានតែងតាំងឱ្យពួកគេនៅក្នុងសង្គមនិងកង្វះខាតភាពមិន គ្រប់គ្រាន់ក្នុងការរស់នៅនិងលក្ខខណ្ឌការងារ ។ ចំពោះគ្រួសារក្រីក្រជារឿយៗតម្រូវ ការទាំងនេះផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងយុទ្ធសាស្ត្រដើម្បីរស់រាន ។
- ស្ត្រីនិងក្មេងស្រីនៅពេលខ្លួនជាអ្នកថែទាំផ្ទះយ៉ាងសំខាន់និងជាអ្នកផ្តល់តម្រូវការជា មូលដ្ឋានដល់គ្រួសារមានតម្រូវការជាក់ ស្តែងជាច្រើន ។ ទោះជាយ៉ាងពាក់ដោយការដោះស្រាយតែតម្រូវការជាក់ស្តែងតែមួយមុខអាចនាំឱ្យមានស្ថានភាពចាញ់ ប្រៀបនៃភេទណាមួយជារឿងរហូតជាធម្មតាគឺស្ត្រីនិងក្មេងស្រីនៅក្នុងសង្គមរបស់ខ្លួន ។ គេត្រូវតែដោះស្រាយតម្រូវការជាក់ ស្តែង ឬផ្តល់សមភាពនៃយើងដ៏និងមិនបានជោគជ័យដោយគ្មានការដោះស្រាយតម្រូវការយុទ្ធសាស្ត្រទេ ។

- តម្រូវការយុទ្ធសាស្ត្រសំដៅលើតម្រូវការពាក់ព័ន្ធនឹងការចូលរួមដោយមានន័យនិងស្មើភាពក្នុងប្រុស ក្មេងស្រី បុរស និងស្ត្រីក្នុងគ្រួសាររបស់ខ្លួនក្នុងជាសហគមន៍។ ជាស្ត្រី និងក្មេងស្រី ជាធម្មតាស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពចំណុះ ការប្រើប្រាស់ប្រែប្រួលនិងបុរសនិងក្មេងប្រុសនៅក្នុងសង្គមរបស់ខ្លួន។ តម្រូវការយុទ្ធសាស្ត្រផ្ទាល់ប្តូរស្របតាមបរិបទ នយោបាយសង្គមនិងសេដ្ឋកិច្ចដែលបានបង្កើតឡើង។ តម្រូវការយុទ្ធសាស្ត្រផ្តោតលើបញ្ហាសមភាពដូចជាការបង្ក លក្ខណៈងាយស្រួលឱ្យស្ត្រីទទួលបានឱកាសធ្វើការងារ ការបណ្តុះបណ្តាល ការចែកចាយរំលែកការទទួលខុសត្រូវ ក្នុងគ្រួសារស្មើគ្នា ការទទួលបានប្រាក់កំរៃស្មើគ្នាចំពោះការងារណាដែលមានតម្លៃស្មើគ្នាសិទ្ធិទទួលបានដីធ្លីនិងទ្រព្យ សម្បត្តិទៀតកិច្ចការពារពីការបៀតបៀនផ្លូវភេទនៅកន្លែងការងារនិងអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារនិងទទួលបានសេរីភាពក្នុងការជ្រើសរើសលើការមានគភ៌ ឧទាហរណ៍នៃតម្រូវការយុទ្ធសាស្ត្រសំរាប់បុរសនិងក្មេងប្រុស ពាក់ព័ន្ធនឹងការបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់ពួកគេឱ្យ មាន " តួនាទីថែទាំ " ក្នុងគ្រួសារនិងសង្គម ហើយស្វែងរកមធ្យោបាយជាវិជ្ជមានដើម្បីទប់ស្កាត់ជម្ងឺរាងកាយផ្លូវចិត្ត និងជៀសវាងអំពើហិង្សា។ ការដោះស្រាយ តម្រូវការយុទ្ធសាស្ត្រពាក់ព័ន្ធនឹងដំណើរការមួយជាជំហានៗនិងយឺតយូរលើការផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបថនិងការអនុវត្តក្នុងសង្គម។

៣.២ ការបញ្ជ្រាបចូលនៃយើងដ៏រ និង ឧបករណ៍សំខាន់ៗ

យុទ្ធសាស្ត្រចម្បងសំរាប់ការជំរុញសមភាពនៃយើងដ៏រ គឺ ការបញ្ជ្រាបចូលនៃយើងដ៏រ និងមន័យខាងក្រោម គឺត្រូវបានយល់ព្រមដោយអង្គការសហប្រជាជាតិ នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៧ ។

- ការបញ្ជ្រាបចូលនៃយើងដ៏រ គឺជាដំណើរការប្រមូលទៅលើការជំពាក់ទាក់ទិនរបស់បុរស និងស្ត្រីនៃសកម្មភាពគម្រោងនានា រួមមានច្បាប់ គោលនយោបាយ វិកម្មវិធីនៅក្នុងតំបន់នានា និងនៅ គ្រប់កំរិតទាំងអស់ ។
- យុទ្ធសាស្ត្រក្នុងការបង្កើតកង្វល់ និងបទពិសោធន៍របស់ស្ត្រីព្រមទាំងបុរស ដែលជាផ្នែកបរិស្ថាននៃតំរូវការកិច្ច ប្រតិបត្តិការត្រួតពិនិត្យ ហើយនិងការវាយតម្លៃគោលការណ៍ និងកម្មវិធីនយោបាយទាំងអស់នៃសេដ្ឋកិច្ច និងវិស័យសង្គមដើម្បីនាំអោយស្ត្រី និងបុរសមានផលប្រយោជន៍ស្មើគ្នាហើយភាពមិនស្មើគ្នា គឺមិនចិត្តចេរ ទៀតទេ ។
- គោលដៅចុងក្រោយនៃការបញ្ជ្រាប គឺ ដើម្បីសំរេចអោយបាននូវសមភាពនៃយើងដ៏រ^(៧)

មានការខ្វះខាតនៃការយល់ដឹង នូវអ្វីដែលជាការបញ្ជ្រាបអត្ថន័យនៅក្នុងការអនុវត្តន៍ ហើយអ្វីដែល ត្រូវការតម្រូវដើម្បីអនុវត្តន៍នូវគំនិតនេះ ។ ការបញ្ជ្រាបមិនត្រឹមតែទាក់ទងទៅនឹងសមាហរណកម្មនៃកង្វល់ខាង យើងដ៏រក្នុងទិដ្ឋភាពទាំងអស់នៃការអភិវឌ្ឍការធ្វើផែនការដើម្បីធានាថាស្ត្រីនិងបុរសអាចចូលរួមគ្រប់ដំណើរការអភិវឌ្ឍន៍ និងទទួលបានប្រយោជន៍ស្មើគ្នារួមបញ្ចូលទាំងអន្តរាគមន៍ដ៏ជាក់លាក់របស់យើងដ៏រប្រសិនបើមានអត្ថប្រយោជន៍ ហើយនិងភាពមិនស្មើគ្នាក្នុងការបញ្ចេញយោបល់ ។

- ការបញ្ជ្រាបយើងដ៏រ គឺ ជាយុទ្ធសាស្ត្រជាស្ថាប័នមួយ ក្នុងបំណងផ្តល់នូវឱកាស និងសិទ្ធិស្មើគ្នា ដល់បុរស និងស្ត្រីជាអ្នកទទួលបានផលប្រយោជន៍ ជាអ្នកចូលរួម និងជាអ្នកធ្វើការសំរេចចិត្ត។ ការបញ្ជ្រាបយើងដ៏រសំដៅ លើដំណើរការនៃ៖
 - ការធ្វើសមាហរណកម្មនៃសមភាពយើងដ៏រនៅក្នុងដំណើរការរៀបចំគោលនយោបាយ កម្មវិធី គំរោងយន្តការស្ថាប័ននិងថវិកា
 - ការដោះស្រាយវិសមភាពនៃយើងដ៏រតាមរយៈវិធានការជាក់លាក់នៃយើងដ៏រសំរាប់ស្ត្រី បុរសឬទាំងពីរភេទ

⁷ ក្រុមប្រឹក្សាសង្គម និងសេដ្ឋកិច្ចអង្គការសហប្រជាជាតិ (ECOSOC) បានបញ្ជប់ការយល់ព្រម E/1997/L.30, p.2

ក្នុងសកម្មភាពប្រឆាំងនឹងការរើសអើង និងការប្រែប្រួល

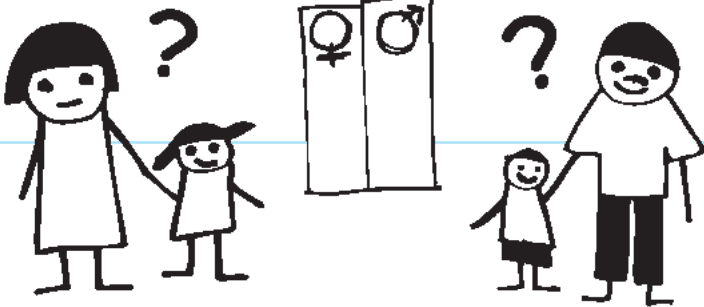
ការបញ្ចៀសយើងត្រូវការធ្វើឡើងនៅគ្រប់ដំណាក់កាលរៀបចំគោលនយោបាយ កម្មវិធី និងកំរិតគំរោងនៃវដ្ត នៃកម្មវិធី (រៀបចំ ធ្វើផែនការ អនុវត្ត តាមដាន និងវាយតម្លៃ ហើយគ្រប់ដំណាក់កាលគ្រប់វិស័យសកម្មភាពតាម រយមធ្យោបាយទាំងអស់ ។ គេត្រូវការសកម្មភាពលើ :

- ការអនុវត្តន៍នូវការវិភាគយើងដ៏រ ដោយមានទស្សនៈមួយដែលបង្ហាញភាពមិនស្មើគ្នារវាងបុរសនិងស្ត្រីដែល ត្រូវដោះស្រាយ ។
- ផ្តល់ឱកាសស្មើគ្នាដល់ជនគ្រប់រូបហើយអនុវត្តវិធានការជាក់លាក់នៃយើងដ៏រនៅពេលមានវិសមភាពដោយយក ស្ត្រីនិង ក្មេងស្រីជាគោលដៅដោយឡែក បុរសឬក្មេងប្រុសជាគោលដៅដោយឡែក ឬក្មេងប្រុសនិងក្មេងស្រី ស្ត្រីនិងបុរសទាំងអស់ គ្នាជាមួយទស្សនៈមួយដើម្បីបំបាត់វិសមភាពយើងដ៏រនិងការរើសអើងដែលកើតឡើង
- ការចាប់ផ្តើមដំណើរការក្នុង ការផ្លាស់ប្តូរស្ថាប័ន ក្នុងនីតិវិធី មានការសហការណ៍ ជាមួយ ផ្នែកយើងដ៏រ នៅក្នុងការធ្វើផែនការ ការធ្វើកម្មវិធី ការអនុវត្តន៍ ការត្រួតពិនិត្យ ការវាយតម្លៃ កម្មវិធី និងសកម្មភាព និងនៅក្នុងដំណើរការនៃស្ថាប័ន ។
- **ការផ្តល់សំលេងគាំទ្រចំពោះ កុមារី និង ស្ត្រី** បុរសនិងក្មេងប្រុសដោយបង្កើតនូវការចូលរួមរបស់ពួកគេ នៅកម្មវិធីផ្សេងៗ អង្គការនានា និងនៅក្នុងការធ្វើការសំរេចចិត្ត ជាមួយទស្សនៈមួយ ដើម្បីធានាថា ចំណាប់អារម្មណ៍ របស់ពួកគេ នឹងទទួលបានវិស័យ នឹងត្រូវបានគេ ពិចារណានៅក្នុងការងារអភិវឌ្ឍន៍ ។
- ការអនុវត្តន៍គំរោងថវិការ និងសវនកម្ម (ការជំរះបញ្ជី យើងដ៏រដោយមានការចូលរួម

៣.២.១ ការវិភាគបញ្ហាយើងដ៏រ

ការវិភាគបញ្ហាយើងដ៏រ គឺជាឧបករណ៍ដើម្បីវិភាគភាពផ្សេងគ្នា និងទំនាក់ទំនងរវាងកុមារី កុមារា បុរស និងស្ត្រី ។ ការវិភាគនេះ រួមមាន:

- ប្រមូលទិន្នន័យទាំងអស់ដែលមិនបានបញ្ចូល ឧទាហរណ៍ ការធ្វើអោយខុសច្បាប់ដោយភេទ និងការចែកចំណែក ថ្នាក់សំខាន់ៗដូចជា អាយុ, ប្រាក់, ចំណូល, ជាតិសាសន៍, សញ្ជាតិ ឬសាសនា ។
- បញ្ជាក់បង្ហាញភាពផ្សេងគ្នានៃយើងដ៏រ នៅកន្លែងធ្វើការ និងនៅក្នុងការរស់នៅ និងក៏ដូចជា ការបែងចែកពលកម្មនិង ការទទួលបាន និងគ្រប់គ្រងលើធនធាន និងអត្ថប្រយោជន៍ ។
- ដោយរកចំពោះតម្រូវការរស់កុមារី ស្ត្រី បុរស និងបញ្ហា និង ឱកាសនៅក្នុងទំនាក់ទំនងតម្រូវការចំណេះដឹង និងជំនាញ នានា ដែលត្រូវការលក្ខខណ្ឌការងារការ ការពារសង្គម ការទទួលខុសត្រូវចំពោះគ្រួសារ ការធ្វើការសំរេចចិត្តក្នុង នយោបាយនិងសេដ្ឋកិច្ច ។
- រកអោយឃើញបញ្ហានិងឱកាសនៅក្នុងបរិស្ថានដ៏ធំមួយ (ច្បាប់, ឥរិយាបថ ហើយនិង
- ពិនិត្យជាថ្មីនូវសមត្ថភាព របស់ស្ថាប័ននិងយន្តការដែលមានស្រាប់ដើម្បីទទួលបានភាពស្មើរវាងកុមារីកុមារា ស្ត្រី និងបុរស ហើយជំរុញអោយមានភាពស្មើគ្នានៃយើងដ៏រ ។

៣.២.២ សកម្មភាពច្បាស់លាស់នៃយើង

គោលនយោបាយយ៉ាងច្បាស់នៃយើង វិធានការ វិសកម្មភាពត្រូវការនៅពេលណាដែលកុមារ រឺក៏ស្ត្រី ជាពិសេសនៅក្នុងតួនាទី ដែលចាញ់ប្រៀប ។ សកម្មភាពបញ្ជាក់នៃយើង ត្រូវអោយមានការចាប់ អារម្មណ៍លើចំណែកនៃការពេញចិត្តទំរង់និង ដំណើរការ (អ្វី និងយ៉ាងដូចម្តេច ។

ក្នុងចំណែកនៃការពេញចិត្ត គ្រប់វិស័យនិងគ្រប់បញ្ហាដែលត្រូវដោះស្រាយមានភាពផ្សេងគ្នាពីប្រទេសមួយ ទៅប្រទេសមួយ ។ ទោះបីយ៉ាងនេះក៏ដោយកម្មវិធី និងវិធានការជាញឹកញយត្រូវបានគេត្រូវការក្នុង៖

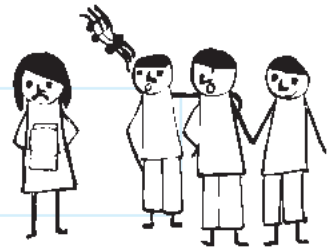

■ វិស័យនានា ឧស្សាហកម្ម និងមុខរបរដែលកុមារ និងស្ត្រីជាច្រើនដែលបានគេប្រទះឃើញ ឧទាហរណ៍ ការធ្វើ កសិកម្ម និងការធ្វើការផ្នែកមិនរៀបរយណាមួយ ការងារបំរើតាមផ្ទះ ការងារក្នុងប្រទេស ការងារជាស្រ្តីកសិកម្ម ផ្លូវភេទ និងការងារតាមរោងចក្រដេរស្បែកជើងនិង វាយនភ័ណ្ឌ ។

■ វិស័យឯកជន ដែលជាកន្លែងកុមារ និងស្ត្រី គឺអវត្តមានយ៉ាងជាក់ស្តែង (ឧស្សាហកម្មដែលពេញដោយ បុរស ធ្វើការ ដូចជា វិស្វកម្ម យន្តកម្ម កុំព្យូទ័រ បច្ចេកវិទ្យា ឬក៏ការងារជាច្រើនទៀតនៅគ្រប់កំរិតនៃការងារប្រតិបត្តិ ។

■ បញ្ហាដែលកម្មការនី និងកម្មករកុមារព្រួយបារម្ភជាពិសេសគឺ (តួនាទីក្នុងការបង្កើតកូន និងភាពទទួលខុសត្រូវ ការមានផ្ទៃពោះនៅវ័យជំទង់ ការគាំពារមាតានិងទារក អំពើហិង្សានៅតាមផ្ទះ នៅក្នុងកន្លែងការងារដូចជា ការយាយីផ្លូវភេទ ។

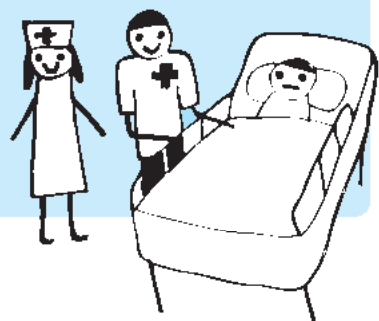
នៅក្នុងចំណែកនៃទំរង់ និង ដំណើរការ វិធានការ ជាក់ច្បាស់របស់យើង អាចរួមបញ្ចូល រឺក៏មានការបញ្ចូល គ្នានូវសេវាកម្មដូចខាងក្រោម ៖

■ សកម្មភាពស្របរឺក៏សកម្មភាពវិជ្ជមាន បានទៅដល់វិធានរៀបចំដើម្បីលុបបំបាត់ លទ្ធផល ដោយផ្ទាល់ និងដោយជាទូទៅវិធានការនេះ មានការបង្កើតគោលដៅរឺក៏កត្តាក្មេងប្រុសនិងបុរសនៅក្នុងកម្មវិធីផ្សេងៗ សកម្មភាពវិជ្ជមាន ត្រូវបានគេដឹងផង ជូនកាលការប្រើមធ្យោបាយសកម្មភាពនេះ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ សហគមន៍អន្តរជាតិ បានយល់ព្រមថា វិធានការសកម្មភាពវិជ្ជមាន គឺត្រូវគេធ្វើ យុត្តិកម្ម និងចាំបាច់ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំង នឹងឥទ្ធិពលនៃការរើសអើងភេទពីមុន និងជួយអោយស្ត្រីដើម្បី សំរេចអោយមានសមភាពពិតប្រាកដនៅក្នុងទិដ្ឋភាពការងារ ។ វិធានការសកម្មភាពជាវិជ្ជមានគួរ ៖

ការបណ្តុះអានុស្តូសំខាន់ត្រូវបានគេប្រយោលនាបច្ចុប្បន្ននៃការរើសអើង ។ សំរាប់ការ ចូលរួមរបស់ក្មេងស្រី ស្ត្រី សំរាប់អំឡុងពេលដែលបានផ្តល់ជូន ។ ដែរថា ជាការរើសអើងភេទដ៏ ជាក់លាក់ ។ នាំទៅរកកិច្ចពិភាក្សា រឺក៏ព្រឹត្តិការណ៍យ៉ាងក្តៅគគុក ។

- មានបំណងដើម្បីលុបបំបាត់ការរើសអើងភេទដែលចាញ់ប្រៀប ប៉ុន្តែមិនគួរបង្កើតការរើសអើងប្រឆាំងនិងភេទ ដ៏ទៃទៀតទេ ។
- បញ្ជាក់បង្ហាញពីតំបន់ជាក់លាក់ដែលជាលទ្ធផលបច្ចុប្បន្ននៃការរើសអើងភេទពីមុន អាចត្រូវបានគេបង្ហាញថាបានបង្អាក់ការសប្បាយរីករាយនូវសិទ្ធិដែលមានស្រាប់ ។
- ជាវិធានការបណ្តុះអានុស្តូដើម្បីលុបបំបាត់លទ្ធផលនៃការរើសអើងភេទពីមុន ។ នៅពេលមានតុល្យភាពការវាស់វែង គួរតែបញ្ចប់ ។

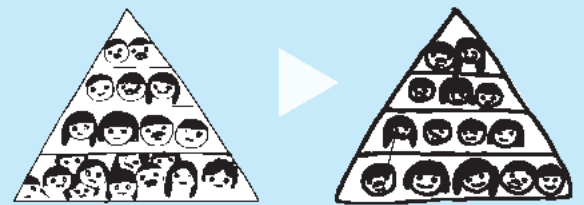

- សកម្មភាពជាក់លាក់ច្បាស់របស់ស្ត្រី គឺការធ្វើអន្តរាគមន៍យ៉ាងច្បាស់លាស់ដោយផ្ដោតគោលដៅចំពោះក្មេងស្រី និងស្ត្រីដែលនឹងអាចត្រូវការជាទំហំបំផុតនៅពេលណាមានការកំរិតបទដ្ឋានវិបល្លាសន៍និងបទដ្ឋានតំលៃពីការចូលរួមស្មើភាពគ្នារបស់ ស្ត្រីនៅក្នុងសកម្មភាពផ្សេងៗ ដែលទាក់ទងនឹងភេទទាំងពីរ ។ សកម្មភាពជាក់លាក់ច្បាស់របស់ស្ត្រី និងត្រូវបានគេប្រើប្រាស់ផងដែរ ដើម្បីធ្វើអោយស្ត្រីឈានទៅដល់ការអភិវឌ្ឍន៍និងពង្រឹងតំលៃខ្លួនឯងដែលទទួលស្គាល់ពីសង្គម ។ ដើម្បីរកអោយឃើញនូវបញ្ហានិងអភិវឌ្ឍន៍មធ្យមដើម្បីយកជ័យជំនះលើបញ្ហាទាំងនោះ ។
- សកម្មភាពជាក់លាក់ច្បាស់របស់បុរស ក៏ត្រូវការទំហំដែរ ពីព្រោះថា ការដាក់ទុនទាំងបុរសទាំងស្រីគឺសំខាន់ ណាស់ដើម្បីទទួលបានភាពស្មើគ្នានៃយើងដ៏រ ដោយមានការលើកឡើងពីបុរស គឺសំខាន់ជាពិសេស បុរសតែងតែមានអំណាចជាប្តីជាឪពុក និងជាអ្នកធ្វើការសំរេចចិត្តដែលត្រូវបានលើកទឹកចិត្តនិងប្តេជ្ញាដើម្បីទទួលយកទំនួលខុសត្រូវចំពោះ ភាពស្មើគ្នានៃយើងដ៏រ ក្នុងភាពដៃគូជាមួយស្ត្រី ។

៣.២.៣ ការផ្លាស់ប្តូរស្ថាប័ន

ភាពមិនស្មើគ្នានៃយើងដ៏រជាញឹកញាប់ណាស់ត្រូវបានគេបង្កើតនៅក្នុងដំណើរការអង្គភាពនានានិងយន្តការស្ថាប័ន ។ ដូច្នេះ ការផ្លាស់ប្តូរស្ថាប័នត្រូវបានគេអំពើរនូវអោយមានគំរោងស្ថាប័នការងាររចនាសម្ព័ន្ធ និងវិបល្លាសន៍នីតិវិធី និងដំណើរការដើម្បីបង្កើតបរិយាកាសរបស់អង្គការដែលដឹកនាំទៅនឹងការជំរុញអោយមានភាពស្មើគ្នានៃយើងដ៏រ ។ អង្គភាពការិយាល័យបច្ចេកទេសមានការតស៊ូចំពោះការផ្លាស់ប្តូរ និងជាញឹកញាប់មានប្រតិកម្មពិសុភាវ័ត្តិប្រឆាំងនឹងការផ្លាស់ប្តូរឆ្ពោះទៅរកទំនាក់ទំនងសមភាពយើងដ៏រ រួមទៀតដោយសារតែមានកង្វល់ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាយើងដ៏រ ។ ទោះយ៉ាងនោះក៏ដោយការព្រមព្រៀងរួមគ្នាគឺជាកត្តាដែល យើងដ៏រនិងបរិស្ថានដែលពោរពេញទៅដោយស្ត្រីនៅក្នុងអង្គភាពនានានិងដំណើរការស្ថាប័នធ្វើឱ្យអង្គភាពមានប្រសិទ្ធភាពកាន់តែច្រើនឡើងៗ ។

ដំណើរការនៃការបញ្ចៀបយើងដ៏រ នៅក្នុងប្រទេស និង អង្គការ តែងតែមានជំហានដូចខាងក្រោម ៖

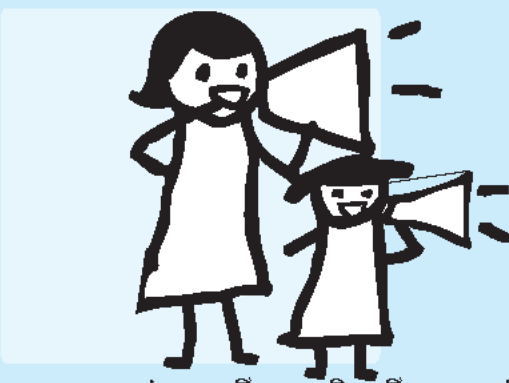
- ការទទួលនិងធានានូវឆន្ទៈនយោបាយជាក់លាក់ រដ្ឋត្រូវតែកំណត់អោយច្បាស់លាស់នូវសមភាពនៃយើងដ៏រ ដែល ជាជំហានមួយក្នុងចំណោមទិសដៅអភិវឌ្ឍន៍ ។ មានការជាប់ទាក់ទងគ្នាយ៉ាងខ្លាំងមួយរវាងឆន្ទៈ នយោបាយសំរាប់ការបញ្ចៀបយើងដ៏រនឹងចំណេះដឹងជាសាធារណៈនៃបញ្ហាសមភាពយើងដ៏រ ។ ការទទួល ខុសត្រូវសំរាប់អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រ ការបញ្ចៀបគឺជាប្រព័ន្ធទូលាយហើយនៅកំរិតខ្ពស់បំផុតក្នុងស្ថាប័ន ។ គួរមានយន្តការទទួលខុសត្រូវគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ដំណើរការត្រួតពិនិត្យ ។
 - ការបង្កើតច្បាប់អោយមានឱកាសស្មើគ្នានិងច្បាប់ប្រឆាំងអំពើរើសអើងភេទ ៖ ច្បាប់ស្មើសិទ្ធិគ្នាបំរើជាអ្នក ការពារប្រឆាំងនឹងការរើសអើងគឺមិនមែនចំនួនតិចតួចនៅក្នុងទីផ្សារការងារទេ ។ ច្បាប់នេះជាមូលដ្ឋានដ៏ចាំបាច់សំរាប់ការជំរុញអោយមានភាពស្មើគ្នា ។
 - ការយល់ព្រមដែលបានចែងយ៉ាងជាក់លាក់ស្តីពីគោលនយោបាយសមភាពនៃយើងដ៏រ និងវិធានការ ហើយ និងការបង្កើតកម្មវិធីវិភាគ និងនីតិវិធីមានគណនីភាពសំរាប់ជំរុញសមត្ថភាព រវាងបុរស និងស្ត្រី ដូចជាការកំណត់គោលដៅពេលវេលាដ៏ជាក់លាក់ការបង្កើតយន្តការស្ថាប័នការបង្កើតគំរោង ថវិកានៃយើងដ៏រ និង សវនកម្ម (ការជំរះបញ្ជី នៃយើងដ៏រ ។
- ចំពោះដំណើរការស្ថាប័នវាមានសារៈសំខាន់ណាស់ដើម្បី ៖
- ផ្តល់នូវការបង្កើនចំណេះដឹងនិងបណ្តុះបណ្តាល ទៅដល់បុគ្គលិកគ្រប់ជាន់ថ្នាក់ទាំងអស់
 - ធ្វើអោយបុគ្គលិកទាំងអស់មានគណនីភាព និងកសាងសមត្ថភាពរបស់ពួកគេ ដើម្បីអោយក្លាយទៅជា ភ្នាក់ងារប្រតិបត្តិឆ្ពោះទៅរកការសំរេចឱ្យបានសមភាពយើងដ៏រ នៅកន្លែងធ្វើការ ។
 - បង្កើតយន្តការដាច់ដោយឡែកដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ណែនាំផ្លូវនិងត្រួតពិនិត្យមើលផលប៉ះពាល់ចំពោះការបញ្ចៀប យើងដ៏រ និងសកម្មភាពជាក់លាក់នៃយើងដ៏រ ។
- សកម្មភាពទាំងនោះត្រូវបានប្រកាន់យកដោយប្រទេសមួយចំនួនពេញពិភពលោកដោយរួមបញ្ចូលទាំង ការបង្កើតនូវ ៖

- អ្នកជំរុញ និងអ្នកតាមដានដូចជាមន្ត្រីទទួលបន្ទុកស៊ើបអង្កេតលើការប្តឹងផ្តល់របស់សាធារណៈ រឺ គណៈកម្មាធិការ រឺ ក្រុមប្រឹក្សាសំរាប់ការពារប្រឆាំងទប់ទល់នឹងការរើសអើង ។
- យន្តការសមភាពនៃយើងដំណើរការ (របៀបរបបប្រចាំរដ្ឋបាល ដោយប្រើឧបករណ៍ និងធនធាន គ្រប់គ្រាន់ (ទាំងធនធានមនុស្សនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីប្រើឥទ្ធិពលលើគោលនយោបាយនៅគ្រប់កំរិតដែលធម្មតារួមមាន យន្តការស្ត្រីជាអ្នកដឹកនាំក្នុងជួរដឹកនាំនិងអ្នកជំនាញការយើងដំណើរការអង្គការសង្គមស៊ីវិល ។
- ការបែងចែកសហភាពឬក៏ជនបង្គោលនៅក្នុងក្រសួងនីមួយៗនៅកំរិតថ្នាក់ជាតិ និង វិមជ្ឈការ
- បង្កើតចំណុចរួមអនុវត្តឱ្យបានច្បាស់លាស់ក្នុងគោលនយោបាយទាំងមូលនិងវដ្តកម្មវិធីនៃអង្គការដែលពាក់ព័ន្ធដើម្បីឆ្លើយតបនឹងការជំរុញអោយមានសមភាពយើងដំណើរការ ។
- បង្កើតគោលដៅចំពោះការជ្រើសរើសបុគ្គលិក និងការជំរុញឆ្ពោះទៅរកការតំណាងដោយស្មើភាពគ្នារបស់ស្ត្រីឱ្យច្រើនទៀតជាពិសេសក្នុងភាពជាអ្នកដឹកនាំអង្គការឬអង្គភាព ។

៣.២.៤ ផ្តល់សំលេងដល់ក្មេងស្រី និង ស្ត្រី

កុមារី និងស្ត្រីចាំបាច់ត្រូវផ្តល់នូវឱកាសដើម្បីចូលរួម និងទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍យូរលើ មូលដ្ឋានស្មើភាពគ្នាជាមួយបុរស ។ ទាំងក្មេងប្រុស និងក្មេងស្រីត្រូវការជាចាំបាច់ នូវការសិក្សាវិជ្ជាក្មេង ចំពោះ ការសំរេចចិត្តដែលត្រូវធ្វើឡើងក្នុងភាពជាដៃគូរវាងបុរស និង ស្ត្រី ។

ដោយមានការរាប់បញ្ចូលស្ត្រីច្រើនទៀតនៅក្នុងអង្គការនានានិងនៅក្នុងដំណើរការនៅពេលធ្វើការសំរេចចិត្តមិនឆ្ពោះទៅរកគោលការយើងដំណើរការដោយស្មើភាពប្រវត្តិទេកម្មវិធីអង្គការនិងយន្តការស្ត្រីមិនមែនជាអ្នកជំរុញសមភាពយើងដំណើរការយ៉ាងណាក៏ដោយអទិភាពរបស់ស្ត្រីនឹងធ្លាក់ចុះទៅជាអ្នកជំរុញសមភាពសំរាប់ការផ្លាស់ប្តូរឱ្យមានទំនាក់ទំនងស្មើគ្នានៃយើងដំណើរការហេតុផលដ៏សមញ្ញមួយដែលពួកគេចែករំលែកទំនាក់ទំនងយើងដំណើរការនិងការជំរុញជាមួយស្ត្រីដទៃទៀត នៅក្នុងសង្គមរបស់ពួកគេ ។

ការចូលរួមរបស់បុរសស្មើភាពគ្នានិងស្ត្រី ក្នុងការធ្វើការសំរេចចិត្តជាធម្មតាមានន័យថា អត្រាចូលរួមរបស់ស្ត្រី ត្រូវការជាចាំបាច់អោយបង្កើនយ៉ាងរឹងមាំ នៅក្នុងកំរិតខ្ពស់នៃអង្គភាព ។ ចំពោះគោល បំណងនេះ អង្គភាពជាច្រើន បានទទួលយកគោលដៅមានពេលវេលាដាក់ច្បាស់មួយសំរាប់ការបង្កើនតុល្យភាពនៃ យើងដំណើរការ ក្នុងចំណោមបុគ្គលិករបស់ពួកគេ ។ ពេលដែលភាគរយនៃការចូលរួមរបស់ស្ត្រី និង ពីរផ្នែកទៅលើបញ្ហា វិស័យនានានិងការបង្កើតអោយមានយើងដំណើរការរហូតដល់ធ្វើអោយពួកគេជឿជាក់ឧទាហរណ៍ ការរួមបញ្ចូលស្ត្រីមួយ នាក់ ឬ ក៏ពីរនាក់តែប៉ុណ្ណោះ ការងារនេះនឹងមិនដំណើរការទេ ។

- ជាទូទៅតំណាងភាគរយរបស់ស្ត្រី រឺ បុរសគួរមានចំណាត់ថ្នាក់រវាង ៤០ និង ៦០ ភាគរយ ក្នុងក្រុម ចំរុះដើម្បីបង្ហាញអោយឃើញតុល្យភាពនៃមតិរបស់បុរស និងស្ត្រី ។
- ច្បាប់ជាមូលដ្ឋានដ៏សំខាន់មួយគឺ ធានានូវអាត្រាតំណាងនៃ៣០ភាគរយចំពោះភេទនីមួយៗ ជាអតិបរមា បើពុំនោះទេវាមានការលំបាកចំពោះអ្នកណាដែលនៅក្នុងមតិភាគតិចឱ្យទទួលនូវការគាំទ្រដ៏មានប្រសិទ្ធភាព

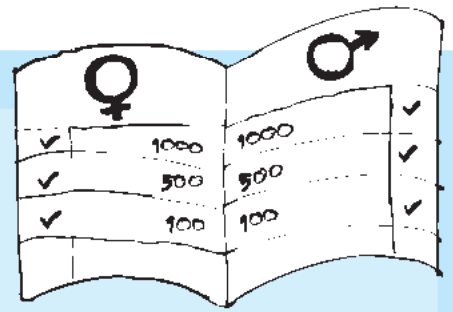
ប្រសិនបើស្ត្រីបានចូលរួមក្នុងសង្គមជាពលរដ្ឋ ថ្នាក់ទី២” រឺ ប្រសិនបើប្រពៃណីវប្បធម៌ វិក័តជាតំលាង ឯទៀតដែលបង្អាក់ការនិយាយទាក់ទងគ្នាដោយសេរីរវាងបុរសនិងស្ត្រីនៅទិសាស្រ័យនោះស្ត្រីមានការខ្មាស់អៀនខ្លាំងដើម្បីបញ្ចេញមតិរបស់ខ្លួនក្នុងចំណោមអ្នកស្តាប់ដែលលាយឡំ ។ ក្នុងករណីបែបនេះយន្តការដាច់ដោយឡែកចាំបាច់ត្រូវបង្កើតដើម្បីកំណត់អោយស្ត្រីនិងបុរសនៅទីដ៏ទៃពីគ្នាដើម្បីថាសំលេងរបស់ភេទទាំងពីរនេះអាចត្រូវបានលឺនិងយកមកគិតនិងដើម្បីបង្កើតភាពជឿទុកចិត្តរបស់ស្ត្រី ។

ឧទាហរណ៍ ប្រសិនបើសហគមន៍ត្រូវបំបែកចេញដោយឡែកដោយភេទវាអាចជាការចាំបាច់ដើម្បីបង្កើតគណកម្មាធិការអប់រំដាច់ ដោយឡែកមួយសំរាប់ស្ត្រីជាការបន្ថែមទៅលើគណកម្មាធិការ ឪពុក ម្តាយ ដែលមានរួចមកហើយប្រសិនបើគណៈកម្មាធិការដែលមានចុងក្រោយនេះគឺត្រឹមតែសំរាប់បុរស ឯស្ត្រីត្រូវតែមិនអនុញ្ញាតិអោយចូលរួមឬបញ្ចេញមតិនៅក្នុងគណកម្មាធិការដើម្បីជួយឪពុក ម្តាយបាននិយាយចំពោះការសិក្សារបស់កូន ។

៣.២.៥ ការរៀបចំគំរោងវិភាគ និងការវាយតម្លៃបញ្ជីយើង

វិភាគយើង : វិភាគយើង Gender Sensitive ឬវិភាគស្រ្តីសំដៅ ចំពោះដំណើរការ និងឧបករណ៍ ផ្សេងៗដែល១-វាយតម្លៃលើការប្រើគំរោង វិភាគក្នុងចំណែកផលប៉ះពាល់ខុសៗគ្នាលើគ្រប់វិធីសាស្ត្រផ្សេងៗគ្នានៃស្រ្តី និងបុរសគ្រប់វិធី និង ២ អនុញ្ញាតិអោយការរៀបចំគំរោងការប្រតិបត្តិ ឬការត្រួតពិនិត្យឡើងវិញ នៃសកម្មភាពជាក់លាក់នៃយើង ។

វិភាគយើង ឬវិភាគសំរាប់ស្រ្តីមិនមែនជាវិភាគដោយឡែកសំរាប់ស្រ្តីឡើយ ។ វិភាគ Gender-Sensitive គឺអំពី ការប្រែប្រួល គោលនយោបាយ និងការប្តូរចិត្តរបស់កម្មវិធីទៅកាន់ភាពស្មើគ្នានៃយើង ទៅក្នុងការសន្យាផ្តល់វិភាគ ទាំងក្នុងការបែងចែក និងអនុញ្ញាតិ សកម្មភាពជាក់លាក់នៃយើងយ៉ាងដូចជាដើម្បីអនុវត្តឱកាសស្មើភាពគ្នាឬក៏ច្បាប់ គ្មានការរើសអើង ។

គំរោងវិភាគយើងមាន :

- គ្មានការបែងចែកភេទ ផលប៉ះពាល់នៃការបញ្ចូលការងារវាយដោយឆ្លងកាត់គ្រប់ផ្នែក និងសេវាទាំងអស់
- ការរៀបចំផែនការនិងការអនុវត្តប្រតិបត្តិឡើងវិញ នៃការបែងចែកយើងជាក់លាក់ ។ ឧទាហរណ៍ គោលនយោបាយ និង ឱកាសស្មើភាព និងការបែងចែកនៅក្នុងសេវាកម្មរដ្ឋាភិបាលឬក៏កម្មវិធីពិសេស នៃការ ដាក់គោលដៅ ស្រ្តី ក្មេងស្រ្តី និងក្មេងបុរសឬបុរស ដើម្បីដោះស្រាយភាពមិនស្មើគ្នា ។

ការជម្រះបញ្ជីយើង : គឺជាការត្រួតពិនិត្យឡើងវិញឬក៏ជាការវាយតម្លៃនៃការអនុវត្ត របស់អង្គការមួយ ក្នុងការជំរុញអោយមានសមភាពនៃយើង ។ ការជម្រះបញ្ជីយើងមួយសម្រួលការរៀបចំជាលក្ខណៈបុគ្គល ឯកសារការងារ និងកិច្ចការ រៀបចំរបៀបប្រតិបត្តិយុទ្ធសាស្ត្រ ការបញ្ចៀបយើងអោយមានប្រសិទ្ធភាព ក្នុងគោលនយោបាយ កម្មវិធី និង រចនាសម្ព័ន្ធ របស់អង្គការមួយ ។

៣.៣ យុទ្ធសាស្ត្របែប តើត្រូវធ្វើអ្វី និងត្រូវធ្វើដូចម្តេច

ដើម្បីសម្រួលការអនុវត្ត នៃឧបករណ៍បញ្ចៀបការយើងខាងលើក្នុងកម្មវិធី និងគំរោងប្រឆាំងពលកម្មកុមារ និងការជួញដូរ យុទ្ធសាស្ត្រខាងក្រោមនេះអាចយកប្រើប្រាស់ដើម្បីយកបញ្ហាសមភាពយើងមកដាក់បញ្ចូលនៅគ្រប់កម្មវិធីនិងគំរោង ខ្នាតតូច និង កម្មវិធីសកម្មភាពប្រឆាំងនឹងពលកម្មកុមារ ។ អនុសាសន៍ផ្តល់ជូនខាងក្រោម គឺមានសុពលភាពផងដែរដើម្បីកែប្រែភាពពុំ ស្មើគ្នាដែលត្រូវបានប្រឈមមុខដោយក្រុមបន្ទាប់បន្សំផ្សេងទៀតដូចជាជនជាតិភាគតិច ឬជនជាតិភាគតិចដែលជឿសាសនាយ៉ាង មាំ ឬជនពិការ ។ ក្នុងករណីដូចនេះក្មេងស្រីនិង ស្រ្តីក្នុងចំណោមក្រុមទាំងនោះ ជាញឹកញាប់ត្រូវការលែងដោះស្រាយជាមួយនឹង ផលប៉ះពាល់នៃការរើសអើង គ្រប់ស្រទាប់វណ្ណៈ ។ ឧទាហរណ៍ ក្មេងស្រីម្នាក់អាចប្រឈមមុខនឹងការរើសអើងដោយសារ តែនាងនៅក្មេង ។ នាងជាស្រ្តីម្នាក់ដែលចំណាកស្រុកមកពីជនជាតិភាគតិចមួយដែលធ្វើការក្នុងវណ្ណៈទាបមួយដូចជាអ្នកបរិក្ខារផ្ទះ រឺក៏អ្នកបរិក្ខារភេទ ។

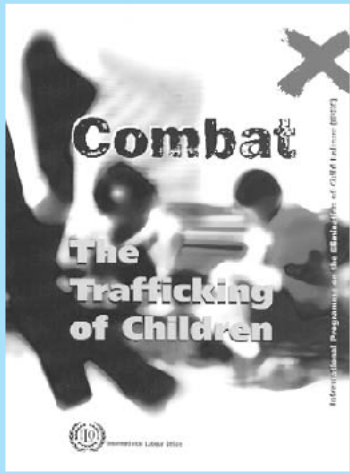
៣.៣.១ តើត្រូវធ្វើអ្វី

- ផ្តល់ឱកាសស្មើគ្នាដល់ជនគ្រប់រូប និងដោះស្រាយវិសមភាពយើងប្រសិនបើមានម្យ៉ាងវិញទៀតការបញ្ចូលទំហំយើង ដែលមានភាពជាក់លាក់នៅគ្រប់គោលនយោបាយនិងកម្មវិធីប្រឆាំងពលកម្មកុមារ ។ ដើម្បីប្រាកដថាក្មេងប្រុស និង ក្មេងស្រីទទួល អត្ថប្រយោជន៍ស្មើគ្នា ពីគោលនយោបាយ និង កម្មវិធីប្រឆាំងពលកម្មកុមារ សេចក្តីត្រូវការផ្សេងៗរបស់ កុមារ ឧបសគ្គ និង ឱកាសត្រូវការអោយគេយកមកពិចារណា ។ ប្រសិនបើក្មេងស្រី ឬ ក៏ម្តាយរបស់ពួកគេឬក៏ក្មេង ប្រុស និងបុរសមិនទទួលបានផលប្រយោជន៍ទេ វិធានការពិសេស ៗ ត្រូវការជាចាំបាច់ ដើម្បីដោះស្រាយ បញ្ហាស្ថានភាពរបស់ពួកគេ ដើម្បីជំរុញដំណើររបស់ពួកគេ ដើម្បីអោយ ពួកគេអាចចូលរួម និង ទទួលបានផលប្រយោជន៍ ពីកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ស្មើគ្នា ។

កម្មវិធីអន្តរជាតិស្តីពីការលុបបំបាត់ពលកម្មកុមារ (IPEC របស់អង្គការពលកម្មអន្តរជាតិ (ILO បានប្រើយុទ្ធសាស្ត្រការបញ្ជាបយើងដំរី ដែលមានចែងយ៉ាងជាក់លាក់នៅក្នុងកម្មវិធីរបស់ខ្លួននៅឆ្នាំ ២០០១ ។ វាបានរកឃើញក្មេងស្រីដែលធ្វើការជាក្រុមគោលដៅអទិភាព ។ ការអនុវត្តផែនការមានសមភាពយ៉ាងដូច តទៅ :

- ការបង្កើតភាពយល់ដឹង និងការកសាងសមត្ថភាពរបស់បុគ្គលិក IPEC និងដៃគូក្នុងបែបបទរួមគ្នាជាច្រើន មួយ ពាក់ព័ន្ធនឹង យើងដំរីក្នុងសកម្មភាពតំរោង ។
- ការកែលម្អមូលដ្ឋានចំណេះដឹងដោយផ្អែកលើយើងដំរី និងពលកម្មកុមារតាមរយៈការស្រាវជ្រាវ ការវិភាគ យើងដំរី នៃប្រតិបត្តិការតាមទីវាល និងអភិវឌ្ឍន៍ឧបករណ៍បញ្ជាបយើងដំរី ចំពោះដៃគូរបស់ IPEC
- ការបង្កើនមានប្រសិទ្ធភាពការត្រួតពិនិត្យនិងការវាយតម្លៃចំពោះការបង្កើតតំរោងឆ្លើយតបឱ្យ មានប្រសិទ្ធភាពលើយើងដំរី
- ការធានានូវយុទ្ធសាស្ត្រដ៏ប្រាកដមួយសំរាប់តំរោងថវិការលើយើងដំរី : ការរកឃើញមូលនិធិសំរាប់ សមាសភាពនៃយើងដំរីនៅក្នុងឯកសារកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍តំរោងការងារនិងការបង្កើតឡើងជាផ្នែកលើទំហំយើងដំរី និងការ រួមបញ្ចូល ការបញ្ចៀបនៃយើងដំរី ក្នុងតំរោងថវិការបស់ IPEC ។

■ ការជ្រើសរើសយកការព្រួយបារម្ភបញ្ហារបស់សមភាពយើងដំរី ដើម្បីយកមកពិចារណានៅឯតំណាក់កាលដំបូងបំផុត នៃវដ្តកម្មវិធីនិងនៅកំរិតខ្ពស់បំផុតនៃការចងក្រងគោលនយោបាយការបង្កើតកម្មវិធី និង ការបង្កើតតំរោងថវិការ ។ ពិតមែនហើយការព្រួយបារម្ភពីភាពស្មើគ្នានៃយើងដំរីអាចនឹងត្រូវបានគេដោះស្រាយក្រោយពីវដ្តនៃតំរោងនៅពេលដែលអ្នកអនុវត្តន៍តំរោងរកឃើញថាមានបញ្ហាទំនាក់ទំនងយើងដំរីកើតមានឡើង ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ វាមានតម្លៃស្មើដើម្បីបញ្ចូលការព្រួយបារម្ភសមភាពផ្នែកយើងដំរីនៅក្នុងដំណាក់កាលដំបូងនៃការធ្វើផែនការនិងការរៀបចំតំរោងនៅពេលដែលកម្មវិធីនិងថវិការកំពុងរៀបចំដោយអ្នកអនុវត្ត និង យល់ព្រមដោយអ្នករៀបចំគោលនយោបាយ ។

Juan samovia ដែលជាអគ្គនាយកប្រតិបត្តិទូទៅនៃអង្គការ ILO បានថ្លែងក្នុងសន្ទនាថាទៅថ្ងៃបុណ្យសិទ្ធិ នារីអន្តរជាតិថ្ងៃទី ០៨ ខែមីនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ នៅទីក្រុងស៊ីណៃវ៉ា ខ្ញុំបានក្លាយមកជាអ្នកជួយគាំទ្រដ៏ពិតប្រាកដម្នាក់នៃសមភាពយើងដំរី មិនមែនសំរាប់តែហេតុផលនៃគោលការណ៍ដែលខ្លួនផ្តល់សមតែល្មមគ្រប់គ្រាន់នោះទេ ប៉ុន្តែក៏សំរាប់មូលហេតុដែលមានកម្មវិធីផងដែរ..... ការជំរុញអោយមានសមភាពនៃយើងដំរី វាមិនគ្រាន់តែ ជារឿងរ៉ាវដែលត្រឹមត្រូវ ដែលត្រូវតែធ្វើប៉ុណ្ណោះទេ វាគឺជារឿងរ៉ាវដ៏ល្អឆ្លាត ដែលត្រូវធ្វើផងដែរ ” ។ ភ្លាមៗ បន្ទាប់ពីចូលកាន់ការិយាល័យនៅខែមីនា ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៩អគ្គនាយកប្រតិបត្តិរបស់ ILO បានធ្វើសច្ចា ប្រនិធានសន្យាយ៉ាងមុតមាំនឹងផ្តល់សមភាពនៃយើងដំរី និងការបញ្ចៀបយើងដំរី ដើម្បីសំរេចគោលដៅនៃសមាហរណកម្មយើងដំរី នៅក្នុងតំបន់គោលនយោបាយ ៣ របស់ILO :

- ការតំណាង : ធ្វើអោយប្រសើរឡើង នូវតុល្យភាពនៃបុគ្គលិក វិជ្ជាជីវៈក្នុងក្របខ័ណ្ឌ ILO ឆ្ពោះទៅកាន់គោលដៅ ៥០% ជាស្រ្តីក្រោយឆ្នាំ ២០១០ និង បង្កើតឡើងនូវទីកន្លែងការងារដែលស្ថិត មុតដូចគ្រួសារថែទាំទៀត ។
- បញ្ជីរដ្ឋសារសមភាពនៃយើងដំរី ត្រូវបានបញ្ចូលរួមគ្នានៅក្នុងគ្រប់ការងារបច្ចេកទេសសកម្មភាពគាំពារនិងប្រតិបត្តិរបស់ILO ។
- រចនាសម្ព័ន្ធនៅគ្រប់ផ្នែកទាំងអស់ គឺត្រូវបានតំរូវអោយធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍និងពង្រឹងការរៀបចំស្ថាប័ន ដើម្បីធ្វើការបញ្ជាបយើងដំរីអោយមានប្រសិទ្ធភាពនៅក្នុងការងាររបស់ពួកគេ : បញ្ហាយើងដំរី នឹងត្រូវបាន បញ្ចូលរួមគ្នា ទៅក្នុងយន្តការច្នៃនិងយន្តការមានស្រាប់ ដើម្បីការរៀបចំកម្មវិធី ការប្រតិបត្តិ ការត្រួតពិនិត្យ និងការវាយតម្លៃ ។

- សកម្មភាពប្រឆាំងនឹងការជួញដូរពលកម្មកុមារអាចទទួលបានជោគជ័យប្រសិនបើសកម្មភាពនោះរួមមានយុទ្ធសាស្ត្រដោះស្រាយទាំងតំរូវការជាក់ស្តែងនិងតំរូវការយុទ្ធសាស្ត្រយើងដ៏រួមរស់អ្នកទទួលបានផលប្រយោជន៍មាននៅក្នុងកម្មវិធី។ កម្មវិធីនីមួយៗមានចរិតលក្ខណៈជាក់លាក់របស់ខ្លួនអាស្រ័យលើតំរូវការនិងស្ថានភាពរបស់ក្រុមគោលដៅ។ ចំពោះហេតុផលនោះអ្នករៀបចំកម្មវិធីនិងអ្នកអនុវត្តត្រូវស្តាប់និងមើលហើយត្រូវប្រុងប្រៀបជាជំហានក្នុងការរក វិសមភាពយើងដ៏រួមរស់ដែលបង្កាក់ដំណោះស្រាយដោយជោគជ័យនៃបញ្ហាការជួញដូរពលកម្មកុមារ។ ឧទាហរណ៍ ការ កំហិតតាមផ្លូវច្បាប់និងការអនុវត្តកាត់ពន្ធនិងការទទួលបានរបស់ស្ត្រីក្នុងការទទួលបានដីធ្លីនិងទ្រព្យសម្បត្តិឯទៀត អាចជាឧបសគ្គក្នុងការបង្កើនប្រាក់ចំណូលរបស់ស្ត្រី។ បញ្ហាពាក់ព័ន្ធយើងដ៏រួមរស់ទៀតដូចជាការធ្វើផែនការគ្រួសារ ភាពមានគំរូក្នុងវ័យជំទង់ និងអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារក៏អាចជាកត្តាអន្តរាគមន៍សំខាន់ៗដែលត្រូវដោះស្រាយក្នុងការ រៀបចំកម្មវិធីប្រឆាំង នឹងការជួញដូរពលកម្មកុមារ។

សមាគមរៀបចំផែនការភាពជាដឹកនាំកម្ពុជាប្រទេសថៃ (PPAT) ជាទីភ្នាក់ងារដៃគូរួមរស់របស់គំរោង អនុតំបន់មេតង្គរបស់ ILO ស្តីពីការជួញដូរស្ត្រីនិងកុមារ(TICW) ក្នុងប្រទេសថៃបានផ្តល់ការអប់រំនិងបណ្តុះបណ្តាលដល់ស្ត្រីនិងក្មេងស្រីក្នុងសហគមន៍អំពើសុខភាពបន្តពូជ (រួមមានផែនការគ្រួសារនិង HIV/AIDS) សិទ្ធិមានកូនចៅ ការមិនចង់មានគំរូ និងអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ យុទ្ធសាស្ត្ររបស់PPAT ដើម្បីជំរុញសមភាពយើងដ៏រួមរស់និងសិទ្ធិមានកូនចៅរួមមាន៖

- ការផ្តល់ការអប់រំសុខភាពបន្តពូជនិងសេវាកម្មដល់ស្ត្រីក្នុងសហគមន៍
- ការជំរុញឱ្យមានការចូលរួមរបស់សហគមន៍ក្នុងការផ្តល់អំណាចដល់ស្ត្រីឱ្យបានទទួលសេវាកម្មសុខភាព បន្តពូជ
- លើកទឹកចិត្តបុរសឱ្យចូលរួមក្នុងការអប់រំ និងពិគ្រោះយោបល់អំពីសុវត្ថិភាពនៃសុខភាពបន្តពូជ
- ផ្តល់ការអប់រំខាងផ្លូវភេទនិងជំរុញសុវត្ថិភាពនៃសុខភាពបន្តពូជក្នុងចំណោមប្រជាជនវ័យក្មេង

ដើម្បីធានាការបង្ហាញអោយមានភាពស្មើគ្នានៃភាពតំណាង និងការចូលរួមយ៉ាងសកម្មរបស់ស្ត្រី និង បុរស គ្រប់កំរិតទាំងអស់ និងជាពិសេសនៅក្នុងការសម្រេចចិត្ត និងយន្តការផ្សេងៗ នៅគ្រប់ វដ្តនៃគំរោង ។ ឧទាហរណ៍ នៅពេលធ្វើផែនការ ការរៀបចំគំរោងការអនុវត្តន៍ ការត្រួតពិនិត្យ និងការវាយ តម្លៃនៃកម្មវិធី ត្រូវមានការពិគ្រោះជាមួយអ្នកជំនាញយើងដ៏រួមរស់និងអង្គការស្ត្រីជាច្រើន និងធ្វើការប្រមូលផ្តុំ តួនាទីរបស់ស្ត្រីដែល ជាតំរូវដែលអាចធ្វើទៅបាន ។

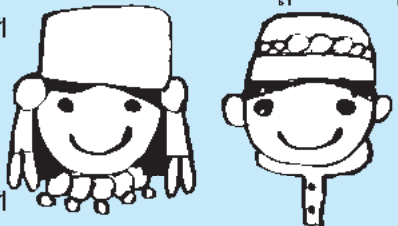

- អនុវត្តន៍ការវិភាគផ្នែកយើងដ៏រឹងមាំ និងដើម្បីបំបែកទិន្នន័យសំខាន់ៗទាំងអស់ ដែលទាក់ទងទៅនឹងពលកម្មកុមារ ដោយភេទ មុនពេលចាប់ផ្តើមអន្តរាគមន៍ណាមួយនោះ ។ ដំណើរការនៃការចាប់ផ្តើមនៃកម្មវិធីថ្នាក់ជាតិ IPEC ចាប់ផ្តើម ដោយស្វែងរកទីកន្លែងដែលមានការទាក់ទងនឹងពលកម្មកុមារ និងកំរិតនៃ ទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរ នៃពលកម្មកុមារ ។ នៅពេលធ្វើការសម្រេចចិត្តរៀបចំកម្មវិធី IPEC ការស្រាវជ្រាវជាលើក ដំបូង និងវិភាគតម្រូវការ គួរតែត្រូវធ្វើឡើង ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច និងសកម្មភាពមិនមែនសេដ្ឋកិច្ចនៃកុមារពីអាយុ៥ឆ្នាំឡើងទៅ ។ កំរិតការពាក់ព័ន្ធក្នុងការងារផ្ទះភាពខុសគ្នាដែលអាចកើតមានចំពោះក្មេងប្រុស និងក្មេងស្រី និងតម្រូវការរបស់ពួកគេ ជំរើសយុទ្ធសាស្ត្រដោះស្រាយបញ្ហា និងឱកាស ។ ព័ត៌មាននេះអាចត្រូវបានប្រមូលផ្តុំ ពីប្រភពជាច្រើន ប៉ុន្តែគួររួមបញ្ចូលការពិភាក្សា និងបទសម្ភាសជាមួយ ក្មេងប្រុស និងក្មេងស្រី ដោយពួកគេផ្ទាល់ និងឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេ ។

បណ្តាញការងារអភិវឌ្ឍន៍របស់ប្រជាជនតំបន់ខ្ពង់រាប (HPDN មានគោលបំណងលើកកម្ពស់សមភាពនៃ កុលសម្ព័ន្ធជនជាតិភាគតិចតាមតំបន់ភ្នំ ក្នុងប្រទេសថៃ ។

ការវិភាគលើបញ្ហាបានអនុវត្តន៍មុនពេលចាប់ផ្តើមនៃសកម្មភាព បញ្ហាញអោយដឹងនូវបញ្ហាសំខាន់ៗមួយចំនួន ដែលរួមមានកង្វះឋានៈផ្លូវច្បាប់នៃកុលសម្ព័ន្ធជនជាតិភាគតិចតំបន់ភ្នំប្រមាណមួយលាននាក់ នៅក្នុងប្រទេស ថៃដែលចំនួន ៣៥០.០០០នាក់ត្រូវបានគេចាត់ទុកជាជនបរទេស រីឯជនអន្តោប្រវេសន៍ ខុសច្បាប់ហើយ ២៥០.០០០នាក់ ដែលគ្មានរដ្ឋ ស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់ប្រទេសថៃ ។ ការរើសអើងនៅក្នុងច្បាប់ចំពោះការអនុវត្តន៍ និងការបដិសេធពិការអភិវឌ្ឍន៍ ស្ត្រីនិងក្មេងស្រីគឺងាយទទួលនូវការកេងប្រវ័ញ្ចជាពិសេស ។ យោងទៅតាម ការវិភាគនេះ (HPDN បានរៀបចំគម្រោងការអន្តរាគមន៍ ជាយុទ្ធសាស្ត្រនៅឯក្រុមសហគមន៍ និងកំរិត បណ្តាញការងារដោយផ្ដោតលើយុវវ័យ និងស្ត្រី ។ សមាសភាពពីរយ៉ាងសំខាន់នៃការអន្តរាគមន៍បង្កើនដំណើរការសិក្សាក្នុងសហគមន៍និងការកសាងសមត្ថភាព របស់ក្រុមនិងបណ្តាញការងារ ។

- **បង្កើនដំណើរការសិក្សា** វេទិកាស្ត្រី និង ជំរុំវប្បធម៌
- **ការកសាងសមត្ថភាព** ក្រុមប្រឹក្សាយុវជនភាគតិច នៅកំរិតសហគមន៍ជំរុំយុវវ័យ នៅកំរិតបណ្តាញការ ងារ និងសក្តានុពលភាគតិច នៅកំរិតតំបន់ ។

- វិស័យដែលជាទិសដៅ ដែលជាកន្លែងក្មេងស្រីជាច្រើនត្រូវបានគេរកឃើញកំពុងតែធ្វើការ ក្មេងស្រីជាញឹកញាប់ត្រូវបានគេចាប់អារម្មណ៍នៅក្នុងផ្នែកជាច្រើននិងមុខរបរដែលប្រឈមមុខ និងគ្រោះថ្នាក់ខ្ពស់នៃកេងប្រវ័ញ្ចពលកម្មកុមារ ។ ពួកគេមានវត្តមានជាតំណាងនៅក្នុងការងារជាស្រីពេស្យានិងការងារតាមផ្ទះ និងទំរង់ផ្សេងទៀតនៃជនរងគ្រោះពីការជួញដូរ ។ ការងារគ្រោះថ្នាក់ដ៏គួរអោយព្រួយបារម្ភនិងការជួញដូរវាមានភាពពិបាកណាស់ក្នុងការទៅជួបក្មេងស្រីទាំងនោះ ។ កម្មវិធីពិសេសនេះបាននាំទៅដល់ការការពារនៃការរំលោភលើពលកម្មកុមារប្រភេទនេះ ។ លើសពីនេះទៅទៀតការធ្វើសមាហរណកម្មគំរោងវាត្រូវការដើម្បីដកចេញពួកគេពីការងារ និងការផ្តល់ដល់ពួកគេនិងគ្រួសាររបស់ពួកគេជាមួយជំរើសផ្សេងៗ ។

កម្មវិធី Kasamahay ផ្តល់មូលនិធិដោយ វេទិកា Visayan (Visayan Forum Foundation ក្នុងប្រទេសហ្វីលីពីនជួយ កុមារ បំរើការតាមផ្ទះទាំងក្នុងប្រភពក្នុងគោលដៅ សហគមន៍ ពី Visayo និង Mindanao ដល់ Manila ។ កម្មវិធី Kasambahy ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ២០០១ ប្រកាន់យកវិធីសាស្ត្រ បីមុខព្រួយគឺ ៖

- **សេវាកម្មផ្ទាល់**- រួមមាន ទីលំនៅបណ្តោះអាសន្ន ទំហំសន្តិសុខសង្គម និង ឱកាសទទួលការសិក្សា ត្រូវបានគេផ្តល់ឱ្យជាង ៥.០០០ CDWS ដែលភាគច្រើននៃពួកគេជាក្មេងស្រី ។
- **ការរៀបចំ**-ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៩ វេទិកា Visayan (Visayan Forum) បានជួយបង្កើត SUMAPI (សមាគមន៍នៃការទាក់ទងគ្នា នៃកុមារបំរើការតាមផ្ទះនៅប្រទេសហ្វីលីពីន ។
- **ការតស៊ូមតិ**-Kasambahy អំពាវនាវអោយមានការចាប់អារម្មណ៍ និង សកម្មភាពចំពោះស្ថានភាពដ៏អាក្រក់ចំពោះ កុមារបំរើតាមផ្ទះតាមរយៈការ បញ្ចុះបញ្ចូលនិងការចូលរួមវិភាគទានចំពោះកិច្ចការពារពលកម្មក្នុងច្បាប់ សំរាប់ការងារតាមផ្ទះ និងការគាំទ្រជាស្ថាប័នដល់ CDW ក្នុងកម្មវិធីជាតិ ។

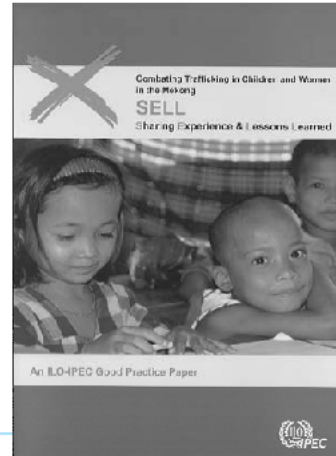
■ ការកំណត់ក្រុមគោលដៅពលករកុមារដែលមើលមិនឃើញភាគច្រើននៃពួកគេជាក្មេងស្រី ដែលប្រើវិធីសាស្ត្រ ជាក់លាក់ជា តំបន់និងគ្រួសារ ។ ជាញឹកញយ វាច្រើនកើតមានឡើងនៅតាមទីជម្រក ដែលកំពុង តែឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហាពលកម្មកុមារ បស់ពួកគេដោយចង់ដោះស្រាយនូវបញ្ហារបស់អ្នកផ្តល់ពលកម្មកុមារជាច្រើន ដែលមិនអាចមើលឃើញជាលើកដំបូង ទោះបីជាពួកគេមិនមានការទាក់ទងនៅក្នុងទំរង់អាក្រក់បំផុតនៃពលកម្មកុមារក៏ដោយ ។ នៅក្នុងកាលទេសជាច្រើន មានក្មេងប្រុស និងបុរស ជាច្រើននៅ ក្នុងសង្គម ការងារទូទៅ ដែលធ្វើការនៅក្នុងកន្លែងសាធារណៈ រីឯកុមារី និងស្ត្រី ធ្វើការនៅក្នុងផ្ទះឯកជន ដែលគេជួលអោយបំរើ ឬក៏កន្លែងធ្វើការផ្សេងៗទៀត ដែលលាក់កំបាំងពីភ្នែកសាធារណៈជន ។ នៅក្នុងកាលៈទេសៈផ្សេងទៀត មានការអំពាវនាវអោយមានការលុបបំបាត់ពលកម្មកុមារតែ នៅក្នុងឧស្សាហកម្ម ឬកន្លែងការងារជាក់លាក់តែប៉ុណ្ណោះ ។ ជាថ្មីម្តងទៀត ដំណោះស្រាយមួយពេលៗនឹងមិនឆ្ពោះទៅរកលទ្ធផល ជានិរន្តរ៍បានទេ និងអាចនាំឆ្ពោះទៅរកភាពមិនស្មើគ្នាថែមទៀត ក្នុងចំណោមអ្នកដែលទទួលផលដែលរំពឹងទុក ។ វាអាចនឹងមានប្រយោជន៍ និងជូនកាលថាបាច់ ត្រូវចាប់ផ្តើមដោះស្រាយនូវបញ្ហាពលកម្មកុមារ នៅក្នុងផ្នែកជាក់ច្បាស់ណាមួយ ឬ មុខរបរនៅក្នុងតំបន់ ភូមិសាស្ត្រណាមួយ ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយវាចាំបាច់ត្រូវមានមធ្យោបាយយូរអង្វែង និងដោះស្រាយនូវការរំលោភ ពលកម្មកុមារទាំងអស់នៅក្នុងតំបន់នេះ ។ ឧទាហរណ៍ ដោយការកំណត់គោលដៅលើកម្មករជាក្មេងស្រី ដោយរាប់ បញ្ចូលទាំងបងប្រុសរបស់ពួកគេធ្វើការ នៅក្នុងឧស្សាហកម្ម វិស័យកសិកម្ម រឺ ការងារដែលបានដាក់គោលដៅស្ថិត នៅក្រោមកម្មវិធី ។

■ ការកែតម្រូវនៃភាពមិនស្មើគ្នា ក្នុងមធ្យោបាយដែលឱ្យក្មេងស្រី និងស្ត្រីអាចទទួលបានការអប់រំនិងការបណ្តុះបណ្តាលមាន គុណភាព ។ សិទ្ធិទទួលបានការចូលរួមស្មើគ្នារបស់ក្មេងប្រុស និងក្មេងស្រី ដើម្បីទទួល បានការអប់រំ និងការបណ្តុះបណ្តាលមាន គុណភាព នៅក្នុងជំនាញដែលអាចរកការងារបាន វាជាឧបករណ៍ដ៏សំខាន់បំផុតសំរាប់ប្រឆាំងពលកម្មកុមារ ។ ក្រៅពីការ បង្កើនសិទ្ធិរបស់ក្មេងស្រីទទួលបានការអប់រំ និងការបណ្តុះបណ្តាលការចាប់អារម្មណ៍ដ៏សំខាន់គួរផ្តោតលើគុណភាពនៃកម្មវិធី ក៏ដូចជាតម្រូវការក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងការបែងចែកភេទក្នុងទិដ្ឋភាពការងារ ។ មានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការរៀបចំ រូបភាពជាវិជ្ជមាននៃក្មេងស្រី ស្ត្រី ក្មេងប្រុស ហើយធ្វើជាបណ្តាញដល់ក្មេងស្រីនិងក្មេងប្រុសឱ្យចូលរួមក្នុងការបណ្តុះបណ្តាល ពហុជំនាញដែលរៀបចំឱ្យភេទទាំងពីរដើម្បីធ្វើការងារផលិត ។ ការអប់រំដល់ស្ត្រីនិងបុរសវាមានសារៈសំខាន់មិនសំរាប់តែពួក គេប៉ុណ្ណោះទេវាថែមទាំងជួយឱ្យពួកគេអាចមើលថែរក្សាកូនចៅរបស់គេដោយសមរម្យទៀតផងការអប់រំដល់ស្ត្រីជាពិសេស បានបង្ហាញដើម្បីធ្វើអោយមានការចំណេញខ្ពស់នៃការវិនិយោគលើការបង្កើនឡើងនូវសុខុមាលភាពគ្រួសាររបស់ពួកគេ ។

គំរោងការអនុវត្តបន្តនូវមេត្តា របស់អង្គការ ILO ស្តីពីការជួញដូរកុមារ និង ស្ត្រី (TICW ក្នុងខេត្ត Yunnan នៃប្រទេសចិន ត្រូវបានអនុម័តជា Cascade training method ក្នុងការជំរុញអោយមាន សមភាពនៃយើងដ៏ ក្នុងការសិក្សាដែលជាផ្នែកមួយនៃកម្មវិធីជួញដូររបស់ខ្លួននៅក្នុងតំបន់គោលដៅ ដែល ក្មេងប្រុសជាញឹកញាប់ ត្រូវបានផ្តល់អាទិភាពអោយចូលរៀន ។ ដៃគូក្នុងការប្រតិបត្តិការងារស្តីពី TIC-YANNAN ការិយាល័យ អប់រំក្នុងខេត្ត Jiangcheng និង Menghai បានបណ្តុះបណ្តាលនាយក ១៣៥ នាក់ នៅសាលាបឋមសិក្សា និងអនុវិទ្យាល័យដែលពួកគេអាចបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀនបាន ៤៧៥ នាក់ ហើយដែល ផ្ទេរការបណ្តុះបណ្តាលដល់សិស្ស ១៣.០០៩ នាក់ ។ នៅក្នុងសមាគមន៍ដែលជាគោលដៅ ក្រុមអ្នកស្ម័គ្រចិត្ត ៤៨ នាក់ ធ្វើការជាមួយឪពុកម្តាយ ដែលទទួលបានព័ត៌មានពីកូនរបស់ពួកគេពីសាលា ។

បញ្ជីសំនួរ pre- and post-training បានបង្ហាញថាការដឹងស្តីពីសមភាពនៃយើងដ៏ បានកើនឡើងក្នុង ចំណោមសិស្ស គ្រូបង្រៀន និងប្រជាជននៅក្នុងសហគមន៍ ។ ការចុះឈ្មោះចូលរៀន របស់ក្មេងស្រីបានកើនឡើង ហើយគ្រូបង្រៀនបានយក ចិត្តទុកដាក់ទៅលើការសិក្សា និងការបង្រៀនអំពីការ ជំរុញអោយមានសមភាព យើងដ៏ ។ ការផ្លាស់ប្តូរ មួយចំនួនលើអកប្បកិរិយា ត្រូវបានសង្កេតឃើញដែរ ។ ជាឧទាហរណ៍ : ក្មេងប្រុស បានចាប់ផ្តើមបោសកំរាលឥដ្ឋហើយនៅក្នុងគ្រួសារ ខ្លះម្តាយនិងកូនស្រីត្រូវបានគេអនុញ្ញាតអោយអង្គុយទទួលទានអាហាររួមគ្នាជាមួយនិង ឪពុក និងកូនប្រុស ដែលពីមុនស្រីត្រូវបានដាច់ដោយឡែក ឬក្រោយពីបុរសព្យាបាល ។

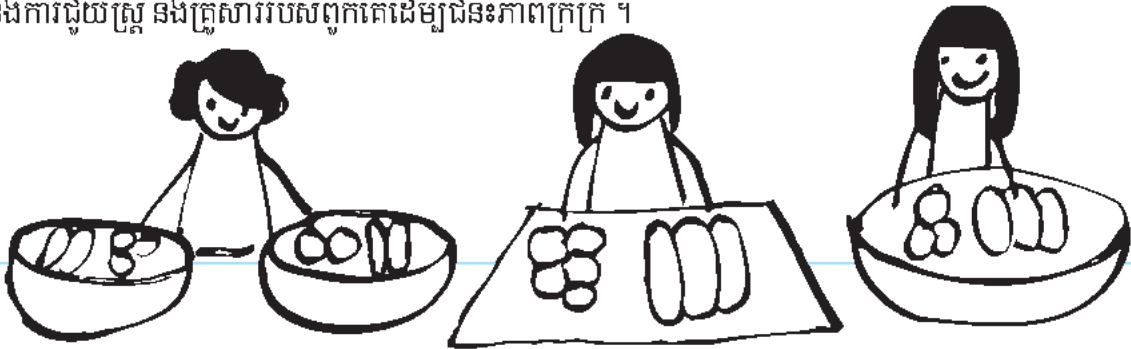

- ការកំណត់ក្រុមគោលដៅដែលក្រីក្របំផុត និងក្រុមគ្រួសារដែលងាយរងគ្រោះ ។ ភាពក្រីក្របណ្តាលមកពីកង្វះខាត នៃសិទ្ធិអាច ទទួលបាន និងសិទ្ធិគ្រប់គ្រងធនធានមនុស្ស និងធនធានហិរញ្ញវត្ថុ ឧបករណ៍ និងព័ត៌មាន ។ ការតក់កាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ គឺជាការ ព្យាយាមដ៏តឹងតែងមួយប្រឆាំងនឹងពលកម្មកុមារ ។ ជាទូទៅវាមាន ការពិបាកបំផុតដើម្បីអោយទៅដល់ក្រុមគោលដៅ ដែលងាយរងគ្រោះភាគច្រើន នៅក្នុងកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍-ហើយកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងពិសេសមួយត្រូវតែធ្វើឡើងដើម្បីអោយ គេអាចចូលរួមបាន ។ ក្រុមគោលដៅជា អាទិភាពគួរតែត្រូវរាប់បញ្ចូលអ្នកក្រីក្របំផុត ។ ភាគច្រើននៃពួកគេក៏ព្រមទាំង ឪពុក ឬក្មេងដែលជា មេគ្រួសារ ។
- ផ្តល់នូវជំរើសនៃយុទ្ធសាស្ត្រការរស់នៅដល់គ្រួសារដែលពឹងផ្អែកទៅលើ ឬ ដែលបានធ្លាប់ដោះស្រាយ បញ្ហារួមមកហើយទៅ និងការងារកុមារតាមរយៈការផ្តល់អំណាចសេដ្ឋកិច្ច និងបរិយាកាសសង្គមនៃឪពុកម្តាយ និងកូន ។ ដំណោះស្រាយមួយពេលៗ ជាញឹកញាប់វាមិនអាចនាំទៅដល់លទ្ធផលដែលយើងទន្ទឹងថាបាន នៅក្នុងគំរោង ប្រឆាំងពលកម្មកុមារនោះទេ ។ វាមិនបាននាំ ទៅដល់ការបញ្ចប់ពលកម្មកុមារទេ ។ ប៉ុន្តែការរកចំណូលសំរាប់កូន ឬក៏ឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេអាចពិតជានាំទៅដល់លទ្ធផល នេះបាន ។ សេវាកម្មចម្រុះត្រូវការដើម្បីបង្កើនប្រាក់ចំណូលនិងស្ថានភាពគ្រួសារដែលមានប្រាក់ចំណូលទាបដោយផ្តល់ ដល់ពួកគេនូវការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញ ផលិតកម្ម អន្តរកម្ម លេខទំនាក់ទំនងជំនាញបង្កើតក្រុមឬអង្គការ ។ នៅពេល ដែលធ្វើការដោយខ្លួនឯងប្រសើរជាងធ្វើការអោយគេស៊ីប្រាក់ខែគឺជាជំរើសដែលអាចធ្វើបានល្អបំផុត សេវាឧបត្ថម្ភការ ប្រកប មុខរបរ ត្រូវបញ្ចូលជាមួយឥណទានខ្នាតតូច ព័ត៌មានស្តីអំពីផលប៉ះពាល់ដ៏អាក្រក់បំផុតនៃពលកម្មកុមារ ការអភិវឌ្ឍន៍ មនុស្ស និងសុខុមាលភាពគ្រួសារ គឺត្រូវការ ដើម្បីអនុញ្ញាត ការប្រើប្រាស់ដ៏មាន ប្រយោជន៍នៃប្រាក់ចំណូលក្នុងគ្រួសារ ។ លើសពីនេះទៅទៀត វិធានការ ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ ការពង្រឹងការចងក្រងក្រុមនិងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាញឹកញាប់គឺសំខាន់ ដើម្បីអោយប្រជាជនគោលដៅអាចរៀនសូត្រពីគ្នាទៅវិញទៅមក និងបានប្រយោជន៍ពីទំហំសេដ្ឋកិច្ច និងការកើនឡើង នៃអំណាចការចរចា ។

ទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលជាដំបូង (G=យើងដើរ E=ភាពជាសហគ្រិន T=ទាំងអស់គ្នា ត្រូវបានគេធ្វើដើម្បីពង្រឹងសកម្មភាពក្នុងការបង្កើតប្រាក់ចំណូល (IGA នៅក្នុងតំបន់ខ្លះរបស់ ILO បានជំរុញឱ្យមានឱកាសការងារការបង្កើត ការជួយស្ត្រីដែលក្រីក្រ និងការការពារការជួញដូរកុមារ និងស្ត្រី ។ ដោយមានឥទ្ធិពលខ្លាំង ឧបត្ថម្ភពីអនុតំបន់ទន្លេមេគង្គ ILO តំបន់ស្តីពីការជួញដូរកុមារ និងស្ត្រី (TICW មេដឹកនាំសហគមន៍ ស្ត្រីមួយចំនួន ដែលមាន ការចេះដឹងទាបបានទាក់ទិននៅក្នុងការរៀបចំសកម្មភាពកម្មវិធីបង្កើតប្រាក់ចំណូល (IGAs ដូចជាការចិញ្ចឹមជ្រូក និង មាន់ និងការដាំដុះ និងសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច នៅតាមមូលដ្ឋានជនបទផ្សេងៗទៀតតំបន់ (TICW) ដែលមាននៅក្នុងប្រទេសឡាវ PDR ក្រៅអំពីឥណទាន និង ការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈពួកគេត្រូវការជំនាញនិងចំណេះដឹង ផ្នែកលើដំណើរការរកស៊ីទីផ្សារ និងអង្គការក្រុម ដើម្បីទ្រទ្រង់ និង ពង្រីកសកម្មភាពក្នុងការបង្កើតប្រាក់ចំណូលរបស់ពួកគេនៅក្នុងសហគមន៍ ។

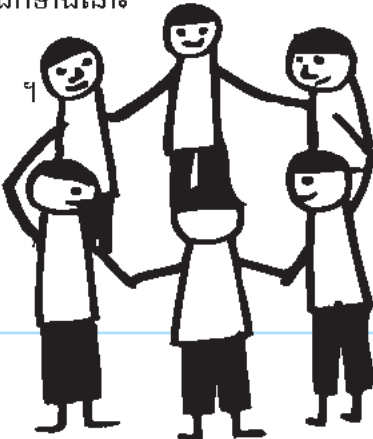
ទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលជាដំបូង GET ជាវិធានការដ៏ជាក់លាក់នៃយើងដើរបានកំណត់គោលដៅលើសក្តានុពលមុខជំនួញរបស់ស្ត្រីក្រីក្រមានគោលបំណងដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពសហគ្រិនរបស់ស្ត្រីដើម្បីប្រកួតប្រជែងIGAs របស់ពួកគេនៅក្នុងមីក្រូដែលមានជំនាញ និងសហគ្រាសតូចៗ ជាមធ្យោបាយយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីរារាំងការជួញដូរកុមារ និងស្ត្រីសំរាប់ធ្វើការងារពលកម្មនិងទំនងដ៏ទៃទៀតនៃការកេងប្រវ័ញ្ច ។ ដោយ មានការគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេសពីអង្គភាពជាច្រើននៅក្នុង ILO ទទួលបានក្បួនហ្វឹកហ្វាត់ជាដំបូង GET ហើយនិងសិក្ខាសាលា របស់អ្នកបណ្តុះបណ្តាលជំនាញ គឺត្រូវបានធ្វើយ៉ាងជោគជ័យនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងនៅក្នុងប្រទេសឡាវ PDR នៅដើមឆ្នាំ ២០០៣ ។ ការកសាងសមត្ថភាពបន្ថែមទៀតទៅលើការអភិវឌ្ឍន៍សហគ្រាសរបស់ស្ត្រីនិងកើតឡើងសំរាប់សកម្មភាពអង្គការជាដៃគូក្នុងការការពារនិងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងការរំលោភបំពានពលកម្មកុមារការជួញដូរហើយនិងការជួយស្ត្រី និងគ្រួសាររបស់ពួកគេដើម្បីជំនះភាពក្រីក្រ ។

- ដោយមានទំនាក់ទំនងទាំងឡាយ ឱ្យពួកគេមួយ នៅក្នុងកម្មវិធីតំបន់ណាមួយដែលប្រឆាំងនឹងពលកម្ម កុមារ និង យកចិត្តទុកដាក់ចំពោះការចែករំលែកការទទួលខុសត្រូវនៅក្នុងគ្រួសារ និង បន្ទុកការងារផ្សេង ទៀត ក៏ដូចជាដំណើរការនៃការធ្វើការសំរេចចិត្តនៅក្នុងគ្រួសារ ។ បន្ទុកការងារទាំងមូលរបស់ក្មេងស្រី និងស្ត្រី ជាញឹកញយត្រូវបានគេកាត់បន្ថយ ហើយអនុញ្ញាតិអោយពួកគេទទួលបានការសំរាកគ្រប់គ្រាន់ និង ដើម្បីចូលរួមសកម្មភាពផលិតជាច្រើនទៀត ។ បន្ថែមលើការផ្តល់ឧបករណ៍បច្ចេកទេស ដែលជានិមិត្តរូបការងារ វាសំខាន់ណាស់ ដើម្បីលើកទឹកចិត្តក្មេងប្រុស និង បុរសដើម្បីទទួលខុសត្រូវចំពោះការងារផ្ទះ ឧទាហរណ៍ បង្កើនលក្ខន្តិកៈនៃការយកចិត្តទុកដាក់ថែទាំ។ ការផ្លាស់ប្តូរអត្តចរិតនៅក្នុងការទំនាក់ទំនងចំពោះការផ្តល់យោបល់គ្នានៃការធ្វើការសំរេចចិត្តស្មើគ្នារវាងឪពុកម្តាយស្តីអំពីការចំណាយប្រាក់ចំណូលរបស់គ្រួសារក៏ដូចជាត្រូវការចំណេះដឹងផ្នែកមួយ និងជាផ្នែកតូចៗ នៃកម្មវិធីប្រឆាំង ពលកម្មកុមារ ។

បណ្តាញការងាររបស់បុរសកម្ពុជា (CMN) ត្រូវបានបង្កើតនៅឆ្នាំ ២០០០ ដែលជាផ្នែកនៃយើងដំរី និងការ អភិវឌ្ឍន៍ សំរាប់ប្រទេសកម្ពុជា (GAD/C កម្មវិធីតស៊ូមតិក្នុងគោលបំណងដើម្បីជួយបុរសអោយយល់ពីតួនាទី និងភាពទទួលខុសត្រូវរបស់ពួកគេក្នុងការនាំឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរបុរសកម្ពុជា។ បណ្តាញការងាររបស់បុរសកម្ពុជា (CMN) គឺមានសកម្មភាពនៅក្នុងខេត្តចំនួន១២និងក្រុងចំនួន២មានសមាជិកជាង១០០០នាក់។ បណ្តាញការងាររបស់បុរសកម្ពុជា បានលើក ទឹកចិត្តសមាជិករបស់ខ្លួន ដើម្បីអោយក្លាយជាដឹកនាំមានការស្រឡាញ់ និងទទួលខុសត្រូវ ។ សមាជិកទាំងនោះបានជួយបុរសផ្សេងៗ អោយយល់ពីបញ្ហាទំហំយើងដំរី ដូចជាការជួញដូរស្ត្រី និង កុមារ HIV/AIDS ។ ការរើសអើងភេទ ការយាយីផ្លូវភេទ អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និងការរំលោភ ។ សារដ៏សំខាន់ៗទាំងនេះ គឺជាបញ្ហារបស់បុរសផងដែរ ។ រួមជាមួយក្រុមយុវវ័យរបស់ប្រទេសកម្ពុជា បណ្តាញការងាររបស់បុរសកម្ពុជា CMN បានដឹកនាំការបណ្តុះបណ្តាលដែលរួមមាន ទាំងសិទ្ធិមនុស្ស និងសិទ្ធិស្ត្រី ដោយមានទាហាន ប៉ូលីស គ្រូបង្រៀន កម្មករ មន្ត្រីរដ្ឋាភិបាល បុគ្គលិក NGO និងបុរសក្នុងសហគមន៍ ។

៣.៣.២ ត្រូវធ្វើដោយវិជ្ជមាន

- ដើម្បីបង្កើនការយល់ដឹងពីយើងដំរីនៅក្នុងកម្មវិធីគ្រួសារទាំងអស់អ្នកពាក់ព័ន្ធស្តី អំពីការលើកតម្កើងអោយមានភាពស្មើគ្នានៃយើងដំរីមនុស្សជាច្រើនមិនទាន់មានការយល់ដឹងនៅឡើយទេក៏លើកទឹកចិត្តអំពីសេចក្តីត្រូវការសំរាប់ដោះស្រាយភាពខុសគ្នារវាងស្ត្រីនិងបុរសព្រមទាំងក្មេងប្រុសនិងក្មេងស្រី ។ កង្វះការយល់ដឹង និងកង្វះវិធាន ការសម្របដើម្បីដោះស្រាយវិសមភាពយើងដំរីដែលមាននៅនឹងនាំទៅរកភាពគ្មានការផ្លាស់ប្តូរក្នុងស្ថានភាពដដែល ឬរឹតតែអាក្រក់ថែមទៀតចំពោះស្ថានភាពស្ត្រីនិងក្មេងស្រី ។

SCREAM របស់អង្គការ ILO-IPEC (ការគាំទ្រ សិទ្ធិកុមារតាមរយៈការអប់រំ សិល្បៈ និង យោសនា វគ្គអប់រំសំរាប់លើកទឹកចិត្តក្មេងៗក្នុងការប្រើសិល្បៈ ដែលបង្កើតឡើងដើម្បីធានាបញ្ហាមួយចំនួនដែលទាក់ទង និងការងារពលកម្មកុមារជាមួយខ្លួនសារបញ្ហាបសមភាពយើងដំរីតាមរយៈវគ្គសិក្សា ។

ជាមួយទស្សនៈនៃការរៀបចំវិសមភាពយើងដំរី និងការរើសអើងក្នុងបញ្ហាការងារពលកម្មលើកុមារ វគ្គសិក្សា SCREAM តំរូវទិសដៅលើកុមារនិងកុមារីរួមគ្នាដោយប្រើការអានឬ ការសរសេរអក្សរ ការសំដែងសិល្បៈ ដែលជាឧបករណ៍មួយដើម្បីជួយពួកគេឱ្យសំដែងចេញនូវអ្វីដែលខ្លួនឯងនិងការផ្តល់ចំណេះដឹងព្រមទាំងជំនាញដល់ ពួកគេដើម្បីនាំមកនូវការផ្លាស់ប្តូរក្នុងសង្គម ។ វគ្គសិក្សានេះជួយពួកគេអោយរៀនវិភាគរិះគន់អំពីឥរិយាបថលើ សមភាពផ្លូវភេទ និងធ្វើការផ្តល់ជាអនុសាសន៍អំពីកម្មវិធីគោលនយោបាយ និងការបង្កើតជំនឿទុកចិត្ត និងជំនាញ ដើម្បីបង្ហាញសារ ផ្ទាល់ខ្លួន ដល់ដឹកនាំម្តាយរបស់ពួកគេ សហគមន៍ និងអ្នកធ្វើការសំរេចចិត្ត ។

Stop Child Labour

Supporting Children's Rights
through Education, the Arts and the Media

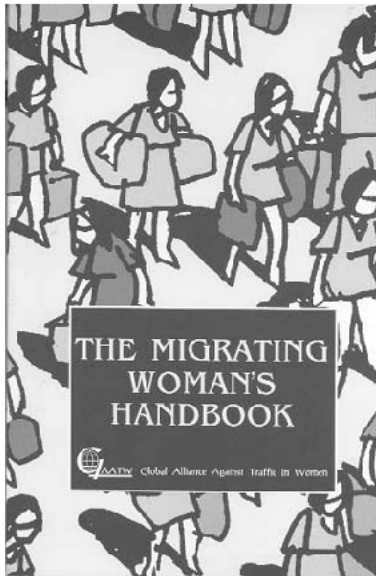
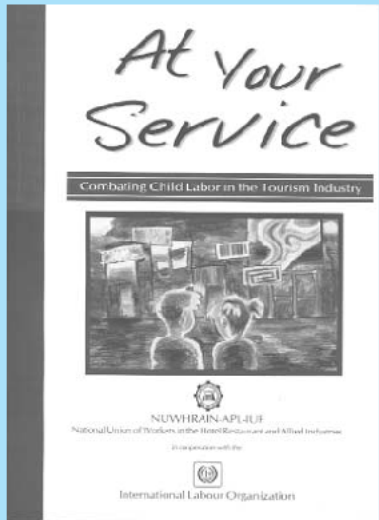
- ការវាយតម្លៃ និងការពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់បុគ្គលិក ដើម្បីដោះស្រាយរាល់សេចក្តីត្រូវការរបស់ក្មេងស្រី និងក្មេងប្រុស បុរស និងស្ត្រីនិងការងាររបស់ពួកគេអោយកាន់តែមានភាពស្មើគ្នានៃយើងដ៏កាន់តែធំធេង ឡើង ។
- ការពង្រឹងក្រុមរបស់ស្ត្រីចល័ត និងអង្គភាព ។ ក្រុមរបស់ស្ត្រីអាចជាឧបករណ៍ដ៏មានអំណាចនៅក្នុងការតស៊ូបង្ខំ ពលកម្ម កុមារ ។ ការពង្រឹងកំលាំងនិងអំណាចចំពោះស្ត្រី មានន័យថា កុមារនឹងមានន័យថា ធ្វើអោយជីវភាពកុមារ ប្រសើរជាងមុនផងដែរ ។

អង្គការជាច្រើនដូចជាសហជីពស្ត្រី នៅក្នុងប្រទេសចិន នៅឡាវ និង វៀតណាម អាចមានប្រសិទ្ធភាពណាស់ ក្នុងការបង្កើនការយល់ដឹង ព័ត៌មាននៃការធ្វើនយោបាយ ដល់សហគមន៍នៅក្នុងតំបន់ជនបទ និងទីក្រុង ។ កាលពី អតីតកាល អង្គការនោះជាញឹកញាប់បានដោះស្រាយតំរូវការស្ត្រីក្នុងរូបភាពតូចៗតែប៉ុណ្ណោះ ។ ក្នុងពេលសព្វថ្ងៃនេះ សហជីពទាំងនោះបានចាត់វិធានការណ៍ទៅរកការបញ្ចៀតនៃយើងដ៏ ដែលនាំទៅដល់ការជោគជ័យ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយការបញ្ចៀបយើងដ៏និងការព្រួយបារម្ភរបស់ស្ត្រីនៅក្នុងសង្គមដ៏ធំមួយនិងកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចនៅតែជាបញ្ហាប្រឈមមុខ ដដែល ។

- ជៀសវាងការប្រើភាសាលំអៀងនិងអនុវត្តលំអៀង និងផ្គត់ផ្គង់ធនធានរបស់យើងដ៏ ។ ឧទាហរណ៍ នៅពេលដែលអភិវឌ្ឍន៍សំភារៈបណ្តុះបណ្តាល និងយុទ្ធាការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងឬនៅពេលដែលជ្រើស រើសបុគ្គលិក ។
- ផ្តល់ការទទួលខុសត្រូវចំពោះការជំរុញនៃភាពស្មើគ្នា ទៅកាន់ជនណាដែលពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងកម្មវិធី ។ រៀបចំសកម្មភាពផ្សព្វផ្សាយ ដើម្បីបង្កើនជំរុញគំនិតយើងដ៏ និងសមត្ថភាពជំនាញដើម្បីបញ្ចូលបញ្ហាយើងដ៏ក្នុងការងាររបស់ពួកគេ ។
- ប្រសិនបើអត្តសញ្ញាណរវាងស្ថានភាពរបស់នារីរបស់ស្ត្រីនិង បុរសកើតមានឡើង ផែនការ ថវិកា និងត្រូវប្រើ ប្រាស់ជំនាញយើងដ៏ យ៉ាងជាក់ច្បាស់ នៅគ្រប់វដ្តនៃកម្មវិធី ។ ប្រភពធនធានគ្រប់គ្រាន់ ត្រូវទុក ដោយឡែកសំរាប់ អ្នកវិភាគយើងដ៏ក្នុងការស្រាវជ្រាវនិងការអនុវត្តការវាស់វែងជាក់លាក់ដើម្បីដោះស្រាយ អត្តសញ្ញាណ នៃយើងដ៏ ។ ជាញឹកញាប់វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ដើម្បីបង្កើតគោលដៅចំពោះបុគ្គលិកទាំងពីរ ភេទដើម្បីធានាការជ្រើសរើសស្ត្រី ក្នុងករណីដែលក្មេងស្រីនិងស្ត្រីមានប្រសិទ្ធភាពជាងបុរស ។
- វិភាគនូវផលប៉ះពាល់ផ្សេងៗចំពោះកម្មវិធីស្តីអំពីក្មេងស្រី និងស្ត្រី ក្មេងប្រុស និងបុរស នៅដំណាក់កាលត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃ និងបង្កើតការតាមដានសកម្មភាពដ៏សមរម្យមួយ ។ ដូចដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ វានឹងប្រសើរជាងប្រសិនបើយើងចង់ឈប់បង្ហាញអោយឃើញ និងដោះស្រាយ ភាពមិនស្មើគ្នា នៃយើងដ៏ នៅតំណាក់កាលរៀបចំតំរូវការនៃកម្មវិធីនោះ ។ យ៉ាងនេះក៏ដោយជាពិសេសនៅពេលដែលកម្មវិធីមិនអើពើយើងដ៏ជាសំខាន់ត្រូវក្រឡេកមើលបញ្ហាយើងដ៏សំខាន់ៗនូវដំណាក់កាលត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃកែប្រែស្ថានភាព ។
- ទាក់ទិននឹងនិយោជកនិងសហជីពដែលត្រូវតែចាត់តាំងឡើងដើម្បីវាយតម្លៃនិងកំណត់តម្រូវការទីផ្សារពលកម្មនិងជំរុញអោយប្រើកិច្ចសន្យាគ្រឹមត្រូវ និងការត្រួតពិនិត្យមើលស្តង់ដារការងារជាមូលដ្ឋាន ទាក់ទងនឹងពលកម្មចំណាកស្រុក និយោជកនិងបុគ្គលិកអង្គការ អាចដើរតួនាទីជាអ្នកតវ៉ា ជាពិសេសសំរាប់ច្បាប់ និងវិវត្តភាពក្នុងការផ្លាស់ប្តូរការងារ និងការធ្វើនិប្រវេសន៍គ្រឹមត្រូវនៃកម្មករនិប្រវេសន៍ ។ សហជីពអាចដើរ តួនាទីជាផ្នែកមួយ ក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងខាងការប្រកាន់ជាតិសាសន៍ យើងដ៏ និងប្រភេទនៃការរើសអើង ដ៏ទៃទៀត ដែលជារឿយៗជះឥទ្ធិពលដល់ស្ត្រី និងកម្មករដែលងាយរងគ្រោះផ្សេងទៀត ។

NUWHRAIN (សហជីពកម្មករជាតិនៅតាមសណ្ឋាគារ និង សម្ព័ន្ធខុស្សាហកម្ម បានធ្វើកម្មវិធីរួម មួយជាមួយ ILO តាំងពីឆ្នាំ ១៩៩៩។ គម្រោងរបស់ NUWHRAIN ស្តីពីសកម្មភាពសហជីពក្នុងការ ប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងពលកម្មកុមារ នៅក្នុងឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍នៅប្រទេសហ្វីលីពីន មានគោលបំណងផ្ដើម ដោះស្រាយការកេងប្រវ័ញ្ចលើកុមារ ជាពិសេសការកេងប្រវ័ញ្ច ផ្លូវភេទនៅក្នុង ឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍ ។ វាផ្ដោតទៅលើការអភិវឌ្ឍន៍ស្ថាប័ននៃសហជីព នៅក្នុងការការពារ ការរំលោភពលកម្ម កុមារនៅតាមផ្លូវខាង ក្រៅជាច្រើន multifaceted approach រួមមានការស្រាវជ្រាវ ការគាំទ្រ ការរួបរួមសង្គម ការបញ្ចុះបញ្ចូល ការជំរុញដោះស្រាយប្រតិបត្តិការនៃ ការិយាល័យពលកម្មកុមារ ការអោយដំបូន្មាន និង referral ។ NUWHRAIN គឺជាសាខាសហជីព អន្តរជាតិនៃស្បៀងអាហារ កសិកម្ម សណ្ឋាគារ ភោជនីយដ្ឋាន ការផ្តល់ម្ហូប អាហារ និង សមាគមន៍កម្មកររោងចក្រ បារី (IUF ។ វាមានសាខា ក្នុងស្រុកចំនួន ៤៥ ដោយ មានសមាជិកសហជីព ចំនួន ៦.០០០ នាក់នៅក្នុង ៥ តំបន់ នៃប្រទេស ហ្វីលីពីន ។

- បង្កើតបណ្តាញការងារអង្គការដែលមានជំនាញទាំងយើងដ៏រឹងមាំនិងពលកម្ម កុមារដើម្បីចែករំលែកបទ ពិសោធន៍និងឧបករណ៍ ។ មានសារៈសំខាន់ ណាស់ក្នុងការលើកទឹកចិត្តឱ្យមានសហប្រតិបត្តិការ និង សកម្មភាព រួមគ្នាក្នុងចំណោមស្ថាប័នពលកម្មនិងដៃគូសង្គមដើម្បីជំរុញឱ្យមាន សមភាពយើងដ៏រឹងមាំនៅក្នុងការងាររបស់ខ្លួនក៏ដូចជាក្នុងសង្គមទាំងមូល ផងដែរ ។